

สตาร์ทอัพเซ็นเตอร์ รัชดาภิเษก

STARTUP CENTER RATCHADAPHISEK

ธรรณิศวรร สุขสวัสดิ์

THORRANIT SUKSAWAT

วิทยานิพนธ์ทางสถาปัตยกรรม

หลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ปีการศึกษา 2559

สตาร์ทอัพเซ็นเตอร์ รัชดาภิเษก

STARTUP CENTER RATCHADAPHISEK

ธรณิศวรรี สุขสวัสดิ์

THORRANIT SUKSAWAT

วิทยานิพนธ์ทางสถาปัตยกรรม
หลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีการศึกษา 2559

หัวข้อวิทยานิพนธ์ สตาร์ทอัพเซ็นเตอร์ รัชดาภิเษก
ชื่อนักศึกษา ธรณิศวรรี สุขสวัสดิ์
หลักสูตร สถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต
ปีการศึกษา 2559
อาจารย์ ที่ปรึกษา อาจารย์ จรรยา ผลประเสริฐ

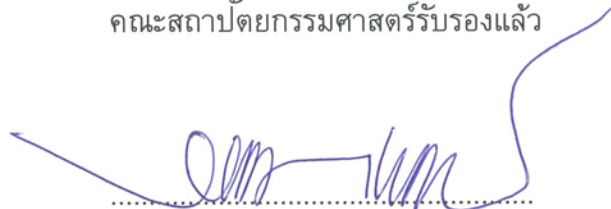
คณะกรรมการดำเนินงานวิทยานิพนธ์

ประธานคณะกรรมการ	
อาจารย์ ชีรบูรณ์ ฉลองมณีรัตน์	
คณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์	
คณะกรรมการอาจารย์ที่ปรึกษา	คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
อาจารย์ จรรยา ผลประเสริฐ	อาจารย์ พรรณนิษฐ์ ต่อสุวรรณ
อาจารย์ ฤทัย เรียงเครือ	

โดยคณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบและผ่านการสอบแล้ว

เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.2559

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์รับรองแล้ว

(อาจารย์ ชีรบูรณ์ ฉลองมณีรัตน์)

คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

หัวข้อวิทยานิพนธ์ : สตาร์ทอัพเซ็นเตอร์ รัชดาภิเษก
ชื่อนักศึกษา : ธรรณิศวรร สุขสวัสดิ์ อาจารย์ที่ปรึกษา : อาจารย์ จรรยา ผลประเสริฐ
หลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ปีการศึกษา 2559

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์เรื่อง Startup Center Ratchadaphisek มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาการสร้างสรรค์สถาปัตยกรรมที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้คนที่ทำธุรกิจเชิง Startup ที่เป็นธุรกิจรูปแบบใหม่ และเป็น ธุรกิจที่โตไว ที่เกิดจากผู้คนที่มีความ idea ใหม่ ๆ กล้าคิด กล้าลงมือทำ ในเชิงธุรกิจออนไลน์ แต่ปัญหาที่เกิดขึ้น คือ ขาดผู้สนับสนุนในการผลิต idea ดีๆ ให้สำเร็จออกมาได้ ทั้งด้านการเงิน และด้านความรู้ ซึ่งปัญหานี้ทาง (นายกรัฐมนตรี ประยุทธ์ จันทร์โอชา) ได้มีนโยบายในการให้การสนับสนุน กลุ่มคนที่ทำ Startup จึงมีแนวคิดในการจัดทำ โครงการให้สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจเมืองในอนาคตที่จะเกิดขึ้น และ เป็นสถานที่สำหรับกลุ่มคน Startup โดยเฉพาะที่เข้ามาใช้งานด้วยกัน

จากปัญหาที่เกิดขึ้น จึงนำไปสู่การจัดทำโครงการขึ้นโดยมีการศึกษาข้อมูล ทฤษฎีหรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปสู่การพัฒนา รูปแบบของโครงการและงานออกแบบเพื่อนำข้อมูล และกระบวนการของการศึกษาโครงการทั้งหมดที่ได้มาสร้างโปรแกรมการออกแบบให้สอดคล้องกับโครงการและนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจเมืองในอนาคต

ดังนั้นคำถามแรกของวิทยานิพนธ์นี้คือ เป็นไปได้หรือไม่ที่พื้นที่ทางสถาปัตยกรรมจะเกิดขึ้นบนพื้นฐานของเชิงธุรกิจใหม่ (Startup) ที่เกิดขึ้น ที่ไม่ใช่รูปแบบการทำงานของ Office ทั่วไป จะเป็นรูปแบบของ สังคมการทำงานใหม่ สังคมการทำงานของ Startup เพื่อนำไปสู่ระบบนิเวศของ Startup ซึ่งเป็นสถาปัตยกรรมที่รองรับการทำงานของผู้คนจำนวนมาก ที่ต่างคนต่างที่มา ต่างรูปแบบการใช้งานแต่มาอยู่ด้วยกันได้

ด้วยเหตุนี้จึงสมควรที่จะสร้าง และ สนับสนุนโครงการ Startup อย่างแท้จริง คือการสร้างพื้นที่สำหรับ ผู้คนจำนวนมากที่เขาสนใจ ในธุรกิจแนวใหม่ที่ต้องการร่วมการลงทุน บวกกับผู้ที่ต้องการโฆษณาธุรกิจแนวใหม่ หรือ กลุ่มสตาร์ทอัพเข้ามาแลกเปลี่ยนความรู้กัน ซึ่งสิ่งที่สตาร์ทอัพควรทำไม่ใช่แค่ “สร้างธุรกิจ” แต่เพียงเท่านั้น สิ่งที่เราควรทำไปพร้อมๆกันคือ “สร้างวัฒนธรรมและคอมมูนิตี้” เพราะสิ่งนี้จะช่วยให้ธุรกิจของคุณเติบโตได้อย่างมั่นคง เป็นตัวอย่างที่ดีในการสร้าง startup

กิตติกรรมประกาศ

ความสำเร็จของการศึกษาวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ ข้าพเจ้าได้รับการสนับสนุนและความช่วยเหลือในการดำเนินงานวิทยานิพนธ์ ทั้งในส่วนภาคการศึกษาข้อมูลและภาคออกแบบจากบุคคลและหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง ซึ่งข้าพเจ้าขอขอบคุณในความเมตตากรุณา ความเสียสละที่มีต่อข้าพเจ้าตลอดเวลาในการศึกษาออกแบบวิทยานิพนธ์ทางสถาปัตยกรรม จนสำเร็จลุล่วง เป็นผลงานวิทยานิพนธ์การออกแบบทางสถาปัตยกรรมที่สมบูรณ์ ได้แก่

บิดา มารดา และครอบครัว

อาจารย์ จรรยา ผลประเสริฐ

ผู้ให้วิทยาทาน และรับเป็นที่ปรึกษาในการทำงาน

อาจารย์ ฤทธิชัย เรียงเครือ

คณะกรรมการผู้ให้คำ แนะนำ และประเมินผล

อาจารย์ พรรณษิษฐ์ ต่อสุวรรณ

คณะกรรมการผู้ให้คำ แนะนำ และประเมินผล

นางสาว นาขวัญ พูลสมบัติ

นางสาว นุศรา สายเพชรสันติ

นางสาว ชนิตา คำแก้ว

นางสาว ภัทรอนงค์ ทองเหลือง

นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม รุ่น 21-24

Hubba coworking community

สำนักงาน การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.)

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	
1.1.ความเป็นมาของโครงการ.....	1
1.2.วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	2
1.3.วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	2
1.4.ขอบเขตของการศึกษา.....	2
1.5.องค์ประกอบหลักของโครงการ.....	3
1.6.ประโยชน์ของการศึกษาโครงการ.....	3
บทที่ 2 ชี้อบท แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1.ข้อมูลต่างๆที่เกี่ยวข้องกับStartup.....	4
2.1.1 Startup คือ ?	4
2.1.2 การสนับสนุนด้านอื่นๆ สำหรับ Startup	5
- ระบบการศึกษาและสร้างบุคลากรสำหรับธุรกิจสตาร์ทอัพ	5
- การพัฒนาสื่อ	6
- ให้สิทธิประโยชน์เพื่อสนับสนุนผู้เล่นอื่นๆในระบบนิเวศน์	6
- ให้สิทธิประโยชน์สำหรับเอกชนที่ ร่วมพัฒนา หรือ ใช้สินค้า/บริการ.....	6
2.1.3 ผลขั้นต่ำที่คาดหวังจากข้อเสนอข้างต้นนี้มี.....	7
2.1.4 การเติบโตของ Startup ต่างๆ.....	7
2.2 วิวัฒนาการของ Office Space.....	8
2.2.1 รูปแบบของ Office Space.....	8
- Diagram ของ Office Space	9
- ความสัมพันธ์ ของ Office Space	9

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
2.2.2 รูปแบบของ Co-working Space.....	10
- Diagram ของ Co-working Space.....	11
- ความสัมพันธ์ ของ Co-working Space.....	11
2.2.3 รูปแบบของ Startup Space.....	12
- Diagram ของ Startup Space.....	12
- วงจร ระบบนิเวศของ Startup Space.....	13
- การสนับสนุนของภาคเอกชน ของStartup	14
- เป้าหมายของ 500 TukTuks คืออะไร.....	15
- การสนับสนุนของภาครัฐ ของStartup	16
2.2.4 การพัฒนาของ Startup ในอนาคต.....	17
2.2.5 ภาวะพึ่งพากันของ Startup.....	18
2.2.6 ภาวะความเป็นส่วนตัว ของSpace.....	19
2.3แนวคิดทฤษฎีและหลักการต่างๆที่เกี่ยวข้อง.....	20
2.3.1 กลุ่มและประเภทของผู้คน.....	20
- เชื้อชาติ (Nationality)	20
- เพศ (Sex)	20
- อายุ (Age)	20
2.3.2 การรับรู้ที่ว่างจากระยะในการทำกิจกรรมของมนุษย์.....	21
2.3.3 พฤติกรรมที่เว้นว่างส่วนบุคคล.....	22
2.3.4 การกำหนดพื้นที่ว่าง.....	23
- การกำหนดพื้นที่ว่างด้วยองค์ประกอบตามนอน.....	23
- การกำหนดพื้นที่ว่างด้วยองค์ประกอบตามตั้ง.....	23

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
2.4 ทฤษฎีและหลักการของที่ว่าง.....	24
2.4.1 สมมติฐานของการเกิดสภาพเป็นส่วนตัวในพื้นที่สาธารณะ.....	24
2.4.2 ความเหมือนกัน – ความต่างกัน.....	26
2.4.3 Level (ระดับ)	28
2.4.4 Void (ช่องเปิด)	28
2.4.5 การลำดับขั้นตอนของภาวะเป็นส่วนตัว.....	29
- ระดับพลุกลาน.....	29
- ระดับทิศทางเดียวกัน	30
- ระดับเริ่มมีการป้องกัน.....	30
- ระดับความพึงพอใจเฉพาะคน.....	31
- ระดับเริ่มมีการตัดจากภายนอก.....	32
- ระดับสันโดน.....	33
บทที่3 การวิเคราะห์โครงการและกระบวนการทดลองSPACE	
3.1.การศึกษาบริบท.....	35
3.1.1. อภิปรายบริบทพื้นที่	35
3.1.2. เกณฑ์การพิจารณาการเลือกพื้นที่	35
3.1.3. การเลือกและวิเคราะห์ที่ตั้ง.....	35
- 5 ย่านเศรษฐกิจของกรุงเทพฯที่สำคัญ.....	35
- ย่านเศรษฐกิจใหม่ พระราม9-รัชดา.....	36
- วิเคราะห์ย่าน พระราม9-รัชดา.....	37
- ประเด็นของการเลือกพื้นที่.....	38

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
- วิเคราะห์ความหนาแน่นของอาคารประเภท สำนักงาน	39
- ตำแหน่งจุดศูนย์กลาง ของเส้นรัชดา	42
3.2.การเลือกตำแหน่งที่ตั้ง.....	44
3.2.1. ประเภทของผู้คนที่ใช้งานภายในโครงการ	44
3.2.2. วิเคราะห์จำนวนการใช้ พื้นที่กับ Space.....	46
3.2.3. วิเคราะห์จำนวนพื้นที่การใช้งาน กับ Space.....	47
- วิเคราะห์จำนวน Unit ที่จำเป็นในโครงการ.....	49
3.2.4. Site และ บริบทรอบ Site.....	50
- สรุป จากที่วิเคราะห์การใช้งานที่ต้องใช้.....	49
บทที่ 4 การออกแบบและบทสรุปของโครงการ	
4.1 การออกแบบ.....	51
4.1.1. ประเภทของ Unit	51
- Unit ของ Startup ที่แตกต่างกัน.....	52
4.1.2. การเกาะกันของแต่ละ Unit	53
4.2 สรุปการเชื่อมกันของ Unit ต่างๆ	54
- Unit Startup idea	54
บทที่ 5 ขั้นตอนในการออกแบบ	
5.1 แนวความคิดในการออกแบบ.....	55
5.1.1. แนวความคิดในการออกแบบผัง	55
5.1.2. แนวความคิดในการออกแบบการวางอาคาร	56
5.1.3. แนวความคิดในการเชื่อมกันของตัว Unit	56
5.2 การออกแบบอาคาร	57
- ผังอาคาร พื้นชั้น 1.....	57
- ผังอาคาร รูปแบบที่ 1.....	58
- ผังอาคาร รูปแบบที่ 2.....	59
- รูปด้านอาคาร รูปแบบที่ 1.....	60
- รูปด้านอาคาร รูปแบบที่ 2.....	60

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
- รูปตัดอาคาร รูปแบบที่ 1-2	61
- ผังอาคารสูง	61
- รูปด้านอาคารรวม.....	64
- รูปตัดอาคารรวม.....	64
- Perspective.....	65
- หุ่นจำลอง.....	68
บรรณานุกรม.....	76
ประวัติผู้เขียน.....	77

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 Startup.....	4
2.2 การสนับสนุนของท่านนายก.....	5
2.3 การเติบโตของ Startup.....	7
2.4 รูปแบบของ Office Space.....	8
2.5 Diagram ของ Office Space.....	9
2.6 ความสัมพันธ์ ของ Office Space.....	9
2.7 Community + space.....	10
2.8 Coworking space.....	10
2.9 Diagram ของ Co-working Space.....	11
2.10 ความสัมพันธ์ ของ Co-working Space.....	11
2.11 Diagram ของ Startup Space.....	12
2.12 วงจร ระบบนิเวศของ Startup Space.....	13
2.13 ตัวอย่างการสนับสนุนของภาคเอก	14
2.14 500 TukTuks.....	15
2.15 การสนับสนุนของภาคเอกชนภาพที่	16
2.16 มาตรการสร้างสังคมของ Startup.....	16
2.17 Startup ในอนาคต.....	17
2.18 การกระจายตัวของ Startup.....	17
2.19 ภาวะพึ่งพากัน.....	18
2.20 ภาวะความเป็นส่วนตัว ของSpace.....	19
2.21 ระยะของที่ว่าง	21
2.22 ที่ว่างกับพฤติกรรมมนุษย์	22

สารบัญภาพ(ต่อ)

ภาพที่	หน้า
2.23 แสดงการรับรู้สารทางสายตาในระยะเว้นว่างที่แตกต่างกัน	25
2.24 แสดงระยะเว้นว่างที่แตกต่างกัน ลดทอนการรับรู้	25
2.25 แสดงความต่างในการควบคุมการบุกรุกจากสารทางสายตา	26
2.26 แสดงการจัดวางของพื้นที่ว่างที่เหมือนกันในรูปแบบของตำแหน่งที่แตกต่างกัน.....	27
2.27 แสดงการจัดวางพื้นที่หนึ่งสัณฐานที่มีรูปแบบการใช้งานเหมือนกัน	27
2.28 แสดงการจัดวางพื้นที่เหมือนกันโดยกำหนดทิศทางแต่ละตำแหน่งที่แตกต่างกัน.....	27
2.29 แสดงรูปแบบของระดับ ในการแบ่งแยกพื้นที่ระหว่างหน่วย	28
2.30 แสดงรูปแบบของช่องเปิด ในการลดทอนการรับรู้สารที่ส่งออกมา	29
2.31 แสดงรูปสภาพการณ์ของระดับพลุกพล่าน	29
2.32 แสดงรูปสภาพการณ์ของระดับทิศทางเดียวกัน	30
2.33 แสดงรูปสภาพการณ์ของระดับเริ่มมีการป้องกัน	31
2.34 แสดงรูปสภาพการณ์ของระดับความพอดีเฉพาะคน	32
2.35 แสดงรูปสภาพการณ์ของระดับเริ่มตัดขาดจากภายนอก	33
2.36 แสดงรูปสภาพการณ์ของระดับสันโดษ	34
3.1 5 ย่านเศรษฐกิจของกรุงเทพ.....	35
3.2 ย่านพระราม9-รัชดา.....	36
3.3 วิเคราะห์ย่านพระราม9-รัชดา	37
3.4 วิเคราะห์ประเภทอาคาร ส่วนที่ 1 – 2	38
3.5 วิเคราะห์ประเภทอาคาร ส่วนที่ 3 – 4	38
3.6 ประเภทอาคารสำนักงาน ส่วนที่ 1 – 2	39
3.7 ประเภทอาคารสำนักงาน ส่วนที่ 3 – 4	40
3.8 ความหนาแน่นของ บริษัทเล็ก ส่วนที่ 1 – 2	41

สารบัญภาพ(ต่อ)

ภาพที่	หน้า
3.9 ความหนาแน่นของ บริษัทเล็ก ส่วนที่ 3 – 4	41
3.10 ตำแหน่ง ที่มีความหนาแน่นของ บริษัทเล็ก ๆ	42
3.11 การกระจายของบริษัท	43
3.12 การดึง บริษัทเล็ก ๆ เข้ามาใช้ร่วมกัน	43
3.13 กลุ่มผู้ใช้งานหลัก	44
3.14 กลุ่มผู้ใช้งานรอง	45
3.15 การใช้งาน ระหว่าง Office - Startup	46
3.16 จำนวนคน ระหว่าง Office - Startup	46
3.17 ขนาดการใช้ต่อจำนวนคน	47
3.18 วิเคราะห์ขนาดการใช้งาน	47
3.19 พังชั้นการใช้งาน กับ ขนาดพื้นที่	48
3.20 ขนาดการใช้งาน ต่อ 1 Unit	48
3.21 พังชั้นการใช้งานส่วนเสริม กับ ขนาดพื้นที่	49
3.22 สรุปการวิเคราะห์ จำนวนUnit และ พื้นที่ ที่ต้องการ	49
3.23 Site ที่มีการตอบสนองต่อความต้องการ	50
3.24 บริบทรอบๆ Site	50
4.1 Unit ของ Startup	51
4.2 Unit หลาก ๆ ก้อน	52
4.3 1 Unit = บริษัท 1บริษัท	52
4.4 รูปแบบ Unit ของStartup ใน Unit	53
4.5 รูปแบบ Unit ที่เริ่มมีการเกาะกัน	53
4.6 การเชื่อม กันของ Unit ต่าง ๆ	54

สารบัญภาพ(ต่อ)

ภาพที่	หน้า
4.7 รูปแบบ Unit ที่เริ่มมีการเกาะกัน	54
5.1 การออกแบบผัง.....	55
5.2 ผังพื้นที่ ใต้ดิน	56
5.3 ผังพื้นที่ ชั้นที่ 1	57
5.4 Plan 1 – 5 รูปแบบ Type อาคารที่ 1	58
5.5 Plan 1 – 4 รูปแบบ Type อาคารที่ 2	59
5.6 รูปด้าน 1 - 4 รูปแบบ Type อาคารที่ 1	60
5.7 รูปด้าน 1 - 4 รูปแบบ Type อาคารที่ 2	60
5.8 รูปตัด A , B รูปแบบ Type อาคารที่ 1 - 2	61
5.9 Plan 1 อาคารสูง	61
5.10 Plan 2 อาคารสูง	62
5.11 Plan 3 อาคารสูง	62
5.12 Plan 4 อาคารสูง	63
5.13 Plan 5 อาคารสูง	63
5.14 รูปด้านรวม 1	64
5.15 รูปด้านรวม 2	64
5.16 รูปด้านรวม 3	64
5.17 รูปด้านรวม 4	64
5.18 รูปตัดรวม A	65
5.19 รูปตัดรวม B	65
5.20 แสดง Perspective 3D	65

สารบัญภาพ(ต่อ)

ภาพที่	หน้า
5.21 แสดง Perspective 3D	66
5.22 แสดง Perspective 3D	66
5.23 แสดง Perspective 3D	66
5.24 แสดง Perspective 3D	67
5.25 แสดง Perspective 3D	67
5.26 แสดงหุ่นจำลอง โดยรวม	68
5.27 แสดงหุ่นจำลอง โดยรวม	69
5.28 แสดงหุ่นจำลอง โดยรวม	69
5.29 แสดงหุ่นจำลอง โดยรวม	70
5.30 แสดงหุ่นจำลอง Space ภายใน	70
5.31 แสดงหุ่นจำลอง Space ภายใน	71
5.32 แสดงหุ่นจำลอง Space ภายใน	71
5.33 แสดงหุ่นจำลอง Space ภายใน	72
5.34 แสดงหุ่นจำลอง Space ของตึกสูง	72
5.35 แสดงหุ่นจำลอง Space ของตึกสูง	73
5.36 แสดงหุ่นจำลอง Space ของตึกสูง	74
5.37 แสดงหุ่นจำลอง Space ของตึกสูง	74
5.38 แสดงหุ่นจำลอง Space ของตึกสูง	75

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของโครงการ

เนื่องจากปัญหาทางเศรษฐกิจของสังคมไทยในปัจจุบัน ซึ่งมีระบบทางเศรษฐกิจที่หลากหลายรูปแบบ แต่มีการให้ความสนใจที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งการที่จะประสบความสำเร็จในด้านธุรกิจนั้นส่วนมากจำเป็นต้องการผู้สนับสนุนเข้ามาให้การช่วยเหลือในด้านการลงทุนและสถานที่ แต่ยังมีกลุ่มคนบางคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ ที่แตกต่าง น่าสนใจ ผู้คนต้องการแต่ขาดผู้สนับสนุนในการทำธุรกิจ ซึ่งตอนนี้ มีผู้ประกอบการที่เริ่มต้นธุรกิจใหม่ หรือที่เรียกว่ากลุ่มสตาร์ทอัพ(Startup) นั้นอยู่เป็นจำนวนมาก

ทุกวันนี้เด็กไทยมีมันสมองที่เก่ง และประเทศไทยก็มีอะไรให้เล่นอีกมาก หลายแบบที่หลายประเทศไม่มี เพราะประเทศไทยมีทั้งเกษตร อาหาร ท่องเที่ยว โรงแรม บริการ สารพัด ซึ่งการเป็น สตาร์ทอัพต้องมาพร้อมกับความคิดสร้างสรรค์ มีการนำนวัตกรรม หรือไอทีเข้าไปเสริมอย่างเรื่องเกษตรไม่ใช่แค่ปลูกข้าว แต่เราต้องมองแปรรูปสินค้าเกษตร ไปขายทั่วโลก (รองนายกรัฐมนตรี นายสมคิด จตุศรีพิทักษ์) การเริ่มธุรกิจ Startup นิยมมาก โดยเฉพาะประเทศสหรัฐอเมริกา ยกตัวอย่างเช่นผู้ที่เริ่มต้นธุรกิจจากกิจการเล็กๆจนขยายเป็นธุรกิจใหญ่ได้ในปัจจุบัน สำหรับผู้ที่สนใจเริ่มทำธุรกิจแบบ Startup นั้น ต้องมี idea ที่น่าสนใจ สามารถสร้างอะไรใหม่ๆขึ้นมาได้ สามารถสร้างความเปลี่ยนแปลง ช่วยทำให้เกิดความสะดวกสบายแก่ผู้อื่น ยกตัวอย่างเช่น Amazon, Facebook, Google ที่มีการพัฒนาจนผู้คนเกิดความสนใจ

ซึ่งปัญหาของ Startup ในไทย คือ การขาดพื้นที่การทำงานร่วมกันกับผู้อื่น การโฆษณา โปรโมต idea ความคิดของผู้คนที่มี idea และ การสนับสนุนเงินลงทุนจากผู้สนใจ ซึ่งปัญหานี้ ทาง(พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี) และหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ให้ไปหาแนวทางช่วยเหลือและส่งเสริมผู้ประกอบการที่เริ่มต้นธุรกิจใหม่ หรือกลุ่มสตาร์ทอัพ ช่วยส่งเสริมกลุ่มนี้ได้มีช่องทางการทำงานที่เพิ่มมากขึ้น

เลยมีการสนใจในเรื่องการสร้างสังคม การทำงานร่วมกันของรูปแบบ Office Space ที่มี การตอบสนองต่อการทำงานของ Startup ให้ผู้คนจำนวนมาก ที่มาจากที่ต่างๆ ได้มารวมกันและช่วยเหลือพึ่งพากันและกัน

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 1.2.1 เพื่อการสร้างสังคมของการทำงานของ Startup ในรูปแบบใหม่
- 1.2.2 เพื่อการสร้างระบบนิเวศน์ (Ecosystem) ที่จะเข้ามาช่วยสตาร์ทอัพ
- 1.2.3 เพื่อเพิ่มโอกาสให้สตาร์ทอัพสามารถสร้างธุรกิจให้ประสบความสำเร็จ
- 1.2.4 เพื่อพัฒนาการสนับสนุนด้านอื่นๆ สำหรับ Startup
- 1.2.5 เพื่อพัฒนารูปแบบธุรกิจStartupให้มีประสิทธิภาพมากกว่าแบบเดิมที่มีอยู่

1.3 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- 1.3.1 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของรูปแบบการทำงาน Office Spaceต่างๆ
- 1.3.2 เพื่อศึกษาทดลองลักษณะของที่ว่างที่เหมาะสมสำหรับผู้คนจำนวนมากที่จะเข้ามาใช้ร่วมกัน
- 1.3.3 เพื่อศึกษาทดลองลักษณะที่ว่างที่เหมาะสมกับ Startup space
- 1.3.4 เพื่อศึกษาการสร้างความสัมพันธ์และปฏิสัมพันธ์ในที่ว่าง
- 1.3.5 เพื่อศึกษาพื้นที่ทางเศรษฐกิจ ที่เหมาะสมกับโครงการที่สุดในกรุงเทพฯ

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

- 1.4.1 ศึกษารูปแบบของ Startup อย่างแท้จริง
- 1.4.2 ศึกษาการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างพื้นที่ในเขตธุรกิจ
- 1.4.3 ศึกษาแบบความสัมพันธ์ของประเภท Office ที่ค่อยๆ เกิดขึ้น
 - 1.4.3.1 Office space
 - 1.4.3.2 Co – working space
 - 1.4.3.3 Startup space
- 1.4.4 ศึกษาแบบ เอกลักษณะของการทำงานของ Startup
- 1.4.5 ศึกษาการกระจายตัวของพื้นที่ ในย่านธุรกิจของกรุงเทพฯ ต่างๆ
 - 1.4.5.1 สีลม
 - 1.4.5.2 สาทร
 - 1.4.5.3 เพลินจิต
 - 1.4.5.4 สุขุมวิท
 - 1.4.5.6 รัชดา – พระราม9
- 1.4.6 ศึกษาการวิเคราะห์ ความต้องการของ Startup
- 1.4.7 ศึกษาทดลองที่ว่างที่เป็นปัจจัยให้เกิดการใช้พื้นที่ของคนผู้คนจำนวนมาก
- 1.4.8 ศึกษาลักษณะทางกายภาพทางสถาปัตยกรรมประเภทตึกในย่านธุรกิจ
 - 1.4.8.1 ลักษณะการตั้งถิ่นฐาน
 - 1.4.8.2 ที่ว่างและการใช้สอยอาคาร
 - 1.4.8.3 ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้สอยอาคาร
 - 1.4.8.4 โครงสร้างและวัสดุการก่อสร้าง

1.5 ขั้นตอนและวิธีการศึกษา

- 1.5.1 การศึกษารวบรวมข้อมูล
- 1.5.2 รวบรวมข้อมูลเบื้องต้นเพื่อนำไปสู่การทดลองและออกแบบเบื้องต้น
- 1.5.3 วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นจากที่ศึกษามา
- 1.5.4 ทดลองออกแบบเบื้องต้น
- 1.5.5 สรุปการทดลองการออกแบบเบื้องต้น
- 1.5.6 วิเคราะห์การทดลองเบื้องต้นและนำไปประเต็นมาใช้ในการออกแบบ
- 1.5.7 เริ่มการออกแบบงานสถาปัตยกรรม
- 1.5.8 สรุปผลการวิจัย

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับของการศึกษาโครงการ

- 1.6.1 เป็นการศึกษาการใช้งานร่วมกันของผู้คนจำนวนมาก
- 1.6.2 ได้ศึกษารูปแบบการทำงานของประเภท Office ต่างๆ
- 1.6.3 ได้ศึกษาพื้นที่ในย่านธุรกิจที่เหมาะสมกับโครงการ
- 1.6.4 เป็นการพัฒนาของการทำธุรกิจสมัยใหม่ในอนาคตข้างหน้า
- 1.6.5 ได้ศึกษารูปแบบของที่วางที่ต่างกันที่เกิดขึ้นจากพฤติกรรมและการใช้งานของผู้คน

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับStartup

2.1.1 Startup คือ ?

ธุรกิจสตาร์ทอัพ (Startup) คือรากฐานเศรษฐกิจใหม่แห่งอนาคตของประเทศไทยซึ่งเป็นที่จับตามองจากทุกภาคส่วน เนื่องจากเริ่มต้นได้ง่าย ต้นทุนเริ่มต้นไม่สูง มีการนำเทคโนโลยีและ/หรือ นวัตกรรมมาใช้เป็นหัวใจหลักในการสร้างธุรกิจ ตลอดจนยังถูกออกแบบมาให้สามารถทำซ้ำและขยายตัวได้อย่างไม่มีขีดจำกัด จึงทำให้มีมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจสูงและเป็นธุรกิจที่สามารถเติบโตได้อย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ ธุรกิจสตาร์ทอัพยังมุ่งเน้นที่จะแก้ไขปัญหาต่างๆ ด้วยการสร้างผลิตภัณฑ์/บริการที่สามารถตอบโจทย์ดังกล่าวและส่งผ่าน “คุณค่า” ที่ตรงกับความต้องการของผู้ใช้ ประกอบกับการมีโมเดลทางธุรกิจ และการดำเนินงานที่สามารถทำซ้ำด้วยต้นทุนที่ไม่สูง รวมถึงความสามารถในการขยายตลาดได้รวดเร็วในวงกว้าง จึงทำให้ธุรกิจสตาร์ทอัพสามารถแก้ไขปัญหาที่ระบบหรือรูปแบบของธุรกิจดั้งเดิมไม่สามารถส่งผ่าน “คุณค่า” ที่แท้จริงให้กับผู้ใช้ได้ โดยการทำให้คุณภาพชีวิตของผู้ใช้ดีขึ้น เช่น บริการที่รวดเร็วขึ้น และ/หรือ มีราคาถูกลง

ภาพที่ 2.1 Startup

ที่มา : <https://www.google.co.th/imgres>

ปัจจุบันธุรกิจสตาร์ทอัพมีโอกาสที่จะปฏิวัติอุตสาหกรรมต่างๆ และเจาะตลาด หรือครอบครองตลาดเดิมของธุรกิจรูปแบบเก่า ยกตัวอย่างเช่น ปัญหาแท็กซี่ไม่ยอมรับผู้โดยสารของคนไทย ทั้ง ๆ ที่ปัญหานี้เป็นปัญหาเรื้อรังมานาน ซึ่งถือเป็นโอกาสทางธุรกิจของคนไทย แต่กลับเป็นแท็กซี่สตาร์ทอัพ (Startup) ชื่อ Grab Taxi ที่ก่อตั้งโดยชาวมาเลเซีย เข้ามาหาตลาดสร้างธุรกิจจากแอปพลิเคชันการเรียกแท็กซี่และประสบความสำเร็จ โดยมีส่วนแบ่งการตลาดเป็นอันดับ 1 ซึ่งทุกๆ 5 วินาทีจะมีการเรียกแท็กซี่ผ่าน Grab Taxi และในปัจจุบัน Grab Taxi มีมูลค่าประเมินแตะ 2 พันล้านเหรียญสหรัฐภายในระยะเวลาเพียง 14 เดือน

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นจึงทำให้รัฐบาลของหลายประเทศให้ความสำคัญกับสตาร์ทอัพและมีนโยบายสร้างระบบนิเวศน์ (Ecosystem) เพื่อช่วยให้สตาร์ทอัพ โดยเฉพาะเทคโนโลยี สตาร์ทอัพเกิดขึ้นมาทดแทนธุรกิจรูปแบบเดิมๆ ด้วยธุรกิจใหม่ที่เป็นของประเทศตนเอง และสามารถขยายไปยังตลาดในประเทศอื่นๆ ดังนั้นเพื่อเพิ่มโอกาสให้สตาร์ทอัพสามารถสร้างธุรกิจให้ประสบความสำเร็จ รัฐบาลของหลายประเทศจึงได้ออกมาตรการสนับสนุนในรูปแบบต่างๆ

ภาพที่ 2.2 การสนับสนุนของท่านนายก

ที่มา : <http://www.most.go.th/main/index.php/news/procurement-news/6202.html>

ดังนั้น สมาคมการค้าเพื่อส่งเสริมผู้ประกอบการเทคโนโลยีรายใหม่ (Thailand Startup Association) จึงคาดหวังว่า ประเทศไทยจะมีสตาร์ทอัพที่ประสบความสำเร็จและเป็นตัวขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจใหม่ของประเทศไทย และร่วมมือกับกลุ่มธุรกิจรูปแบบเดิมในประเทศเพื่อก้าวสู่ ยุคของเศรษฐกิจใหม่ด้วยกัน

2.1.2 การสนับสนุนด้านอื่น ๆ สำหรับ Startup

ระบบการศึกษาและสร้างบุคลากรสำหรับธุรกิจสตาร์ทอัพ

1. ตลาดหลักทรัพย์สนับสนุนการให้ความรู้แก่นักลงทุนเกี่ยวกับการลงทุนในสตาร์ทอัพและเทคโนโลยี และแนะนำสัญญามาตรฐานในทุกช่วงระยะของการเติบโต เพื่อความชัดเจนในการทำสัญญาระหว่างนักลงทุนและผู้ประกอบการสตาร์ทอัพ

2. จัดตั้ง National Incubator/Accelerator Program เพื่อเป็นมาตรฐานของการสอนและมาตรฐานในการคัดเลือกสตาร์ทอัพในช่วง Pre-seed เพื่อเข้ารับสิทธิประโยชน์และ เงินทุนให้เปล่า (Grants)

3. จัดตั้ง National Incubator/Accelerator Committee ซึ่งประกอบด้วยบุคลากรที่เป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurs) และตัวแทนจากสมาคม Thai Startup Association เพื่อควบคุม และกำหนดมาตรฐานของ Incubator/Accelerator Program การสอนที่มุ่งเน้นการยกระดับและพัฒนาคุณภาพของบุคลากรในธุรกิจด้านเทคโนโลยี

4. สนับสนุนทุนให้เปล่า (Grants) มูลค่า 300,000 - 500,000 บาท ต่อ ทุน เพื่อให้กับทีมที่ผ่านการคัดเลือก โดยมีเงื่อนไขที่ทีมที่ผ่านจะต้องทำงานแบบเต็มเวลาภายใต้การดูแลตลอดระยะเวลา 4 เดือน

5. ให้มหาวิทยาลัย อนุญาต เพื่อใช้กลไกของสหกิจศึกษาสำหรับทีมที่ได้เข้าสู่ Incubator/Accelerator Program เพื่อสามารถทำให้นักศึกษาสามารถใช้เวลาเต็มเวลา 4 เดือน ในช่วงที่ได้รับทุนให้เปล่า (Grant)

6. กระทรวงศึกษาควรวางโครงสร้างหลักสูตรใหม่ ที่มีใช้มุ่งเน้นการสร้างผู้ประกอบการ แต่เน้นสนับสนุนการสร้างบุคลากรที่เป็นผู้เชี่ยวชาญ (Specialists)1ที่มี mindsets ของผู้ประกอบการ

การพัฒนาสื่อ

1. รัฐเป็นสปอนเซอร์สนับสนุนงาน Events ของ Startup และ ร่วมกับสมาคมนักข่าวจัดหลักสูตรพัฒนาคุณภาพของบุคลากรใน Tech Media เช่น การเขียนบทความเทคโนโลยีสำหรับบุคคลทั่วไปของ BBC รวมถึงสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการเดินทางและ ใช้ช่องทางของภาครัฐอำนวยความสะดวกให้ สื่อคุณภาพสามารถเข้าถึงบุคคล ข้อมูล ที่สำคัญในวงการ เพื่อให้สื่อด้านเทคโนโลยีของไทยสามารถครองตลาด 6 ประเทศกลุ่มแม่น้ำโขงในช่วงต้น และขยายสู่อาเซียนในอนาคต

2. สนับสนุนช่องทางสื่อสารณะเพื่อเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจของธุรกิจสตาร์ทอัพ

ให้สิทธิประโยชน์เพื่อสนับสนุนผู้เล่นอื่นๆในระบบนิเวศน์

ได้แก่ ผู้พัฒนาพื้นที่ Startup District Area, Working Space, Private Incubator/Accelerator, Alternative Academies

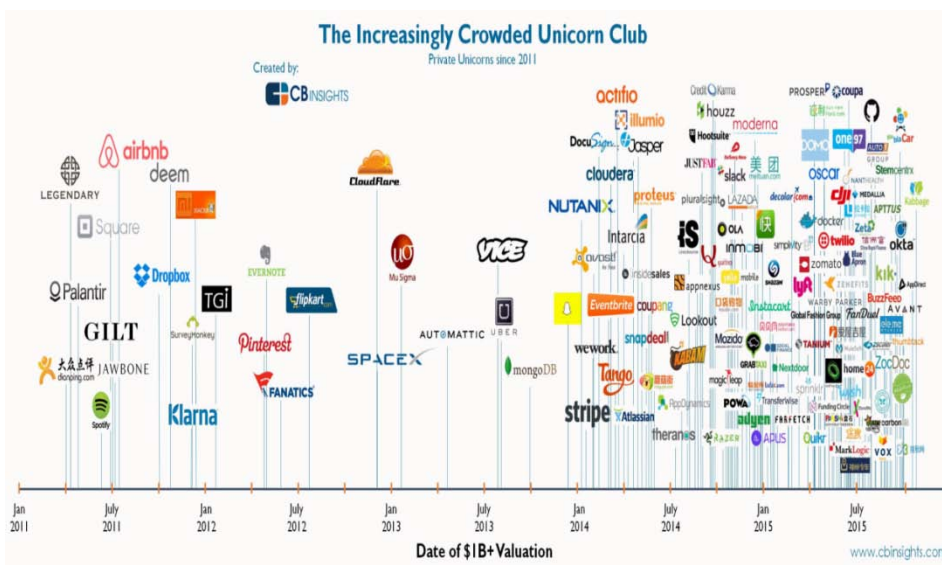
ให้สิทธิประโยชน์สำหรับเอกชนที่ร่วมพัฒนา หรือ ใช้สินค้า/บริการ

ของสตาร์ทอัพ เพื่อสร้างลูกค้าอ้างอิงให้กับสตาร์ทอัพ รวมถึงสนับสนุนการเอกชนเพื่อเข้าซื้อกิจการสตาร์ทอัพเพื่อเพิ่มโอกาสในการ exit ของสตาร์ทอัพ และ เพิ่มศักยภาพทางนวัตกรรมให้เอกชนในธุรกิจนั้นๆ

2.1.3 ผลขั้นต่ำที่คาดหวังจากข้อเสนอข้างต้นนี้มีดังต่อไปนี้

1. สร้างบริษัทที่มีมูลค่า 1 พันล้านเหรียญสหรัฐ จำนวน 3 บริษัทภายในระยะเวลา 5 ปี
2. ก่อให้เกิดการจ้างงานที่มีทักษะขั้นสูง 10,000 ตำแหน่ง
3. รายได้หมุนเวียนในพื้นที่ (ไม่รวม รายได้ และ ผลกระทบของ Startup ที่มีต่อ Value Chain) มูลค่า 8,000 ล้านบาท ต่อปี
4. สร้างการใช้จ่ายใน Value Chain ของแต่ละธุรกิจโดยรวม 50,000 ล้านบาทต่อปี
5. เม็ดเงินลงทุนจาก Investors ต่างประเทศ 3 พันล้านบาท ไปยังสตาร์ทอัพ
6. มีการปกป้องตลาดของธุรกิจต่างๆ ในประเทศ ยกตัวอย่างเช่น ประเทศจีนมีกฎระเบียบที่รัดกุมสำหรับบริการอินเทอร์เน็ตต่างๆ จากต่างประเทศที่จะเข้าไปหาตลาดในจีน
7. สนับสนุน Startup ที่จดทะเบียนและมี Head Quarter ในประเทศไทย เพื่อไปหารายได้จากประเทศอื่น เช่น จัด Business Matching กับลูกค้าที่มีโอกาสผ่านการสนับสนุนของทูตพาณิชย์
8. ดึงดูดให้บริษัทที่ต้องการ IPO จากต่างประเทศ มาอยู่ในตลาดทุนของประเทศไทย
9. สร้างเสริมความแข็งแกร่งและเปิดโอกาสให้งาน R&D ภายในประเทศได้มีอุปสงค์ในตลาด

2.1.4 การเติบโตของ Startup ต่าง ๆ

ภาพที่ 2.3 การเติบโตของ Startup

ที่มา : <http://www.visualcapitalist.com/the-increasingly-crowded-unicorn-club/>

เป็นการเติบโตของ Startup ของต่างประเทศที่ค่อยๆ เกิดขึ้นจากอดีตจนถึงปัจจุบันซึ่งมีจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ จนถึงปัจจุบัน เพราะเกิดจากผู้คนที่มี idea เริ่มกล้าที่จะคิดต่าง กล้าทดลองกล้าลุย แต่ประเทศไทยซึ่งมีผู้คนที่มี idea เหมือนกันแต่ยังขาดการสนับสนุน

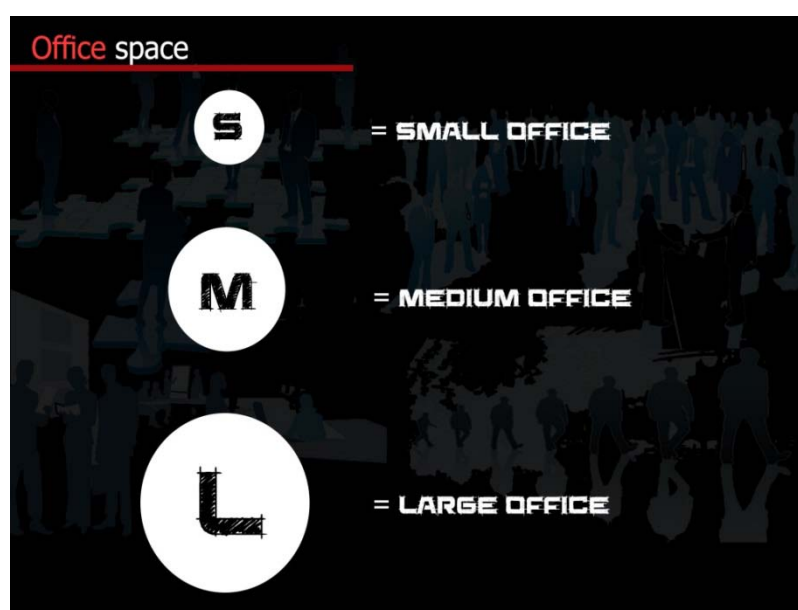
2.2 วิวัฒนาการของ Office Space

การพัฒนาSpace ของ Office ต่างๆที่เกิดขึ้น ซึ่งมีรูปแบบลักษณะการทำงานที่แตกต่างกันทั้งในเรื่อง ไดอแกรม แล้วการใช้งาน โดยแบ่งเป็น 3 รูปแบบ

1. Office space
2. Co – working space
3. Startup space

2.2.1 รูปแบบของ Office Space

Office space มีรูปแบบการทำงาน โดยถูกแบ่งออกไป เป็นการทำงานของตัวเอง Space ที่มีขนาดที่ต่างกันออกไป โดยจะมีขนาด 3 ขนาดการใช้งาน

ภาพที่ 2.4 รูปแบบของ Office Space

1. S = Small office

การทำงานของ S จะมีรูปแบบการใช้งาน ประมาณ 10 - 20 คน เป็นรูปแบบการทำงาน แบบไม่ใหญ่ ซึ่งมีการแบ่งหน้าที่กันไป อาจจะมีการทำงานแบบแบ่งแผนกเป็นห้องๆ หรือ บริษัทมีจำนวนคนแค่จำนวนนี้ ทำให้ต้องการใช้พื้นที่ไม่มาก

2. M = Medium office

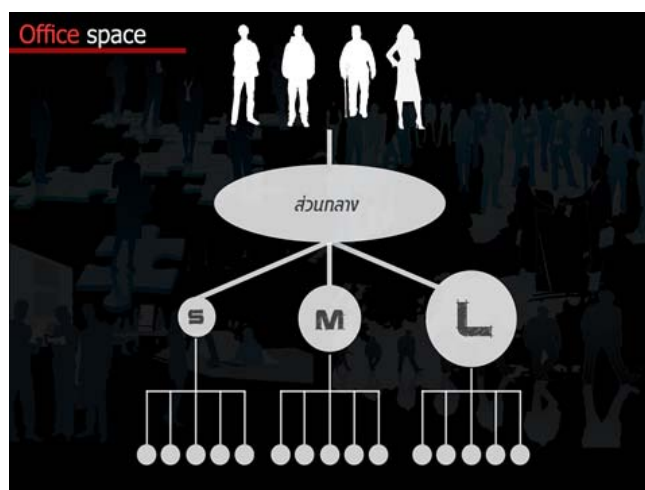
การทำงานของ M จะมีรูปแบบการใช้งาน ประมาณ 50 คน เป็นรูปแบบการทำงานที่มีการใช้งานแบบกลางๆ จะมีการใช้งานพื้นที่ๆพอเหมาะ

3. L = Large office

การทำงานของ L จะมีรูปแบบการใช้งาน ประมาณ 100 คน โดยจะออกเป็นองค์กรใหญ่ ที่ไม่มีการแบ่งแผนกการทำงาน ที่ชัดเจน หรือ มีการรวมแผนก ที่มีการใช้งานในที่ว่างด้วยกัน ทำให้มีการใช้งานพื้นที่ๆ ใหญ่

Diagram ของ Office Space

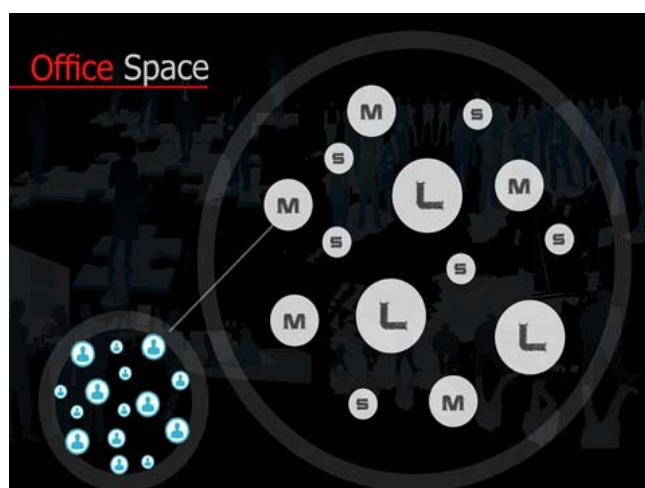
Diagram การทำงานรูปแบบ Office space ซึ่งเกิดจากการใช้งานของผู้คนจำนวนมาก ที่เข้ามาใช้งาน โดยมีการแบ่ง เป็นชั้น โดยเกิดจากผู้คนที่เข้ามาใช้งานในพื้นที่ โดยมีการแบ่ง การใช้งานของผู้คน ไปตามขนาด S M L ตามความเหมาะสมของแต่ละบริษัท โดยมีการแบ่งซึ่ง มีการแบ่ง เป็นส่วนๆ ของตัวเอง โดยไม่มีปฏิสัมพันธ์กัน แต่ละออฟฟิศถูกแบ่งแยก

ภาพที่ 2.5 Diagram ของ Office Space

ส่วนของ S M L จะมีการแบ่งย่อยลงไปข้างในอีก ซึ่งเกิดจากการใช้งานของผู้คนภายใน ซึ่งมีการทำงานแต่ต่างคนต่างทำงาน ไม่มีการใช้งานที่ร่วมกัน แต่จะมีการใช้งานร่วมกัน โดยใช้ พื้นที่ส่วนกลาง เช่น ห้องประชุม

ความสัมพันธ์ ของ Office Space

ภาพที่ 2.6 ความสัมพันธ์ ของ Office Space

แสดงให้เห็นว่ามีการเชื่อมความสัมพันธ์กัน ภายใน ซึ่ง แต่ละบริษัทจะไม่มี การ ปฏิสัมพันธ์กัน แยกออกไป แล้วแต่ละ Space จะมีผู้คนที่ใช้งาน ที่แยกการใช้งานกันไป

2.2.2 รูปแบบของ Co-working Space

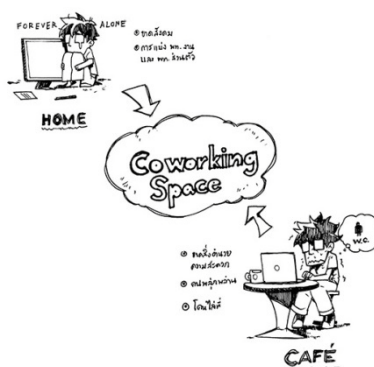
Co-working space คือ พื้นที่ที่ใช้ทำงานร่วมกันของคนที่มาจากต่างสายงานต่าง อาชีพ จนเกิดเป็นสังคมของคนทำงานขึ้นมาทั้งๆที่ไม่รู้จักกัน โดยส่วนใหญ่มักจะเป็นคนที่ ประกอบอาชีพอิสระ เช่น ศิลปิน, ดีไซน์เนอร์, นักพัฒนาโปรแกรม, ผู้ประกอบการมือใหม่ เป็นต้น ไอเดีย และธุรกิจใหม่ๆ มากมายเกิดจากการร่วมมือกันของผู้คนเหล่านี้ที่ได้มาพบเจอกันใน co-working space และเหนือไปกว่านั้นการที่แต่ละคนมาจากต่างที่กัน ทำให้เกิดมุมมองที่หลากหลายในการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ

$$\text{Community} + \text{Space} = \text{Coworking Space}$$

ภาพที่ 2.7 Community + space

รูปแบบการทำงานของ Co-working space จะมีรูปแบบการทำงาน ที่มีการติดต่อกัน ตลอดเวลา มีการแชร์ การใช้งานต่างๆ อยู่ในพื้นที่ๆเดียวที่จะเข้ามาใช้งานพื้นที่ โดยการเช่า จะแบ่งการเช่าเป็น รายวัน / เดือน / ปี

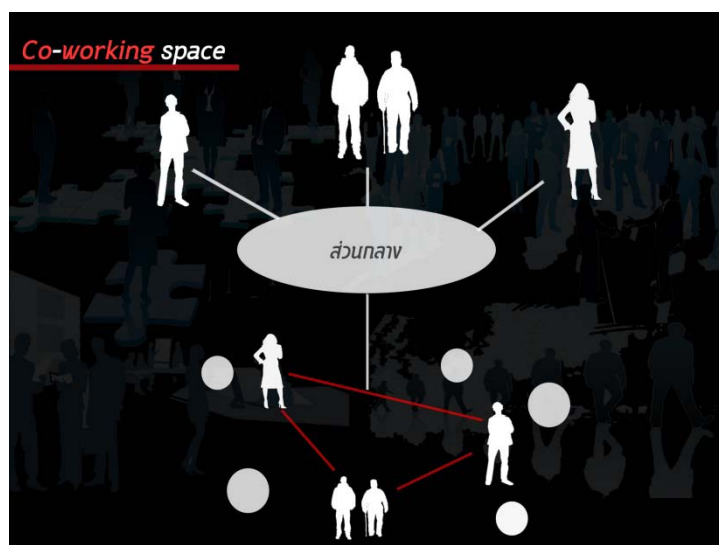
การทำงานที่บ้าน ..ปัญหาอันดับต้นๆที่ต้องเจอในการปรับตัวช่วงแรกก็คือ “โรคเหงา” (Freelance Isolation) การที่อยู่บ้านคนเดียวและไม่ได้พูดคุยกับใครเลยนานๆ สามารถทำให้คนเราเป็นบ้าได้ ประกอบกับการหลับนอนไม่เป็นเวลาและความเครียดจากงาน การทำงานตามร้านกาแฟนั้น ก็ต้องยอมรับว่าไม่สะดวกเอาซะเลย ปัญหาที่พบ เจอเป็นประจำก็เช่น เน็ตช้าและแพง, ปลั๊กไฟมีไม่พอ, โต๊ะแคบ, คนพลุกพล่านทำให้ไม่มีสมาธิในการทำงาน

ภาพที่ 2.8 Coworking space

ความพิเศษอีกอย่างของ co-working space นั้นก็คือ “community” ผู้คนส่วนใหญ่ที่มา ทำงานในพื้นที่นี้ล้วนแต่เป็นผู้ประกอบอาชีพอิสระ บางคนอาจเป็นผู้ประกอบการที่เพิ่งเริ่มก่อตั้งธุรกิจ ซึ่งการที่มีผู้คนที่หลากหลายและมีความเชี่ยวชาญที่แตกต่างอยู่ในพื้นที่เดียวกันอาจ

Diagram ของ Co-working Space

ภาพที่ 2.9 Diagram ของ Co-working Space

Diagram การทำงานรูปแบบ Co-working space ซึ่งเกิดจากการใช้งานของผู้คนจำนวนมาก ที่ต่างคนต่างที่มา ต่างคนต่างการใช้งาน เข้ามาใช้งานพื้นที่ๆเดียวกัน โดยตอนแรกจะไม่มี การติดต่อ พูดคุย ทำงานร่วมกัน แต่พอเข้ามา เปรียบเสมือน เป็นตัวที่ช่วยในการสร้างสังคม การทำงาน ในรูปแบบใหม่ จะเริ่มมีการพูดคุย ทำงานร่วมกันเป็นสังคมการทำงาน

ความสัมพันธ์ ของ Co-working Space

ภาพที่ 2.10 ความสัมพันธ์ ของ Co-working Space

แสดงให้เห็นว่ามีการเชื่อมความสัมพันธ์กัน โดยมีการทำงานที่เชื่อมกันตลอด จากแต่ ก่อนตามคนต่างทำงาน โดยมีการใช้งานพื้นที่ การจัดกิจกรรม เพื่อทำให้เกิดเป็นสังคมการ ทำงานในรูปแบบใหม่ และทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพที่ดีขึ้น

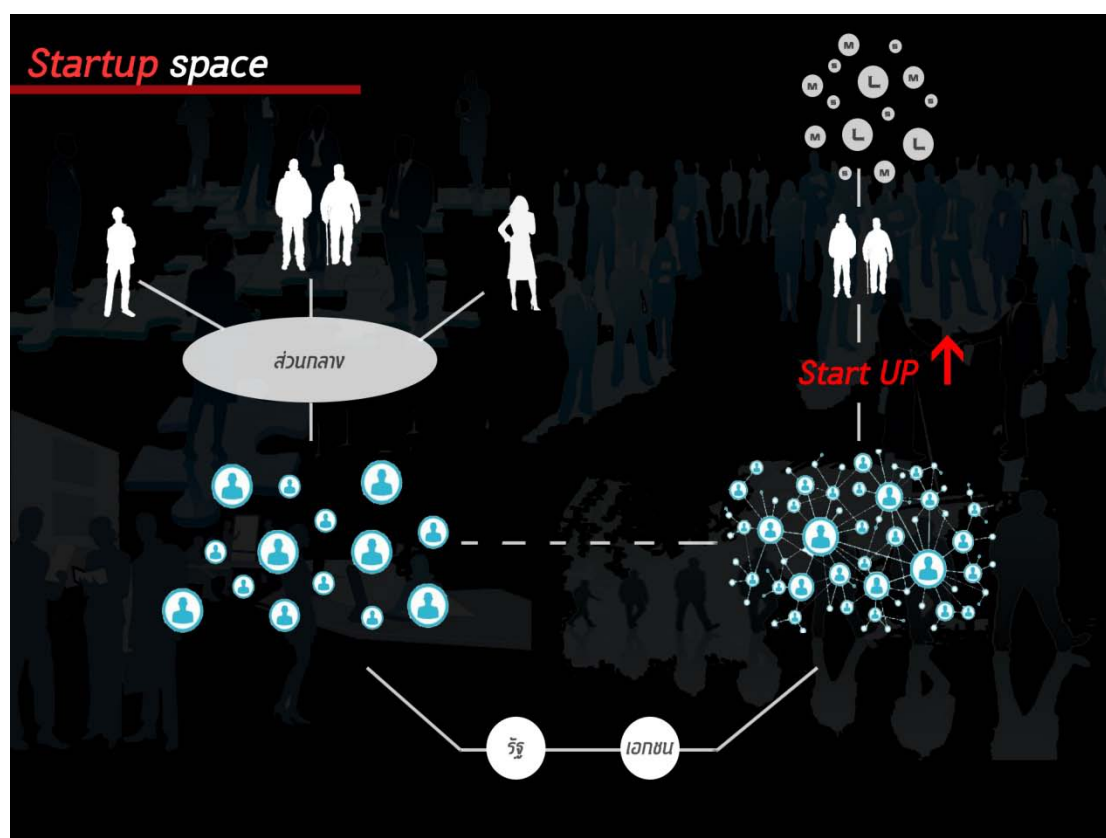
2.2.3 รูปแบบของ Startup Space

Startup space มีรูปแบบการทำงาน ที่เน้นไปทางด้านการทำงานเชิงธุรกิจ โดยธุรกิจของ Startup จะเป็น ธุรกิจที่ต้องการการเติบโตไว ซึ่งผู้คนที่มีความใฝ่ฝันจำนวนมาก เข้ามาใช้งานพื้นที่ โดยจะมีฝ่ายสนับสนุนการทำธุรกิจ มีการติดต่อกัน ตลอดเวลา

Diagram ของ Startup Space

รูปแบบการทำงานของ Startup ที่เกิดจากกลุ่มคนไม่กี่คน ต่างคนต่างที่มา แต่จะมีจุดมุ่งหมายเดียวกันที่จะเข้ามาใช้งานในพื้นที่ในเชิงธุรกิจ โดยจะเข้ามาใช้งานในพื้นที่ๆ หนึ่ง จะมีการใช้งานในพื้นที่ๆ เดียวกัน แล้วชุมชนที่เข้ามาใช้งานจะเกิดการ เชื่อมกันติดต่อกันกันละกัน เป็นเน็ตเวิร์ค โดยจะมี ส่วน ของภาครัฐ และ เอกชน เข้ามาช่วยเชื่อมซึ่งกันละกัน ในเชิงธุรกิจ

จากต่างคนต่างที่มา ต่างคนต่างทำงาน แล้วจะมี ส่วนที่จะช่วยสนับสนุนจะเป็นส่วน ที่คอยช่วยให้ธุรกิจเข้ามาในวงจร ของชุมชน Startup เข้ามาเชื่อมกัน โดย มีส่วนของภาครัฐ และ เอกชนเป็นตัวเชื่อม

ภาพที่ 2.11 Diagram ของ Startup Space

พอเกิดเป็นชุมชนของ Startup แล้วจะเป็นส่วนซึ่งจะทำให้ Startup สำเร็จได้ เพื่อจะดันให้ผู้ที่อยู่ในชุมชนของ Startup สำเร็จและเจริญไปข้างหน้า พอสำเร็จแล้ว ผู้คนที่สำเร็จก็จะพัฒนาไปเป็นบริษัทเอกชน เหมือนพวก Office space ที่เป็นบริษัทของตัวเอง

ตัวอย่าง การสนับสนุนของภาคเอกชน ของStartup

ภาพที่ 2.13 การสนับสนุนของภาคเอกชน

ที่มา : <http://techsauce.co/news/500-tuktuks-invest-in-6-thai-startups/>

500 Startups หนึ่งในบริษัทยักษ์ใหญ่ของโลกที่ให้เงินทุนแก่ startups ในช่วง seed funding ได้ประกาศตัวอย่างเป็นทางการในงาน Echelon Thailand 2015 แล้วว่า พวกเขาจะใส่เม็ดเงินลงทุนเป็นมูลค่ากว่า 10 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพื่อเอาไปลงทุนกับ startups ในประเทศไทย โดยผ่านบริษัทในเครืออย่าง 500 TukTuks แนนอนว่าสิ่งที่เกิดขึ้นจะทำให้ระบบ ecosystem ของไทยนั้นเติบโตอย่างเห็นได้ชัด

บริษัท 500 TukTuks นำโดยคุณกระทิง พูนผล ผู้ก่อตั้ง Disrupt University และ คุณหมู ภูธวัช ฝั่งเจริญพงศ์ CEO และผู้ก่อตั้ง Ookbee ถือว่าเป็นบริษัทเงินทุนที่ถูกจับตามองมากที่สุดในประเทศไทย ณ ขณะนี้ มีการประกาศข่าวดีในวงการ Startup บ้านเราด้วยการเปิดตัว 6 บริษัทที่ได้รับเงินทุน Seed Funding จากกองทุน 500 TukTuks

ภาพที่ 2.14 500 TukTuks

ที่มา : <https://www.blognone.com/node/68053>

เป้าหมายของ 500 TukTuks คืออะไร

เป้าหมายของกองทุน 500 TukTuks คือการลงทุนในสตาร์ทอัพเมืองไทยระดับ seed stage (รับเงินลงทุนก้อนแรก) หรือก่อน series A โดยมีโจทย์ว่าจะลงทุนให้ได้ 50 บริษัทภายใน 3 ปีข้างหน้า ตอนนี้นำลงทุนไปแล้วประมาณ 10 บริษัท ก็เหลืออีก 40 ราย คิดเลขง่าย ๆ คือเดือนละบริษัท

สิ่งที่กองทุนนี้มอบให้คือเงิน กรอบประมาณ 1 แส่นดอลลาร์หรือ 3 ล้านบาท แต่ นอกจากเงินแล้ว 500 TukTuks ยังเป็นแพลตฟอร์มสำหรับผลักดันสตาร์ทอัพในแง่ความรู้และคอนเนคชั่นด้วย เพราะเราอยู่ในสังกัดของ 500 Startups ซึ่งเป็น 1 ใน 3 กองทุนชื่อดังของสหรัฐฯ ที่ลงทุนในบริษัทขั้น early-stage (อีก 2 รายคือ Y Combinator และ Techstars) ถือเป็น การยกกองทุนจากซิลิคอนวัลเลย์มาเมืองไทยเป็นครั้งแรก

สิ่งที่ 500 Startups มีให้คือโครงการบ่มเพาะที่เรียกว่า Distribution หรือเรียกสั้น ๆ ว่า Distro เป็นทีมผู้เชี่ยวชาญที่สอนเรื่องกระบวนการด้านตัวเลขโดยเฉพาะ เช่น ต้นทุนในการหาผู้ใช้ การผลักดันอัตราการเติบโต (growth hacking) ไว้พอเราลงทุนในบริษัทได้จำนวนเยอะพอสมควร ก็จะดึงทีม Distro บินมาสอนที่เมืองไทยเลย

อีกอย่างที่ 500 TukTuks ช่วยได้คือเครือข่ายของ 500 Startups ในระดับโลก อธิบายง่าย ๆ คือ 500 TukTuks จะลงทุนขั้นต้นในขั้นของเมืองไทยให้ก่อน พอบริษัทเดินหน้าไปได้ระดับหนึ่งแล้วก็ยังมีกองทุน 500 Durians ที่จับตลาดระดับเอเชียตามลงทุนต่อให้ และถ้าไปได้ไกลกว่านั้นก็จะเป็น 500 Startups อันหลักเลย ดันไปได้ถึง series B

การที่เราอยู่ในเครือข่ายของ 500 Startups เรายังมีเครือข่ายของบริษัทในเครือข่ายที่สามารถเชื่อมต่อให้คุยกันได้ เช่น ถ้ามีบริษัทที่ทำธุรกิจคล้าย ๆ กันในประเทศอื่น เราสามารถต่อให้ founder คุยกันเพื่อรับทราบประสบการณ์แบบเดียวกันได้ ไม่ต้องเริ่มใหม่ทั้งหมดจากศูนย์

การสนับสนุนของภาครัฐ ของ Startup

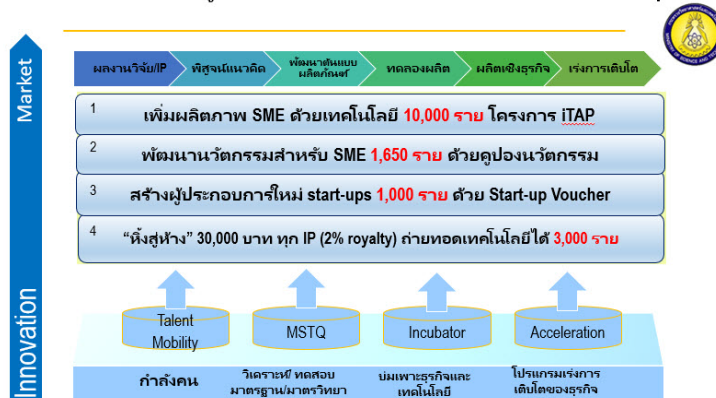
ภาพที่ 2.15 การสนับสนุนของภาคเอกชนภาพที่

ที่มา : <http://www.most.go.th/main/index.php/contribution/prayuth/5544-startup-voucher.html>

โครงการสร้างผู้ประกอบการธุรกิจเทคโนโลยีนวัตกรรมใหม่ หรือ Startup Voucher

เป็นโครงการเพื่อผลักดันธุรกิจให้เข้าสู่กระบวนการเร่งการเจริญเติบโต 50 ราย โดยให้คำปรึกษา รับการอบรมทั้งด้านการสร้างความคิด การพัฒนา การออกแบบด้านธุรกิจ การสร้างต้นแบบ การศึกษาตลาด การสำรวจตลาด รวมถึงการเชื่อมโยงธุรกิจให้เข้าถึงแหล่งทุนที่เหมาะสม การจัดเวทีประกวดนวัตกรรม ฯลฯ โดยจัดสรรงบประมาณไว้ 50 ล้านบาท ทั้งนี้จะเป็นแบบอย่างให้เศรษฐกิจนวัตกรรมที่มี Startup เป็นดาวรุ่งดวงใหม่เกิดขึ้นทวีคูณโดยการริเริ่มสร้างสภาพแวดล้อม (Ecosystem) ที่ทันสมัย เพื่อชักนำให้มีนักสร้างสรรค์ไปพร้อม ๆ กับนักลงทุนในธุรกิจสมัยใหม่ที่มีความเสี่ยงแต่ผลตอบแทนสูงได้ (Venture Capital)

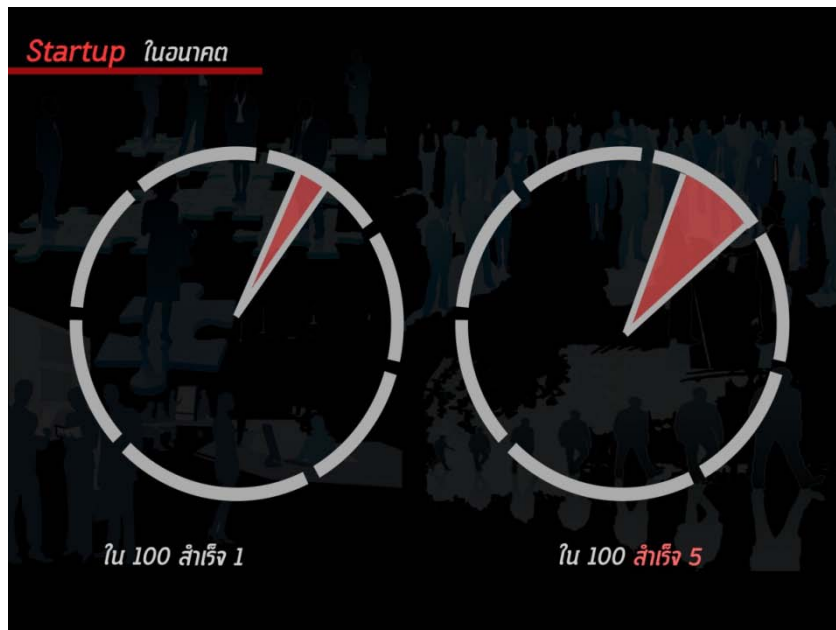
มาตรการสร้างสังคมผู้ประกอบการและความเข้มแข็งให้ SME และ Start-Up

ภาพที่ 2.16 มาตรการสร้างสังคมของ Startup

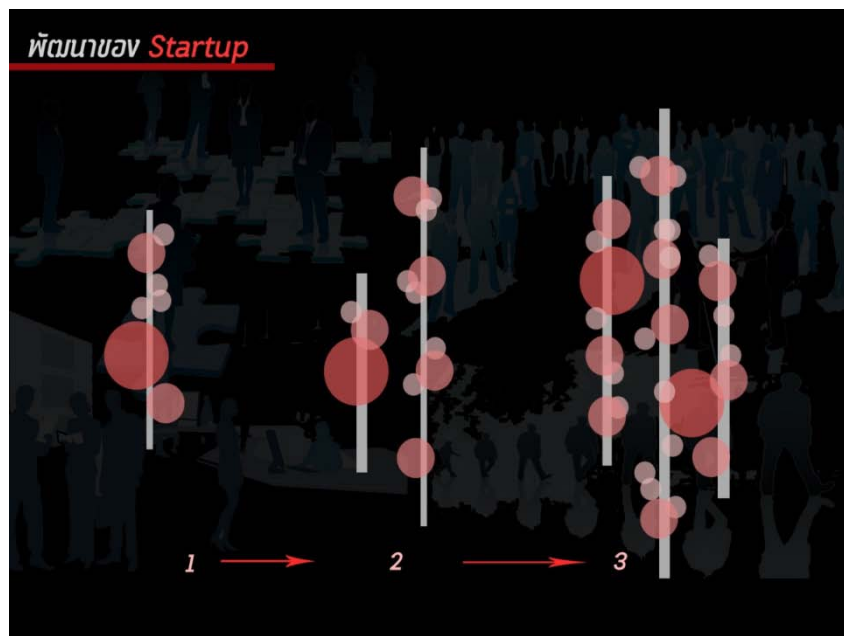
ที่มา : <http://www.most.go.th/main/index.php/contribution/prayuth/5544-startup-voucher.html>

2.2.4 การพัฒนาของ Startup ในอนาคต

ภาพที่ 2.17 Startup ในอนาคต

Startup เป็นธุรกิจที่มีการเกิดจาก idea จำนวนมากของผู้คนแต่ idea ที่จะประสบความสำเร็จนั้นมีน้อย แต่ถ้ามีการพัฒนาโครงการ มีการสนับสนุน มีการให้ความรู้ จะสามารถเพิ่มความสำเร็จของStartupได้ ถ้าได้เข้ามาอยู่ในระบบนิเวศของ Startup

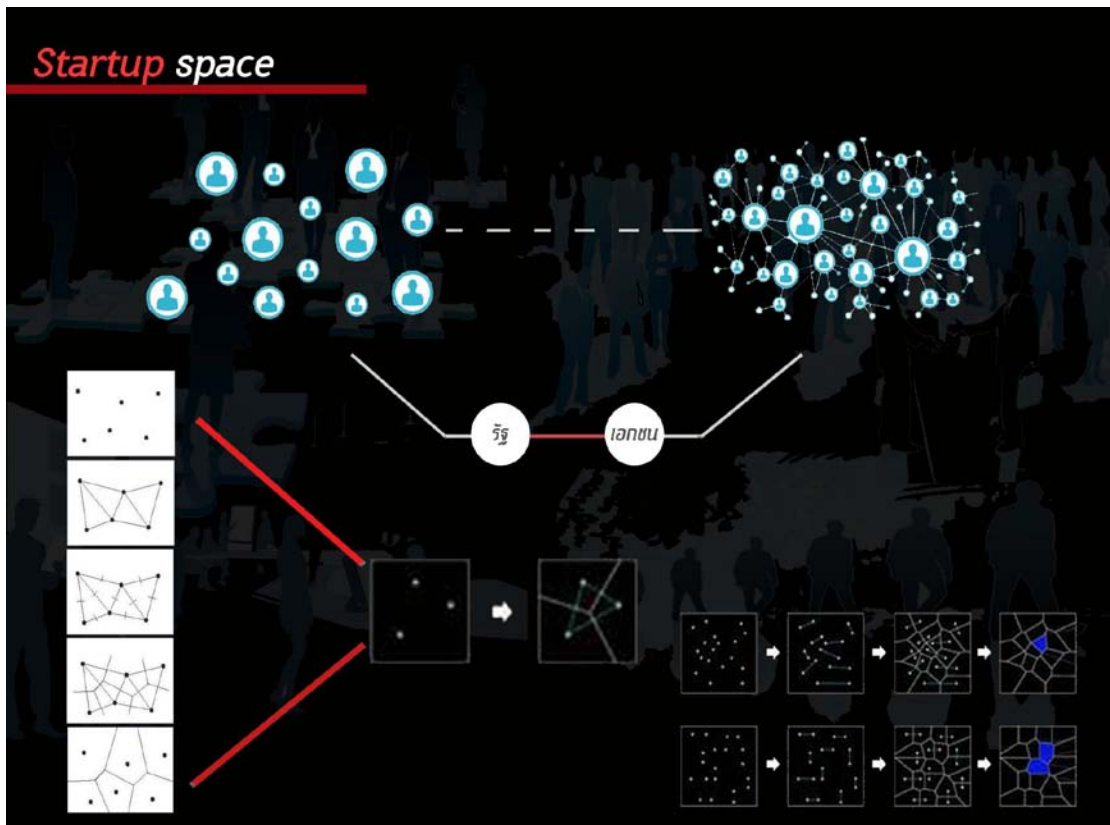

ภาพที่ 2.18 การกระจายตัวของ Startup

การพัฒนาของ Startup ที่เกิดจากวงจรของระบบนิเวศของ Startup มีการเข้ามาเพิ่มขึ้นๆ มีการกระจายตัวของการทำงานรูปแบบ ของ Startup มากขึ้น

2.2.5 ภาวะพึ่งพากันของ Startup

เกิดจากการวิเคราะห์ การทำงานของ Startup ซึ่งจะต้องมีการสนับสนุน จากภาครัฐ และ เอกชน จึงจะมีสำร็จ โดยจะเป็นตัวช่วยเชื่อมให้การทำงานของ Startup โดยจะมีการพึ่งพากันของตัว Startup กับ ภาคที่คอยสนับสนุน โดยจะมีส่วนของ ภาครัฐ และ เอกชน เป็นตัวช่วยขับเคลื่อน Startup

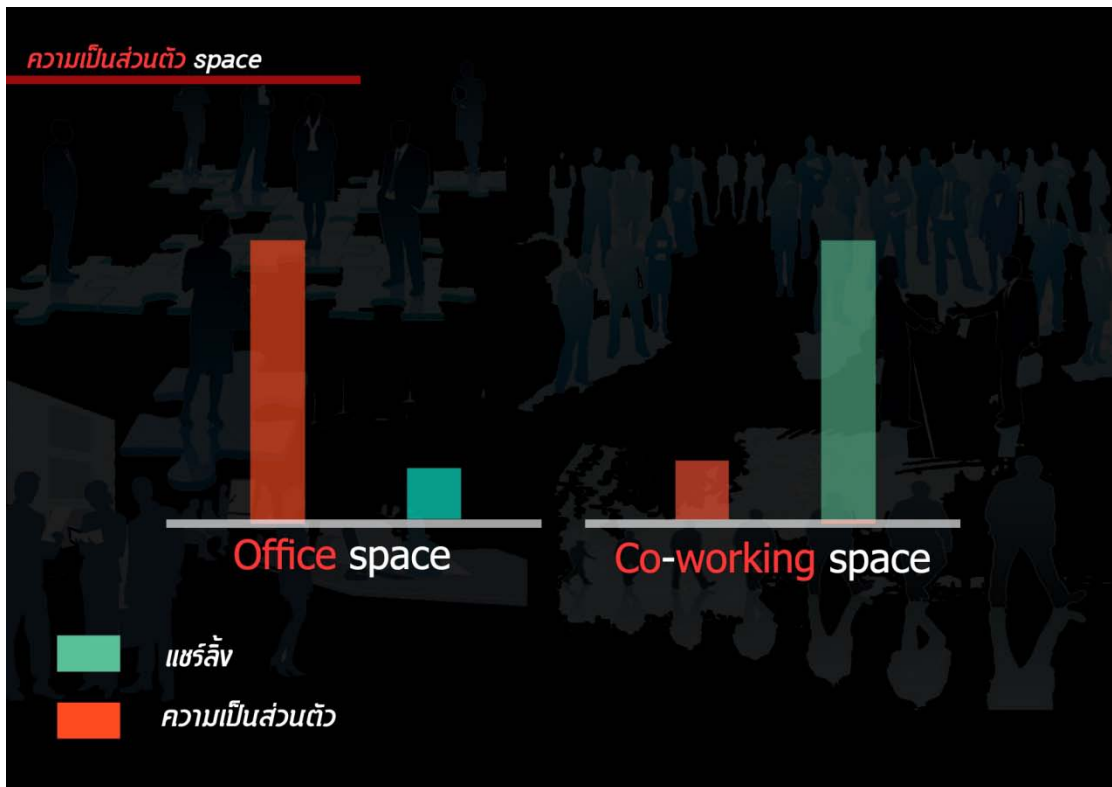

ภาพที่ 2.19 ภาวะพึ่งพากัน

ความหมายของภาวะพึ่งพา คือ จะต้องมึ่สิ่งทีไปด้วยกััน ถ้าขาดสิ่งหนึ่งสิ่งใดไปก็จจะไม่ สำมรถสำร็จได้ เปรียบเสมือนกับการทำงานของ Startup ทีจะต้องมีภาครัฐ และ เอกชนไป ด้วยกััน เป็นตัวเชื่อม และ ช่วยสนับสนุนการทำงานของ Startup

แปลงจากข้อมูลเป็น ไดอาแกรม ได้ว่า Startup จะต้องมึ่ตัวสนับสนุน ติดไปด้วยตลอด จะแบ่งการสนับสนุนไปเป็น 1-1 หรือ การสนับสนุน แบบส่วนรวมก็ไ้เกิดการ Sharing ต่างๆ

2.2.6 ภาวะความเป็นส่วนตัว ของSpace

ภาพที่ 2.20 ภาวะความเป็นส่วนตัว ของSpace

มีความสัมพันธ์ ของการใช้งานของพื้นที่ ที่มีระดับความเป็นส่วนตัวที่ต่างกันของ 2
รูปแบบ Office เพื่อนำไปปรับใช้ ศึกษาการทำงานของ Startup Space ออกแบบ space

1. Office space มีภาวะความเป็นส่วนตัวสูง แต่ การ Sharing ต่ำ

เนื่องจาก Office space มีรูปแบบการทำงานที่มีการแยก ทำงานหน้าที่ของตนเองตาม
หมายที่ได้รับ จึงเกิดการ Sharing ต่ำ แต่ความเป็นส่วนตัวสูง ซึ่งดูแล้วน่าเปรียบเสมือนการ
ทำงานไปพร้อมกับความเครียด และ กัดดันของตัวเอง

2. Co – working space มีภาวะความเป็นส่วนตัวต่ำ แต่ การ Sharing สูง

การทำงานของ Co-working จะมีรูปแบบการทำงาน ที่มีการ Sharing สูงเพราะเป็นรูปแบบ
การทำงานในรูปแบบใหม่ มีการทำงานที่มีการร่วมกัน พบปะพูดคุยกัน แต่จะมีความเป็นส่วนตัว
ต่ำ อาจจะมีความรู้สึกอึดอัด

จากที่ได้ศึกษาจะนำไปทดลองไปใน Space ของ Startup อย่างเหมาะสม การทำงานในเชิง
ธุรกิจเติบโตไวอย่าง Startup ควรจะเป็นอย่างไร

2.3 แนวคิดทฤษฎีและหลักการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2.3.1 กลุ่มและประเภทของผู้คน

มนุษย์ มีลักษณะ ขนาด และสัดส่วน ของร่างกาย ที่แตกต่างกันเป็นกลุ่มๆ รวมถึงพฤติกรรมที่ต่างกันอย่าง ซึ่งนำมาถึงการกำหนดระยะ กว้าง ยาว สูง ในการทำกิจกรรมต่างๆ ความแตกต่างกันนี้ เป็นผลมาจากเชื้อชาติ เพศ อายุ ของแต่ละบุคคลเป็นสำคัญ

1. เชื้อชาติ (Nationality)

มนุษย์ที่มีเชื้อชาติต่างกัน มักจะมีลักษณะและสัดส่วนของร่างกายแตกต่างกัน แต่หากยังเป็นคนทวีปเดียวกัน กลุ่มใกล้เคียงกัน จะมีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันทั้งลักษณะ สีผิว ผม หรือรูปร่างสัดส่วน และยังมีความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรม ซึ่งส่งผลถึงพฤติกรรมมนุษย์อีกด้วย

2. เพศ (Sex)

2.2 เพศชาย

โดยเฉลี่ยแล้ว มนุษย์ที่มีเชื้อชาติเดียวกัน เพศชายมักมีร่างกายสูงใหญ่กว่าเพศหญิง และมักมีความแข็งแรงกว่า ความสูงโดยเฉลี่ยของมนุษย์เพศชายในประเทศไทย ประมาณ 160-175 เซนติเมตร

2.3 เพศหญิง

เป็นเพศที่ความแข็งแรง ความสูง และน้ำหนัก น้อยกว่าเพศชาย ความสูงโดยเฉลี่ยของมนุษย์เพศหญิงในประเทศไทยประมาณ 150-165 เซนติเมตร

3. อายุ (Age)

3.1 เด็ก

ร่างกายของเด็กแรกเกิดจะมีขนาดประมาณ 1 ใน 4 ของผู้ใหญ่

3.2 วัยรุ่น

อายุ 12-20ปี ร่างกายมีความเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วจนใกล้เคียงกับผู้ใหญ่ มีความคิดเห็นกว้างและลึกซึ้ง และสามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเองในบางเรื่อง พยายามค้นหาตัวเอง

3.3 ผู้ใหญ่ตอนต้น อายุ 20-40ปี

เป็นผู้ที่มีร่างกายเจริญเติบโตเต็มที่ มีความคิดของตนเองมากขึ้น จากการที่ร่างกายและสมองได้พัฒนาจนเจริญเติบโตสูงสุดแล้ว ผู้ใหญ่จึงรู้จักตนเองดีกว่าวัยรุ่น มีความคิดและการตัดสินใจที่เป็นของตนเอง

3.4 ผู้ใหญ่ตอนกลาง อายุ40-60ปี

ร่างกายจะเสื่อมลง มากกว่าช่วงเป็นผู้ใหญ่ ตอนต้น เคลื่อนไหวเชื่องช้า มีความรับผิดชอบสูงขึ้น ในการดูแลลูกวัยรุ่น

3.5 ผู้สูงอายุ อายุ60ปีขึ้นไป

ร่างกายจะเสื่อมมากขึ้นเห็นอย่างชัดเจนทั้งประสิทธิภาพรับรู้การสัมผัส สติปัญญา และ ความจำ เรียนรู้ถึงความสูญเสียต่างๆหลังง่อมลง ต้องการผู้ดูแล

เป็นการศึกษาดู ประเภทของผู้คนที่เข้ามาทำงานภายในอาคาร มีความแตกต่างกันอย่างไร ทั้งด้านอารมณ์ สภาพร่างกาย ความรู้สึก เพื่อการออกแบบเพื่อรับรองของผู้คนที่มีความหลากหลาย รูปแบบและหลากหลายความต้องการ

2.3.2 การรับรู้ที่ว่างจากระยะในการทำกิจกรรมของมนุษย์

ระยะแบ่งออกเป็น 4 รูปแบบ ดังนี้

1.ระยะใกล้ชิด 2.ระยะส่วนตัว 3.ระยะสังคม 4.ระยะสาธารณะ

ความสัมพันธ์ของมนุษย์	ระยะห่าง (เมตร)	การกำหนดที่ว่างในงานสถาปัตยกรรม
ระยะใกล้ชิด <i>intimate distance</i>	0.15 - 0.45	ที่ว่างส่วนตัว <i>private space</i>
ระยะส่วนบุคคล <i>personal distance</i>	0.45 - 1.20	ที่ว่างกึ่งส่วนตัว <i>semi-private space</i>
ระยะสังคม <i>social distance</i>	1.20 - 3.60	ที่ว่างกึ่งสาธารณะ <i>semi-public space</i>
ระยะสาธารณะ <i>public distance</i>	3.60 - 6.25 ขึ้นไป	ที่ว่างสาธารณะ <i>public space</i>

ความสัมพันธ์ของมนุษย์กับการกำหนดที่ว่างในงานสถาปัตยกรรม

ภาพที่ 2.21 ระยะของที่ว่าง

ที่มา : หนังสือที่ว่างทางสถาปัตยกรรม

ระยะที่เกิดขึ้นระหว่างมนุษย์ เมื่อทำกิจกรรมร่วมกันในสังคม จะมีความสัมพันธ์กับเชื้อชาติ อายุ เพศ วัฒนธรรมและสังคม

การกำหนดที่ว่างในงานสถาปัตยกรรม

การกำหนดที่ว่าง ในงานสถาปัตยกรรม	บ้าน	
	ห้อง	กิจกรรม
ที่ว่างส่วนตัว private space	ห้องนอน-ส้วม ห้องนอน	พื้นที่ส่วนตัว-ใช้เพียงคนเดียว -ใช้เพียงคนเดียว หรือใช้ ร่วมระหว่างสามี-ภรรยา หรือระหว่างพี่น้อง
ที่ว่างกึ่งส่วนตัว semi-private space	ห้องนั่งเล่น	พื้นที่กึ่งส่วนตัว -ใช้ร่วมกับคนใน ครอบครัว
ที่ว่างกึ่งสาธารณะ semi-public space	ห้องอาหาร	พื้นที่กึ่งสาธารณะ-ใช้ร่วมกับครอบครัว และแขกเป็นบางครั้ง
ที่ว่างสาธารณะ public space	ห้องรับแขก เฉลียงหน้าบ้าน	พื้นที่สาธารณะ -ใช้รับแขก

การกำหนดที่ว่างในงานสถาปัตยกรรมที่สัมพันธ์กับที่ว่างในบ้านพักอาศัย

ภาพที่ 2.22 ที่ว่างกับพฤติกรรมมนุษย์

ที่มา : หนังสือที่ว่างทางสถาปัตยกรรม

พฤติกรรมมนุษย์ จะเป็นข้อมูลที่น่ามากำหนดพื้นที่ในการออกแบบ เช่น พื้นที่ส่วนบุคคลที่มนุษย์ใช้เพียงคนเดียว พื้นที่สาธารณะที่มนุษย์ใช้ร่วมกันจำนวน พื้นที่ในการสัญจร และพื้นที่เชื่อมต่อระหว่างกิจกรรมประเภทต่าง ๆ

2.3.3 พฤติกรรมที่เว้นว่างส่วนบุคคล

หากเราสังเกตพฤติกรรมมนุษย์ที่มีการกระทำต่อกันในสภาพแวดล้อมกายภาพ เช่น การเดินทางบนทางเท้าสาธารณะ การขึ้นรถ การเลือกที่นั่งบนรถ การเลือกที่นั่งบนโรงพักคอย การสนทนาระหว่างบุคคลในที่ทำงาน

เรามักพบว่าบุคคลพยายามหลีกเลี่ยงการเดินทางบนทางเท้าสาธารณะโดยมีระยะห่างระหว่างตนเองกับบุคคลอื่น ๆ พอสมควร ทำนองเดียวกัน บุคคลมักเว้นระยะห่างจากบุคคลอื่นพอสมควร ในขณะที่ยืนคอยรถประจำทาง การเว้นระยะห่างนี้เป็นไปในการทำนองเดียวกันกับการเว้นระยะห่างระหว่างนกที่เกาะบนสายไฟ หากที่นั่งรถประจำทางเป็นคู่ เรามักพบว่าบุคคลพยายามเลือกที่นั่งคู่ที่ยังไม่มีใครนั่งอยู่ก่อนในที่นั่งแบบคู่นี้ บุคคลมีความต้องการนั่งห่างจากบุคคลอื่นมากกว่าต้องการนั่งติดกับบุคคลอื่น ๆ ทั้งนี้ นอกจากบุคคลที่มาด้วยกันหรือรู้จักกันมาดี จึงเลือกที่จะนั่งคู่กัน การเลือกที่นั่งในห้องสมุด การเลือกที่นั่งบนทางม้าข้ามในสวนสาธารณะหรือในโรงพักคอยคั่นไม้ มักปรากฏทำนองเดียวกัน คือ บุคคลพยายามเลือกนั่งห่างจากบุคคลอื่นที่นั่งอยู่ก่อนแล้วในที่ทำงาน โดยทั่วไปบุคคลที่สนทนากันมักยืนห่างกันพอสมควร ข้อสังเกตทั้งหมดดังกล่าวข้างต้นล้วนเกี่ยวข้องกับ ระยะห่างระหว่างบุคคลที่มีการกระทำกันไม่ว่าโดยตรงหรือโดยทางอ้อม

จากข้อสังเกตเกี่ยวกับระยะห่างในทำนองเดียวกันของนักวิชาการที่ศึกษาพฤติกรรมมนุษย์ ได้มีการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการณ์ระยะห่างมากน้อยต่างกัน ระหว่างบุคคลที่มีการกระทำต่อกัน หรือที่อาจเรียกว่า พฤติกรรมเว้นว่างส่วนบุคคล (personal space behavior)

จากการศึกษาข้อมูลข้างต้น พบว่าภายในอาคารหรือที่สาธารณะต่างๆ การที่จะออกแบบต้องคำนึงถึงผู้คนเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากอาคารที่มีผู้คนมากหน้าหลายตา ต่างคนต่างมา และสืบมาจากการเว้นว่างของผู้คนที่แตกต่างกัน การวางตัว เป็นสิ่งสำคัญที่อาคารที่ต้องการรับผู้คนจำนวนมากต้องคำนึงถึง

2.3.4 การกำหนดพื้นที่ว่าง

การกำหนดพื้นที่ว่างด้วยองค์ประกอบตามนอน

1. ระบายพื้นที่ การกำหนดพื้นที่ว่างโดยวางระนาบตามนอนบนพื้นที่ราบ ให้มองเห็นได้ชัดเจนด้วยสายตา โดยการเปลี่ยนแปลงสี หรือ ผิวสัมผัส ระหว่างพื้นที่ที่กำหนดใหม่และพื้นที่เดิมที่อยู่ภายใต้ระนาบใหม่ และจะมีการไหลของที่ว่างอย่างต่อเนื่องข้ามส่วนที่มีการแบ่งแยกพื้นที่

2. ระบายพื้นที่ยกสูง เป็นการยกระนาบตามนอนให้อยู่เหนือระดับดิน มีระนาบตามตั้งอยู่โดยรอบขอบที่ยกสูงขึ้น สายตาจะแบ่งแยกพื้นที่ยกสูงนี้จากบริเวณโดยรอบ แบ่งเป็นการยกในระดับไม่เกิดก้าวขา กับ ระดับสูงเลยตัว

3. ระบายเหนือศีรษะ พื้นที่นี้คล้ายกับพื้นที่ภายใต้ร่มเงาของต้นไม้ที่สร้างความรู้สึกปิดล้อม โครงสร้างคล้ายร่มของระนาบเหนือศีรษะ รูปร่าง ขนาด และความสูงของพื้นที่ว่างสามารถรับรู้ได้ถึงความรู้สึก โป่งโล่ง สบาย อึดอัดเปรียบเสมือนเพดานที่กดต่ำหรือยกสูง การกำหนดพื้นที่ว่างด้วยองค์ประกอบตามตั้ง

องค์ประกอบตามตั้ง ของรูปทรง ใช้กำหนดพื้นที่ว่างตามตั้ง รูปทรงตามตั้งจะมีผลต่อสายตามากกว่าระนาบตามนอน และยังเป็นสิ่งที่ช่วยกำหนดปริมาตรของพื้นที่ว่าง สร้างความรู้สึกปิดล้อม

1. องค์ประกอบเส้นตามตั้ง องค์ประกอบเส้นตามตั้ง สามารถกำหนดขอบทางตั้งของปริมาตรพื้นที่ว่างโดยเอาแนวเสาเป็นองค์ประกอบ ซึ่งสามารถกำหนดขอบเขต ปริมาตรของพื้นที่ว่าง โดยการมองเห็นการปิดล้อมด้วยเสาเป็นเส้นๆ

2. ระบายเดี่ยวตามตั้ง ระบายเดี่ยวตามตั้งจะแบ่งพื้นที่ว่างซึ่งอยู่ด้านหน้าและด้านหลังของระนาบนั้น ระบายเดี่ยวตามตั้งที่วางอยู่ในที่ว่างมีคุณภาพในการมองเห็นได้แตกต่างจากเสาซึ่งเป็นเส้น ระบายมีขนาดใหญ่ เปรียบเสมือนผนังกันห้อง

3. ระบายตั้งรูปตัวแอล ระบายให้กำเนิดพื้นที่ว่างจากมุมระหว่างระนาบสองระนาบ ซึ่งบรรจบกันเป็นรูปตัวแอลไปสู่มุมตรงกันข้ามกำหนดพื้นที่ว่าง ภายในมุม เหมือนมุมของห้อง

4. ระบายตามตั้งขนานกัน กำหนดปริมาตรของพื้นที่ระหว่างระนาบขนาน ซึ่งมีแนวแกนวิ่งผ่านไปยังปลายช่องว่าง ซึ่งเป็นระบายตามตั้งที่จัดวางให้มีการขนานกันเกิดพื้นที่ว่างระหว่าง2ระนาบเหมือน พื้นที่ว่างระหว่างตึก

5. ระบายตามรูปตัวโอ เป็นการสร้างระบายที่มีการปิดล้อมปริมาตรพื้นที่ว่างภายในด้วยระนาบสี่ระนาบ เป็นการปิดล้อมพื้นที่ว่างอย่างสมบูรณ์

2.4 ทฤษฎีและหลักการของที่ว่าง

2.4.1 สมมติฐานของการเกิดสภาพเป็นส่วนตัวในพื้นที่สาธารณะ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลกรณีศึกษาที่ผ่านมาของสภาพเป็นส่วนตัว สามารถบ่งบอกได้ว่าระดับสภาพเป็นส่วนตัวมีหลายระดับ ปัจจัยที่ก่อให้เกิดสภาพเป็นส่วนตัวมีหลายปัจจัยด้วยกัน ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลและสังเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด สรุปออกมาได้ว่าปัจจัยที่ทำให้เกิดสภาพเป็นส่วนตัวได้คือ “การรับรู้สสารภายนอกซึ่งสัมพันธ์กับการรับรู้สสารภายใน” ซึ่งปัจจัยย่อยๆที่ก่อให้เกิดสภาพเป็นส่วนตัวดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้สสารภายนอกและการรับรู้สสารภายในของผู้วิจัยได้วิเคราะห์ออกมา คือ

- ระยะเว้นว่างส่วนบุคคล (Distance of man)
- การลัดทอนการรับรู้จากภายนอก (Divert attention)
- การควบคุมการบุกรุกสาร (Intruder)

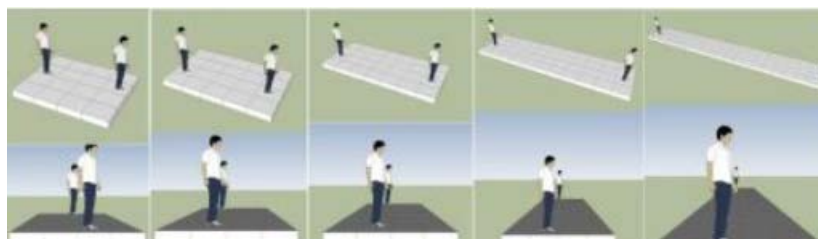
กลไกการทำงานควบคู่กันของปัจจัยในการรับรู้ภายนอก – รับรู้ภายในเพื่อให้เกิดภาวะเป็นส่วนตัว

จากปัจจัยย่อยๆ ของการรับรู้ภายนอก – รับรู้ภายในที่ผู้ศึกษาทำการจำแนกออกมาซึ่งปัจจัยดังกล่าวมีการทำงานร่วมกันกับปัจจัยอื่นๆที่กล่าวมาด้วย ซึ่งจะกล่าวดังต่อไปนี้

ระยะเว้นว่างส่วนบุคคลกับการลัดทอนการรับรู้

ระยะเว้นว่างส่วนบุคคลมีผลต่อการลัดทอนการรับรู้ ในระยะเว้นว่างส่วนบุคคลที่แตกต่างดังที่ hall ได้เสนอไว้คือ มีระยะใกล้ชิด ระยะส่วนบุคคล ระยะทางสังคม และระยะสาธารณะ ซึ่งระยะที่แตกต่างกันที่ hall ได้กล่าวมานั้นเหมาะสมกับการสื่อสารในสถานะที่แตกต่างกัน โดยให้ความสำคัญกับการรับรู้ความละเอียดของสารที่ส่งออกมาของกลุ่มคนที่สื่อสารในแบบนั้น ดังเช่นระยะใกล้ชิด การรับรู้สารละเอียดมาก การรับรู้ทางสายตา สามารถรับรู้ถึงรายละเอียดของ

ผิวหนัง สีหน้า กริยาต่างๆ ได้ชัดเจน รวมไปถึงการรับรู้ในด้านอื่นๆ เช่น เสียงหายใจ (รับรู้เสียง) อุณหภูมิของร่างกาย (รับรู้สัมผัส) กลิ่นน้ำหอมของฝ่ายชายและหญิง (รับรู้กลิ่น) ซึ่งเป็นระยะเหมาะสมสำหรับกิจกรรมที่แสดงถึงการแสดงความรักของคู่รักและสามีภรรยา

ภาพที่ 2.23 แสดงการรับรู้สารทางสายตาในระยะเว้นว่างที่แตกต่างกัน ซึ่งส่งผลต่อความชัดเจนของสาร

ซึ่งในทางตรงกันข้าม ถ้าเราทำกิจกรรม เช่น การประชุมบริษัท การทำกิจกรรมกลุ่มกับเพื่อน แล้วถูกบังคับให้อยู่ระยะหรือพื้นที่ ที่เป็นสัดส่วนของระยะใกล้ชิด ความเป็นไปได้ของการเกิดกิจกรรมดังกล่าวอาจจะไม่เกิดหรือความสมบูรณ์ในกิจกรรม คือ สมาชิกที่นั่งประชุมอยู่ไม่สนใจผู้อภิปรายรายการประชุม แต่แสดงความสนใจกับรูปร่าง หรือเครื่องแต่งกายของผู้อภิปรายแทน หรือ การทำกิจกรรมของกลุ่มเพื่อน ความร้อนหรือกลิ่นตัวที่ไม่เหมาะสมจากกลุ่มสมาชิกในกลุ่ม ทำให้สมาชิกคนอื่นเกิดการรังเกียจต่อกัน ทำให้ทำกิจกรรมกลุ่มนั้นๆ ไม่ได้เต็มที่ เป็นต้น

ดังนั้นระยะเว้นว่างส่วนบุคคลที่แตกต่างกันทำให้การรับรู้สารแตกต่าง โดยระยะที่ห่างกันมากขึ้น สารที่ส่งออกมาจากตัวส่งสารจะถูกลดทอนรายละเอียดของตัวมันเองลงไปด้วย จนเมื่อระยะห่างมากพอในระดับหนึ่ง (1200 ม) สารที่ส่งออกมาไม่ผลต่อการรับรู้ใดๆในตัวผู้รับสารเลย

ภาพที่ 2.24 แสดงระยะเว้นว่างที่แตกต่างกัน ลดทอนการรับรู้

ระยะเว้นว่างส่วนบุคคลกับความคุ้มครองบุกรุกจากสาร

ระยะเว้นว่างส่วนบุคคลกับความคุ้มครองบุกรุกจากสาร การความคุ้มครองบุกรุกจากสาร เกี่ยวข้องกับการรับรู้ (perception) โดยตรง สารที่ส่งออกมาให้เรารับรู้มันนั้นเราต้องการรับรู้ และไม่ต้องการจะรับรู้ ขึ้นกับการความคุ้มครองบุกรุกของสาร ซึ่งระยะเว้นว่างส่วนบุคคลเป็นปัจจัยสำคัญในการควบคุมเช่นกัน จากที่กล่าวข้างต้น ระยะเว้นว่างส่วนบุคคลที่ระยะตั้งแต่ใกล้ชิด จนถึงสาธารณะ มีการรับรู้ความละเอียดของสารที่แตกต่างกัน

ภาพที่ 2.25 แสดงความต่างในการควบคุมการบุกรุกจากสารทางสายตา (การถูกจ้องมอง) ในระยะเว้นว่างส่วนบุคคล

ดังนั้นการรับรู้ความชัดเจนและความเงื่อนงำหรือความไม่ชัดเจนของสาร ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่าการที่เราสามารถควบคุมระยะเว้นว่างส่วนบุคคลได้ ย่อมสามารถควบคุมการบุกรุกของสารได้เช่นกัน

การลดทอนการรับรู้สารกับการควบคุมการบุกรุกสาร

การลดทอนการรับรู้สารกับการควบคุมการบุกรุกสาร นอกจากการใช้กลไกของระยะเว้นว่างส่วนบุคคลในการลดทอนการรับรู้สารและการควบคุมการบุกรุกสารแล้วนั้น การใช้กรณีศึกษาขององค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมเป็นตัวลดทอนการรับรู้และการควบคุมการบุกรุกสาร ได้ดังนี้

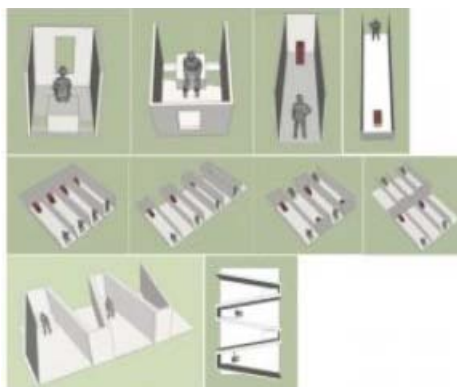
2.4.2 ความเหมือนกัน – ความต่างกัน

ความเท่าเทียมกัน (politic) กับการถูกเอาเปรียบ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในการใช้ชีวิตของมนุษย์ ในที่นี้ผู้ศึกษาได้เน้นการศึกษาเกี่ยวกับการปรับเปลี่ยนภาวะเป็นส่วนตัว ซึ่งความเหมือนกันและความแตกต่างกันมีผลต่อภาวะเป็นส่วนตัวเช่นกัน ดังนี้

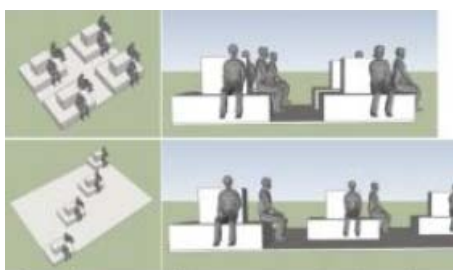
ในชีวิตประจำวันมนุษย์ มนุษย์ในแต่ละวันต้องมีการอยู่ร่วมกัน เช่น ในห้องเรียน ห้องทำงาน ในสถานการณ์ห้องเรียน คุณครูจะเป็นสื่อสารกับกับนักเรียนในห้อง คือครูสอนหนังสือ เด็กนักเรียนตั้งใจรับฟังเนื้อหาที่ครูสอนเหมือนกันทุกคน ซึ่งเป็นกิจกรรมเป็นในทิศทางเดียวกัน แต่ถ้าเหตุการณ์ที่นักเรียนส่วนมากคุยกัน หยอกล้อกัน แทนการรับฟังเนื้อหาการสอนของครูกิจกรรมเริ่มความหลากหลายและเป็นไปในทิศทางแตกต่างกัน สภาพเป็นส่วนตัวของครูและนักเรียนส่วนน้อยที่ตั้งใจรับฟังเนื้อหาของครู จะลดลงไป กิจกรรมการเรียนในห้องเรียนนั้นๆ จึงไม่เหมาะสมอีกต่อไป

ในพื้นที่สาธารณะ นักออกแบบหรือสถาปนิกพยายามจัดหมวดหมู่ พื้นที่หนึ่งในสวนสาธารณะในแต่ละแบบ เช่น พื้นที่นั่งรอบต้นไม้ในสวนสาธารณะ นักออกแบบหรือสถาปนิกพยายามออกแบบรูปทรงของเก้าอี้ให้เหมาะสมกับผู้ใช้งาน และจากนั้นจัดหมวดหมู่ของเก้าอี้เหล่านี้ ให้อยู่ในโซนหรือรวมกลุ่มอยู่ด้วยกัน เพื่อให้พื้นที่ตำแหน่งนี้ มีการทำกิจกรรมคือนั่งพักผ่อนใต้ต้นไม้ ซึ่งผลที่ได้คือ ผู้ใช้งานเก้าอี้ที่นั่งนี้ จะใช้งานเหมือนกันตามๆกันไป ซึ่งถ้านักออกแบบหรือสถาปนิก ทำรูปแบบของเก้าอี้ในแต่ละแบบต่างกัน ในพื้นที่เดียวกัน ผู้ใช้งานจะ

เกิดความสับสนในการใช้งานเก้าอี้ (ควรจะนั่งอย่างไรในเมื่อไม่มีแบบอย่าง หรือ ต้องการเก้าอี้ตัวอื่นเหมาะสมกับผู้ใช้) จนทำให้พื้นที่ไม่เกิดการใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพ

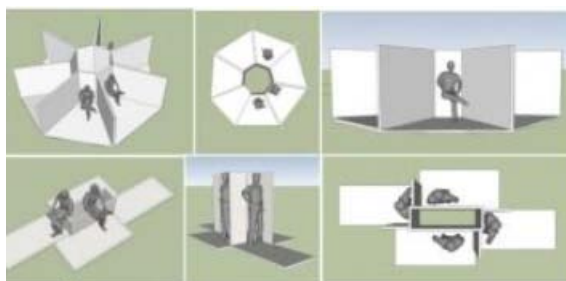

ภาพที่ 2.26 แสดงการจัดวางของพื้นที่ว่างที่เหมือนกันในรูปแบบของตำแหน่งที่แตกต่างกัน

ภาพที่ 2.27 แสดงการจัดวางพื้นที่นั่งสาธารณะที่มีรูปแบบการใช้งานเหมือนกันการจัดวางลักษณะเดียว

ถ้ายกตัวอย่างของกลุ่มอาคารที่อยู่อาศัย ปัจจุบันตึกรามบ้านช่องขนาดใหญ่มีการก่อสร้างมากทยซึ่งอยู่ร่วมกับบ้านพักอาศัยขนาดเล็กประปราย แต่การแทนที่ของอาคารสูงที่มากจนล้อมรอบบ้านพักอาศัยดังกล่าว สิ่งที่เกิดขึ้นคือความเป็นสภาพเป็นส่วนตัวที่ลดลงของบ้านหลังนี้ การถูกรับรู้ทางสายตา เสียงจากเครื่องจักรในอาคารสูง กลิ่นขยะจากอาคาร รวมถึงสภาพแวดล้อม แสงสว่างในตอนกลางวัน โดนมดบังจากตึกใหญ่ ซึ่งบ้านประเภทเหล่านี้ยังคงมีอยู่ในเมืองหลวงแต่คุณภาพชีวิตไม่ดีอย่างเดิมแน่นอน

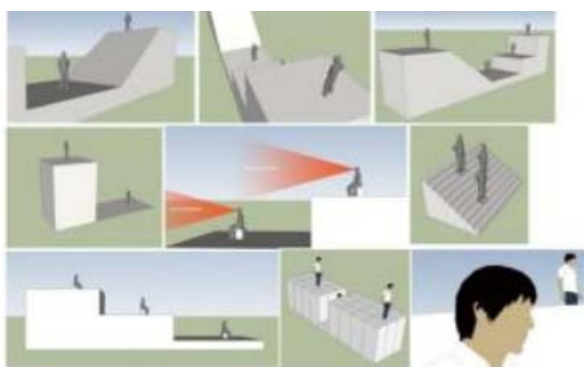
ภาพที่ 2.28 แสดงการจัดวางพื้นที่เหมือนกันโดยกำหนดทิศทางแต่ละตำแหน่งที่แตกต่าง

นั่นเอง โดยแต่ละแบบเหมาะสมกับความต้องการของพื้นที่และความพึงพอใจของผู้ออกแบบ โดยการสร้าง shelter นี้สามารถทำได้ทั้งแนวราบ (ผนัง) และแนวตั้ง (เพดาน ให้ร่มเงา)

2.4.3 Level (ระดับ)

ระดับในแนวราบแนวดิ่งในทางสถาปัตยกรรม ซึ่งมีผลต่อการรับรู้ภายนอกภายในด้วยเช่นกัน โดยระดับในสถาปัตยกรรมเป็นกลไกที่สามารถป้องกันการรับรู้ทางสายตาเป็นหลัก

ระดับที่แตกต่างกันมากระหว่างพื้นที่แต่ละหน่วย (ไม่ว่าต่ำกว่าหรือสูงกว่า) ซึ่งพื้นที่ที่เราปฏิสัมพันธ์อยู่นั้นรับรู้สารได้เจือจางหรือแทบจะไม่ชัดเจนเลย ทำให้พื้นที่นั้นๆ มีประสิทธิภาพในการสร้างอิสรภาพส่วนบุคคลและการปลดปล่อยทางอารมณ์ ในขณะที่เดียวกัน ระดับของพื้นที่แตกต่างกันไม่มากนัก ความสามารถในการสร้างอิสรภาพส่วนบุคคลและการปลดปล่อยทางอารมณ์ยังคงมีอยู่แต่ถูกรบกวนจากความชัดเจนจากที่ส่งออกจากทั้งภายนอกและภายในพื้นที่ที่ปฏิสัมพันธ์

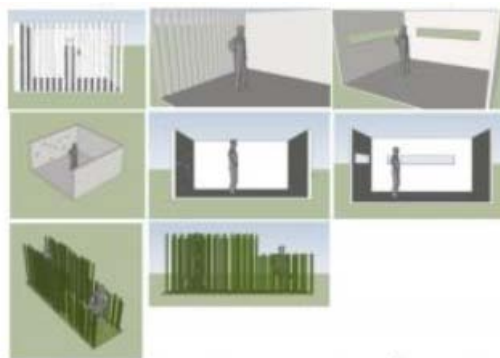
ภาพที่ 2.29 แสดงรูปแบบของระดับ ในการแบ่งแยกพื้นที่ระหว่างหน่วย (ควบคุมการบุกรุกสาร) และการสร้างมุมมอง

ในพื้นที่ที่มีการอยู่รวมกันอย่างหนาแน่น การสร้างระดับการใช้สอยที่แตกต่าง เป็นการสร้างข้อตกลงในขอบเขตการใช้พื้นที่อย่างชัดเจน สามารถลดทอนการรับรู้ได้ โดยเฉพาะการรับรู้ทางการสัมผัส ส่วนการรับรู้ในด้าน สามารถลดทอนได้ไม่มากนัก

2.4.4 Void (ช่องเปิด)

ช่องเปิด คือ ตัวกลางของในการที่มนุษย์รับรู้สารที่ส่งออกมา ช่องเปิดไม่มีปริมาณที่ชัดเจนที่สามารถรับรู้ว่ามีชองเปิดที่ปริมาณที่มากน้อยขึ้นกับปัจจัยอื่นๆด้วย โดยช่องเปิดที่แตกต่างกันสามารถควบคุมการรับรู้สายตาเป็นหลักๆ โดยมีการวิเคราะห์จากกรณีศึกษาเกี่ยวกับช่องเปิดดังต่อไปนี้

พื้นที่สาธารณะซึ่งผู้วิจัยได้ลงรายละเอียดเป็น ห้องโถง ลานกิจกรรม ซึ่งพื้นที่ดังกล่าวเปรียบเสมือนห้องสี่เหลี่ยมที่มีช่องเปิดที่ปริมาณที่มาก จนทำให้สามารถรับรู้ภายนอกได้เต็มที่ในทางกลับกัน ห้องสี่เหลี่ยมที่มีมนุษย์อยู่นั้น มนุษย์ไม่สามารถรับรู้ภายนอกได้ชัดเจน เนื่องจากห้องสี่เหลี่ยมมีปริมาณช่องเปิดที่น้อย ซึ่งเปรียบเสมือนเราอยู่ภายในพื้นที่ส่วนตัว เช่น ห้องนอน ส่วนตัว ห้องน้ำ ซึ่งพื้นที่เหล่านี้ เราไม่สามารถรับรู้ภายนอกบ้านของเราได้เลย (รับรู้เสียง แต่ไม่มองเห็น)

ภาพที่ 2.30 แสดงรูปแบบของช่องเปิด ในการลดทอนการรับรู้สารที่ส่งออกมาและการควบคุมการบุกรุกจากสายตา

2.4.5 การลำดับขั้นตอนของภาวะเป็นส่วนตัวตั้งแต่มากที่สุดจนถึงภาวะเป็นส่วนน้อยที่สุดที่มนุษย์สามารถรับรู้

จากการศึกษาของผู้วิจัยพยายามศึกษากลไกและปัจจัยต่างๆของการเกิดสภาพเป็นส่วนตัวในแต่ละแบบ และได้ทำวิเคราะห์และสรุปออกมาเป็นลำดับของภาวะเป็นส่วนตัวในแต่ละระดับออกมาดังนี้

1. ระดับพลุกพล่าน

ระดับการศึกษาที่รับรู้ภายนอก-ภายในได้อย่างชัดเจน (จนมากเกินไปความต้องการของผู้รับรู้) ไม่มีการเกิดระยะเว้นว่างส่วนบุคคล (on distance of man) ไม่มีกลไกของการลดทอนการรับรู้สาร (on divert attention) ไม่มีกลไกของการควบคุมการบุกรุกของสาร (on control intruder)

ซึ่งระดับนี้ทำให้การรับรู้ทางสาย(ละเอียดมาก ความละเอียดพื้นผิว)รับรู้ทางเสียง (เสียงหายใจ) รับรู้ทางกลิ่น (กลิ่นตัว) และ รับรู้ทางสัมผัส (หยาบหรือละเอียดของผิวหนัง) ซึ่งเกิดในภาวะแวดล้อมที่เปิดมาก (more void)

ภาพที่ 2.31 แสดงรูปสภาพการณ์ของระดับพลุกพล่าน ซึ่งมีผลทำให้สภาพเป็นส่วนตัวน้อยที่สุด

ในพื้นที่สาธารณะ ระดับที่มีการคนพลุกพล่านในพื้นที่ ผู้คนเป็นแปลกหน้าและหลากหลายมีกิจกรรมในทิศทางที่แตกต่างกัน ซึ่งอยู่ร่วมกัน ผู้คนสามารถเข้าหาในระยะใกล้ชิดหรือมากกว่านั้นได้ โดยปราศจากการยอมรับซึ่งกันและกัน

2. ระดับทิศทางเดียวกัน

ระดับการศึกษาที่รับรู้ภายนอก-ภายในได้อย่างชัดเจน (จนมากเกินไปความต้องการของผู้รับรู้) ไม่มีการเกิดระยะเว้นว่างส่วนบุคคล (on distance of man) ไม่มีกลไกของการการลดทอนการรับรู้สาร (on divert attention) ไม่มีกลไกของการควบคุมการบุกรุกของสาร (on control intruder)

ซึ่งระดับนี้ทำให้การรับรู้ทางสาย(ละเอียดมาก ความละเอียดพื้นผิว)รับรู้ทางเสียง (เสียงหายใจ) รับรู้ทางกลิ่น (กลิ่นตัว) และ รับรู้ทางสัมผัส (หยาบหรือละเอียดของผิวหนัง) ซึ่งเกิดในภาวะแวดล้อมที่เปิดมาก (more void) แต่เนื่องจากระดับนี้มนุษย์มีกลไกการลดทอนการรับรู้ ซึ่งเกิดจาก กิจกรรมมนุษย์กระทำอยู่มีทิศทางเดียวกันกับกิจกรรมอื่นในสภาพการณ์นั้นๆ ทำให้รับรู้ถึงความเท่าเทียมกัน เหมือนกัน ลดทอนการรับรู้สารที่ส่งออกมาอย่างชัดเจนลงไป ให้เหมือนกับว่าเป็นข้อตกลงร่วมกัน เป็นสิทธิที่เท่าเทียมของแต่ละบุคคล

ภาพที่ 2.32 แสดงรูปสภาพการณ์ของระดับทิศทางเดียวกัน ซึ่งเป็นระดับที่เริ่มมีสภาพเป็นส่วนตัว

ในพื้นที่สาธารณะเดียวกัน ระดับของการทำกิจกรรมที่เป็นในทิศทางเดียวกันคล้ายกัน เช่น คนจำนวนมากกอดคอร้องเพลง ผู้คนที่ขวักไขว่เดินข้ามสี่แยก การเชียร์กีฬาบนเสตนด์ เป็นต้น สถานการณ์ยังมีตารางแนบชิดร่างกายอยู่ แต่คนเหล่านั้น ยอมรับได้ต่อการอยู่สภาพวะนั้นๆได้ ซึ่งถ้าคนภายในพื้นที่คนใดคนหนึ่งทำเกินหน้าที่ของตน สภาพเป็นส่วนตัวในสถานการณ์นั้นๆจะลดลงหรือเสื่อมไป

3. ระดับเริ่มมีการป้องกัน

ระดับการศึกษาที่รับรู้ภายนอก-ภายในได้อย่างชัดเจน (จนมากเกินไปความต้องการของผู้รับรู้) ไม่มีการเกิดระยะเว้นว่างส่วนบุคคล (on distance of man) ไม่มีกลไกของการการลดทอนการรับรู้สาร (on divert attention) ไม่มีกลไกของการควบคุมการบุกรุกของสาร (on control intruder)

ซึ่งระดับนี้ทำให้การรับรู้ทางสาย(ละเอียดมาก ความละเอียดพื้นผิว)รับรู้ทางเสียง (เสียงหายใจ) รับรู้ทางกลิ่น (กลิ่นตัว) และ รับรู้ทางสัมผัส (หยาบหรือละเอียดของผิวหนัง) ในแบบระดับแรก และเกิดในภาวะแวดล้อมที่เปิดมาก (more void) เช่นกัน โดยมีมนุษย์มีกลไกของการลดทอนการรับรู้ ซึ่งเกิดจากกิจกรรมที่มนุษย์กระทำอยู่มีทิศทางเดียวกันกับกิจกรรมอื่นในสภาพการณ์นั้นๆ ทำให้รับรู้ถึงความเท่าเทียมกัน ลดทอนการรับรู้สารที่ส่งออกมาอย่าง

ชัดเจนลง แต่เริ่มมีการควบคุมการรับรู้ของตนเองเกิดขึ้น เนื่องจากมนุษย์มีความพึงพอใจต่อการรับรู้สารแตกต่างกัน ในพื้นที่เดียวกันและกิจกรรมในทิศทางคล้ายๆกันก็ตาม

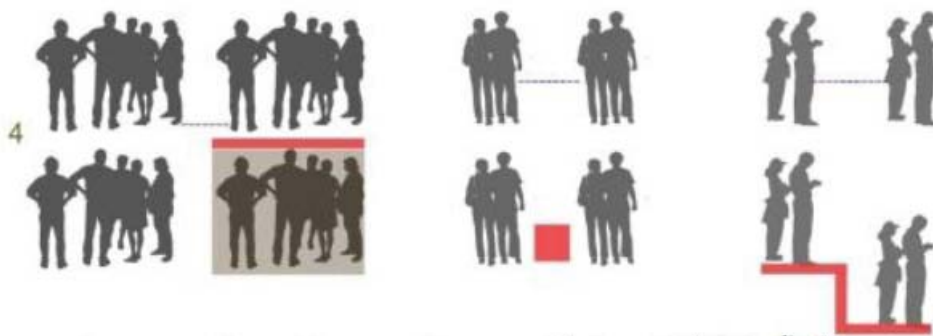
ภาพที่ 2.33 แสดงรูปสภาพการณ์ของระดับเริ่มมีการป้องกัน ระดับเริ่มสภาพเป็นส่วนตัวแต่ละบุคคลขึ้น

ในพื้นที่สาธารณะเดียวกัน ระดับของการทำกิจกรรมเป็นในทิศทางเดียวกันคล้ายกัน แต่สิ่งที่ตัวบุคคลแต่ละคน ไม่พึงประสงค์ที่จะรับรู้ เช่น เสียงดังเกินไป มีกลิ่นตัว การจ้องมองมากเกินไป บุคคลหรือกลุ่มเริ่มมีการปกป้องหรือถอยถอนการรับรู้สารที่ไม่ต้องการเหล่านั้นออกไป เช่น การโหมกผ้าปกจมูก การใส่แว่นดำ

4. ระดับความพึงพอใจเฉพาะคน

ระดับการศึกษาที่รับรู้ภายนอก-ภายในได้อย่างชัดเจน (จนมากเกินไปความต้องการของผู้รับรู้) ไม่มีการเกิดระยะเว้นว่างส่วนบุคคล (on distance of man) ไม่มีกลไกของการลดทอนการรับรู้สาร (on divert attention) ไม่มีกลไกของการควบคุมการบุกรุกของสาร (on control intruder)

ซึ่งระดับนี้ทำให้การรับรู้ทางสาย(ละเอียดมาก ความละเอียดพื้นผิว)รับรู้ทางเสียง (เสียงหายใจ) รับรู้ทางกลิ่น (กลิ่นตัว) และ รับรู้ทางสัมผัส (หยาบหรือละเอียดของผิวหนัง) ซึ่งเกิดในภาวะแวดล้อมที่เปิดมาก (more void) เช่นกัน โดยมนุษย์มีกลไกของการลดทอนการรับรู้ ซึ่งเกิดจากกิจกรรมที่มนุษย์กระทำอยู่มีทิศทางเดียวกันกับกิจกรรมอื่นในสภาพการณ์นั้นๆ ทำให้รับรู้ถึงความเท่าเทียม ลดทอนการรับรู้สารที่ส่งออกมาอย่างชัดเจนลงและการควบคุมการรับรู้ของตนเองเกิดขึ้น โดยใช้กลไกระยะเว้นว่างส่วนบุคคล ร่วมไปกับกลไกทางสถาปัตยกรรม ไม่ว่าจะเป็น ที่หลบซ่อน (shelter) ระดับ (level) ช่องเปิด(void) เพื่อควบคุมและลดทอนการรับรู้สาร

ภาพที่ 2.34 แสดงรูปสภาพการณ์ของระดับความพอดีเฉพาะคน ซึ่งเป็นระดับทั่วไปในพื้นที่สาธารณะ

ในพื้นที่สาธารณะเดียวกัน ระดับของการทำกิจกรรมที่เป็นในทิศทางเดียวกันหรือคล้ายกัน แต่ความต้องการที่จะสภาพเป็นส่วนตัวมากขึ้น (ไม่ต้องการรับรู้ทางสัมผัส กลิ่น ทางตา สิ่งที่ไม่อยากมอง เสียง (ดังไป) ด้วยการถอนจากสภาวะแบบชิดใกล้มากๆ ด้วยการเว้นระยะออกมา ในการทำกิจกรรมนั้นๆ เพื่อให้รับรู้สถานที่ชัดเจนพอเหมาะ และเพื่อสร้างการควบคุมการบุกรุก ด้วยสร้างพื้นที่ที่มีสภาพเป็นส่วนตัวที่ชัดเจนขึ้นมา เช่น อยู่ในพื้นที่ที่แตกต่าง (หนึ่ง) ในการทำกิจกรรม แต่ยังคงมีส่วนร่วมสภาพการณ์

5. ระดับเริ่มมีการตัดจากภายนอก

ระดับการศึกษาที่รับรู้ภายนอก-ภายในได้อย่างชัดเจน (รับรู้สารที่ส่งออกมาได้เจือจาง) เกิดระยะเว้นว่างส่วนบุคคล (have distance of man) มีกลไกของการลดทอนการรับรู้สาร (have divert attention)และกลไกของการควบคุมการบุกรุกของสาร (on control intruder) ในระดับที่มากขึ้น

ซึ่งระดับนี้ทำให้มีการรับรู้ทางสายตาที่ไม่ละเอียด (รับรู้แค่องค์ประกอบ) แต่ไม่สามารถรับรู้ทางเสียง (รับรู้ได้น้อย) รับรู้ทางกลิ่น และรับรู้ทางสัมผัส และเกิดในภาวะแวดล้อมที่ค่อนข้างปิด (less void)โดยมนุษย์มีกลไกของการลดทอนการรับรู้ เกิดจากกิจกรรมที่มนุษย์กระทำอยู่มีทิศทางเดียวกันกับกิจกรรมอื่นๆในสภาพนั้นๆ ทำให้รับรู้ถึงความเท่าเทียมกัน ลดทอนการรับรู้สารที่ส่งออกมาอย่างชัดเจน และการควบคุมการรับรู้ของตนเองเพิ่มขึ้น โดยใช้กลไกระยะเว้นว่างส่วนบุคคล ร่วมไปกับกลไกทางสถาปัตยกรรม ไม่ว่าจะเป็น ที่หลบซ่อน (shelter) ระดับ (level) ช่องเปิด(void) เพื่อควบคุมและลดทอนการรับรู้สาร ต้องการภาวะส่วนตัวมากขึ้นและรับรู้เพียงบางส่วน

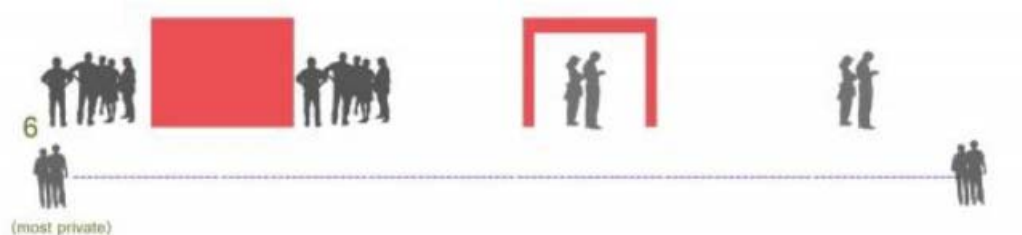
ภาพที่ 2.35 แสดงรูปสภาพการณ์ของระดับเริ่มตัดขาดจากภายนอก พื้นที่ที่มีสภาพเป็นส่วนตัวมากขึ้น

ในพื้นที่สาธารณะเดียวกัน ระดับของการทำกิจกรรมที่เป็นในทิศทางเดียวกันหรือคล้ายกัน แต่ความต้องการที่จะสภาพเป็นส่วนตัวมากขึ้น (ไม่สามารถรับรู้ในด้านใด ๆ ชัดเจน หรือ น้อยมาก) การถอนจากสถานการณ์นั้นๆ ยังคงต้องอยู่ร่วมกัน ด้วยการเว้นระยะออกมาจากการทำกิจกรรมนั้นๆ เพื่อรับรู้สารบางอย่างเท่านั้น และควบคุมการบุกรุกของสารให้ได้มากที่สุด เช่น กานอยู่ภายในอาคารเพื่อลดการรับรู้จากภายนอก การอยู่ในห้องนอนส่วนตัวเพื่อการรับรู้สารที่น้อยกว่านอนในห้องรับแขก เป็นต้น

6. ระดับสันโดษ

ระดับการศึกษาที่รับรู้ภายนอก-ภายในได้อย่างชัดเจน (รับรู้สารที่ส่งออกมาได้เจือจาง) เกิดระยะเว้นว่างส่วนบุคคล (have distance of man) มีกลไกของการลดทอนการรับรู้สาร (have divert attention) และกลไกของการควบคุมการบุกรุกของสาร (on control intruder) ในระดับที่มากขึ้น

ซึ่งระดับนี้เป็นระดับที่ไม่มีการรับรู้จากภายนอกเลยไม่สามารถรับรู้ทางสายตา รับรู้ทางเสียง (รับรู้ได้น้อย) รับรู้ทางกลิ่น และรับรู้ทางสัมผัส และเกิดในภาวะแวดล้อมที่ค่อนข้างปิด (on void) โดยมนุษย์มีกลไกของการลดทอนการรับรู้ เกิดจากกิจกรรมที่มนุษย์กระทำอยู่มีทิศทางเดียวกันกับกิจกรรมอื่นๆในสภาพนั้นๆ ทำให้รับรู้ถึงความเท่าเทียมกัน ลดทอนการรับรู้สารที่ส่งออกมาอย่างชัดเจน และการควบคุมการรับรู้ของตนเองเพิ่มขึ้น โดยใช้กลไกระยะเว้นว่างส่วนบุคคล รวมไปถึงกลไกทางสถาปัตยกรรม ไม่ว่าจะเป็น ที่หลบซ่อน (shelter) ระดับ (level) ช่องเปิด(void) เพื่อควบคุมและลดทอนการรับรู้สาร เพื่อให้ต้องการสภาพเป็นส่วนตัวมากที่สุด และไม่ต้องการรับรู้สารภายนอกเลย

ภาพที่ 2.36 แสดงรูปสภาพการณ์ของระดับสันโดษ พื้นที่ไม่สามารถรับรู้สารภายนอกได้เลย

มีสภาพเป็นส่วนตัวสูงสุด

ในพื้นที่สาธารณะเดียวกัน ระดับของการทำกิจกรรมที่เป็นในทิศทางเดียวกันหรือคล้ายกัน แต่ความต้องการที่จะสภาพเป็นส่วนตัวมากขึ้น (ไม่สามารถรับรู้ในด้านใดๆได้เลย) การถอนจากสถานการณ์นั้นๆ ยังคงต้องอยู่ร่วมกัน ด้วยการเว้นระยะออกมาจากการทำกิจกรรมนั้นๆ แต่ไม่ต้องการสารบุกรุกพื้นที่ตนเองและควบคุมการบุกรุกของสารได้อย่างสิ้นเชิง เช่น การซ่อนตัวของเด็กที่เล่นซ่อนหา เพื่อนของพวกเขาไม่สามารถรับรู้ได้ว่าเด็กคนนั้น ซ่อนอยู่ที่ใด ห้องผู้บริหารระดับสูงในอาคารขนาดใหญ่ ไม่สามารถหาได้ง่าย ถ้าไม่มีสัญลักษณ์ (ป้าย) บ่งบอกตำแหน่ง

การพัฒนาย่านเศรษฐกิจจาก ที่เกิดขึ้นจาก อดีต - ปัจจุบัน ที่เกิดจาก ถนนสีลม สาทร เพลินจิต สุขุมวิท จากชื่อย่านเศรษฐกิจที่กล่าวมา เป็นย่านเศรษฐกิจที่เก่าแก่ และมีการใช้งานที่แพร่หลาย แต่เนื่องจากการใช้งานที่มากจนเกินไป จึงทำให้ เกิดย่านธุรกิจใหม่ๆขึ้นมาศูนย์กลางของเศรษฐกิจจะ ค่อยๆขยายตัวไปเรื่อยๆ และมาที่ เส้นรัชดา - พระราม9 ที่เป็นย่านเศรษฐกิจใหม่ของกรุงเทพ เพราะค่านิยมของย่านเศรษฐกิจคือ มี Office จำนวนมาก มีการหมุนเวียนของเงินเยอะ โดยในกรุงเทพจะมี5 ย่านนี้ที่มันจะเกิดขึ้น

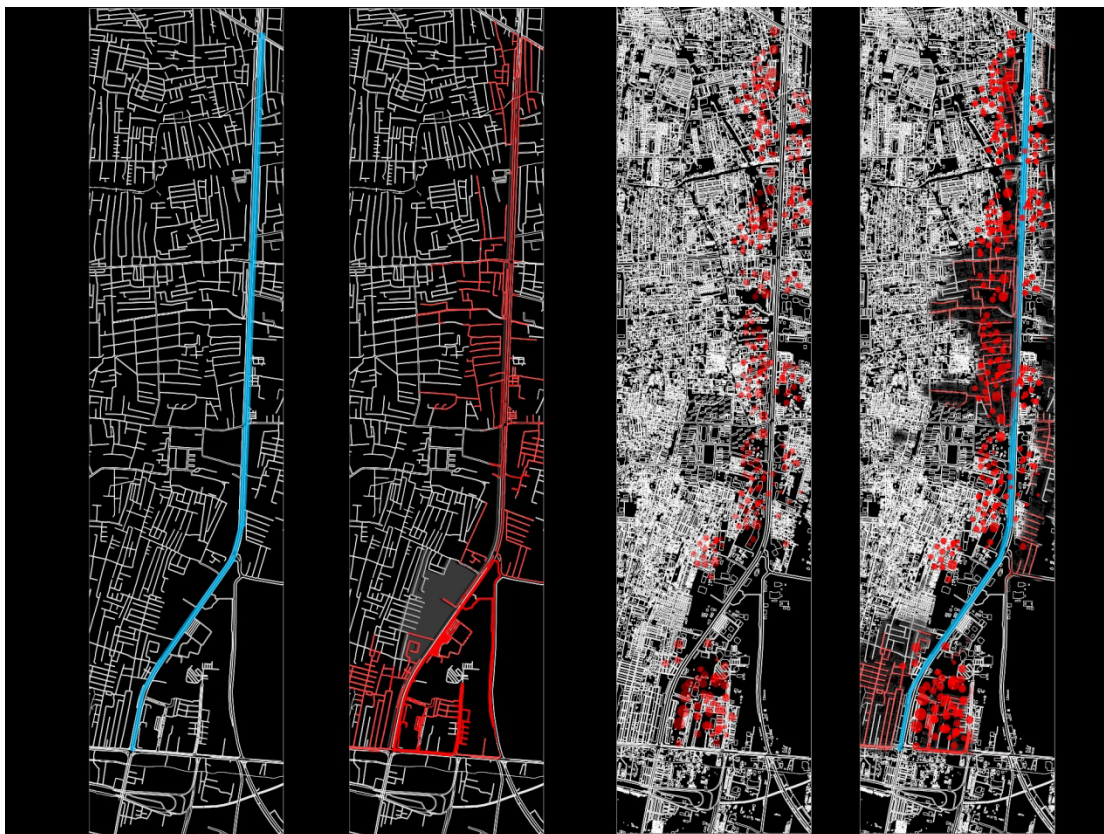
ย่านเศรษฐกิจใหม่ พระราม9-รัชดา

ย่านพระราม9-รัชดา ซึ่งเป็นเศรษฐกิจใหม่ของกรุงเทพ ซึ่งเกิดจาก MRT เกิดขึ้น แล้วมีการเกิดการค้า การลงทุน เกิดขึ้นเรื่อยๆ มีการใช้งานของผู้คนที่หลากหลาย และ การทำงานประเภท Office ที่มาก แต่ก็ยังมีปัญหาในด้านพื้นที่ ที่มีการใช้งานที่หนาแน่น

ภาพที่ 3.2 ย่านพระราม9-รัชดา

วิเคราะห์ย่าน พระราม9-รัชดา

ภาพที่ 3.3 วิเคราะห์ย่านพระราม9-รัชดา

จากที่ได้ศึกษาพื้นที่ จะเห็นได้ว่า เส้นสีน้ำเงินจะเป็นเส้นที่คอยแจกจ่ายการใช้งานหลัก หรือ เส้น MRT ที่มีการใช้งานของผู้คนจำนวนมาก แล้วจุดสีแดงแดงให้เห็นถึง Office ต่างๆ ที่เกิดขึ้น ภายในย่านรัชดา - พระราม 9 เกิดข้อสังเกตไม่มีพื้นที่ๆจะสร้าง แล้วทำไมให้เกิดประโยชน์ที่สุด

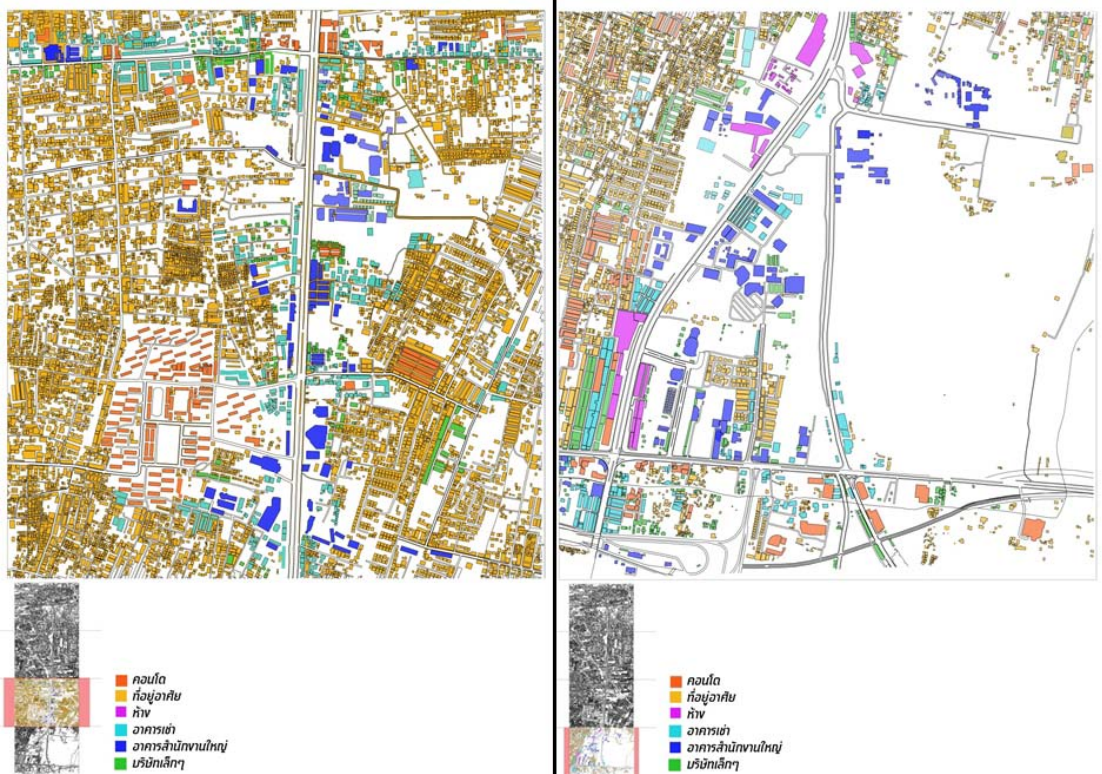
ทำเลที่เหมาะสม : ทำเลที่ตั้งของ จะมีผลอย่างมากกับกลุ่มคนที่มาใช้บริการ เพราะธุรกิจนี้ผู้ใช้งานต้องเดินทางมาใช้บริการตลอด เสมือนเป็นบ้านอีกหลังหนึ่ง ฉะนั้นผู้ประกอบการควรคำนึงถึงกลุ่มผู้ใช้บริการเป็นสำคัญ เนื่องจากบางกลุ่มอาจต้องการสถานที่ทำงานที่มีความเป็นส่วนตัว บางกลุ่มอาจต้องการทำงานร่วมกับคนที่มีความสนใจคล้ายกัน แต่ไม่ว่ากลุ่มผู้ใช้งานจะเป็นกลุ่มใด ทำเลที่ตั้งควรจะเป็นสถานที่ที่เดินทางสะดวก และมีรถสาธารณะผ่าน

แหล่งชุมชนแบบใหม่ : สิ่งสำคัญประการสุดท้ายของการให้บริการนั้นก็ คือการสร้างชุมชน (Community) เพราะการทำธุรกิจนี้จะประสบความสำเร็จได้เป็นอย่างดีก็ต่อเมื่อสามารถสร้างกลุ่มชุมชนที่มีความเชี่ยวชาญขึ้นมาได้ เพราะการใช้งาน นั้นควรเป็นการมุ่งเน้นไปสู่การรวมตัวของกลุ่มคนที่มีความคล้ายคลึงกัน และ ถ้าหากเกิดความแน่นในชุมชนแล้วสามารถต่อยอดให้เกิดโครงการใหม่ ๆ โดยมีจุดเริ่มต้นภายในกลุ่มผู้ใช้งานได้

วิเคราะห์ประเภทอาคาร ตลอดเส้น รัชดา - พระราม 9

ภาพที่ 3.4 วิเคราะห์ประเภทอาคาร ส่วนที่ 1 - 2

ภาพที่ 3.5 วิเคราะห์ประเภทอาคาร ส่วนที่ 3 - 4

วิเคราะห์ ของประเภทอาคาร ตลอดเส้น รัชดา – พระราม 9 โดยสังเกตประเภทของอาคารโดยรอบที่แตกต่างกันออกไป แบ่งเป็น 1. คอนโด (สีส้ม)

2. ที่อยู่อาศัย (สีเหลือง)

3. ห้าง (สีม่วง)

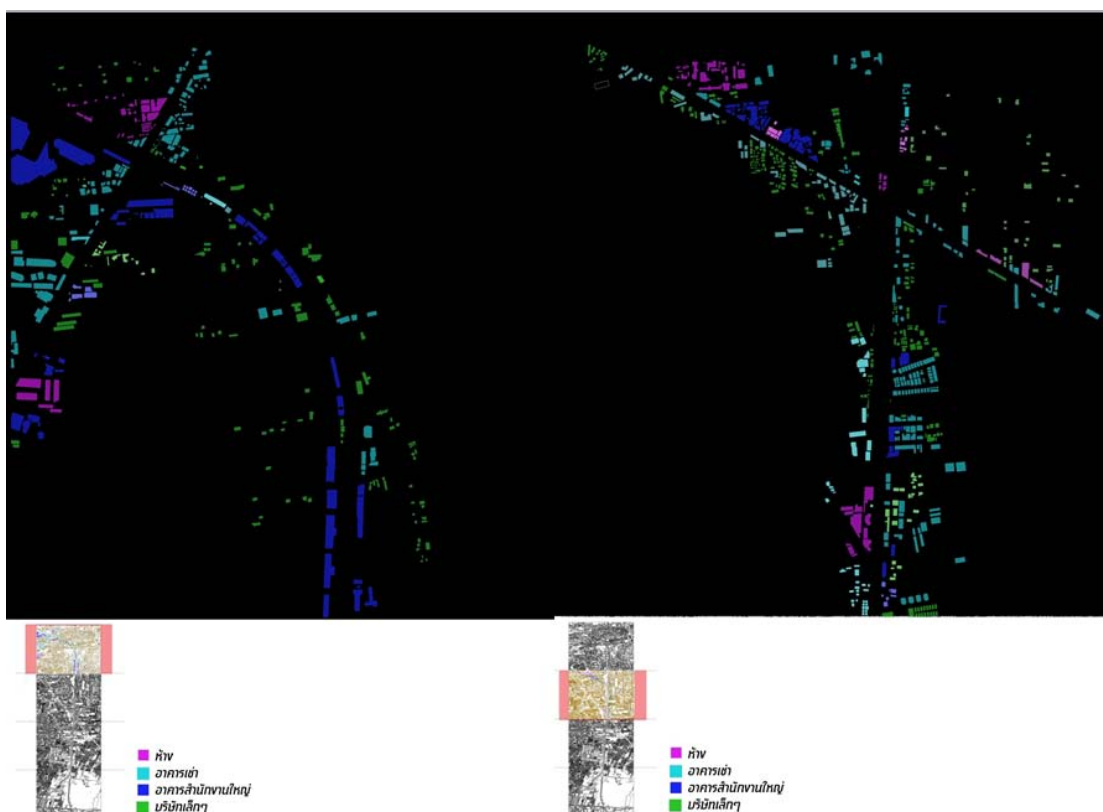
4. อาคารปล่อยเช่า (สีฟ้า)

5. อาคารสำนักงานใหญ่ (สีน้ำเงิน)

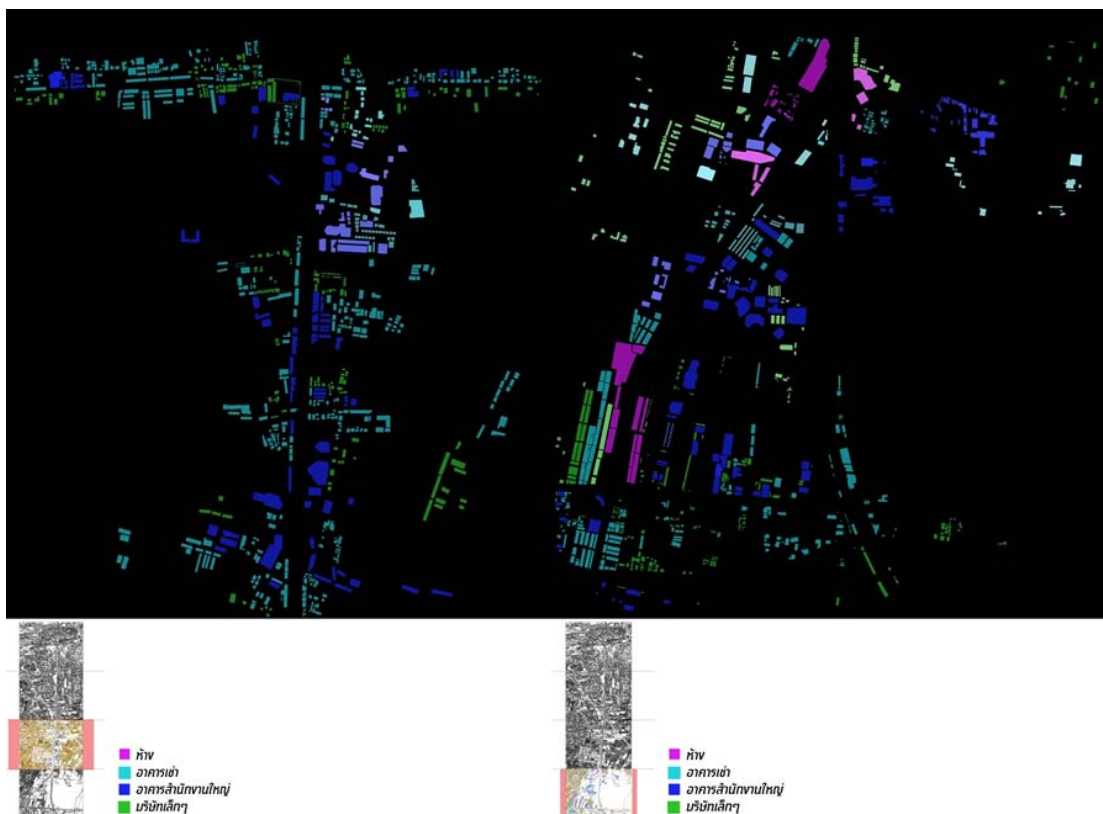
6. บริษัทเล็กๆ (สีเขียว)

จากการที่ วิเคราะห์ แบ่งประเภทของอาคารต่างๆ ตลอดเส้น จะเห็นได้ว่า มีอาคาร สำนักงาน ตลอดเส้น รัชดา - พระราม 9 แล้วจะเป็นรูปแบบของ อาคารพักอาศัย และ ที่อยู่อาศัย อยู่ข้างใน อย่างหนาแน่น สิ่งที่หน้าสนใจคือ อาคารสำนักงานต่างๆ ที่อยู่ตลอดเส้น รัชดา – พระราม 9

วิเคราะห์ความหนาแน่นของอาคารประเภท สำนักงาน

ภาพที่ 3.6 ประเภทอาคารสำนักงาน ส่วนที่ 1 – 2

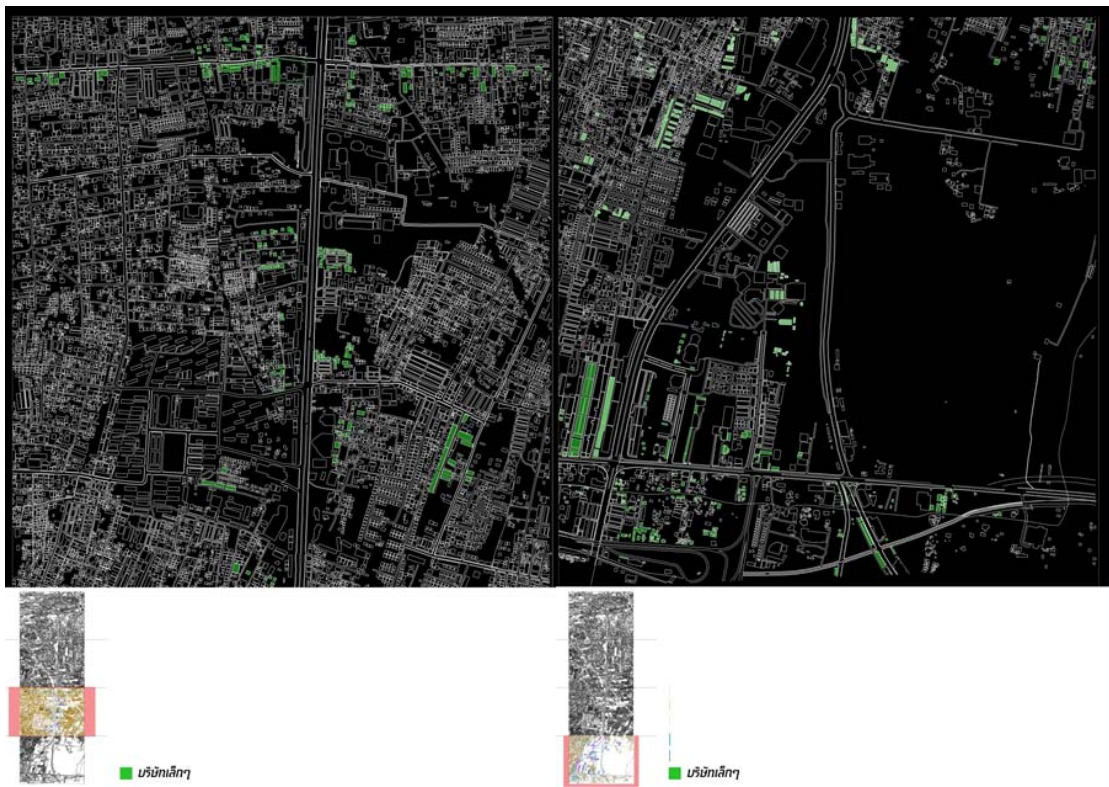
ภาพที่ 3.7 ประเภทอาคารสำนักงาน ส่วนที่ 3 – 4

จากภาพจะเห็น ความหนาแน่นของประเภทอาคารสำนักงานต่างๆ ที่เกิดขึ้น ในส่วนที่ 1 – 4 ซึ่ง โดยส่วนที่ 4 จะเป็นส่วนที่เปรียบเสมือน เป็นแหล่งเศรษฐกิจของย่านนี้ ดูจากประเภทของอาคาร ธุรกิจ ที่หนาแน่น และ หลากหลายทางประเภทของอาคาร

ส่วนที่น่าสนใจ คือ ส่วนของอาคารประเภทที่เป็น บริษัท เล็กๆ ที่ได้กำลังศึกษาอยู่ ซึ่งมีรูปแบบการทำงานประเภท Office Startup ซึ่งเป็นรูปแบบการ ทำอยู่งานบ้าน หรือ ทำตามที่ต่างๆ หรือแม้กระทั่ง ร้านกาแฟ ซึ่งมีการกระจายไปยัง เมืองข้างใน อยู่จำนวนมาก ซึ่ง ได้ตั้งข้อสงสัยว่า ถ้าคนที่ทำงานประเภทนี้ จากที่เขาได้ทำงานต่างที่กัน ถ้าพวกคนที่ทำงานประเภทนี้ เหมือนกันได้มาทำงานร่วมกัน อยู่กับเป็นครอบครัว สังคม มีการแชร์ความคิด แชร์พื้นที่ ซึ่งต้องมีการสร้าง Landmark สำหรับกลุ่มคนที่ทำงานพวกนี้ ได้มาอยู่รวมกัน เลยได้เจาะจงกลุ่มของพวกบริษัทเล็กๆ (สีเขียว)

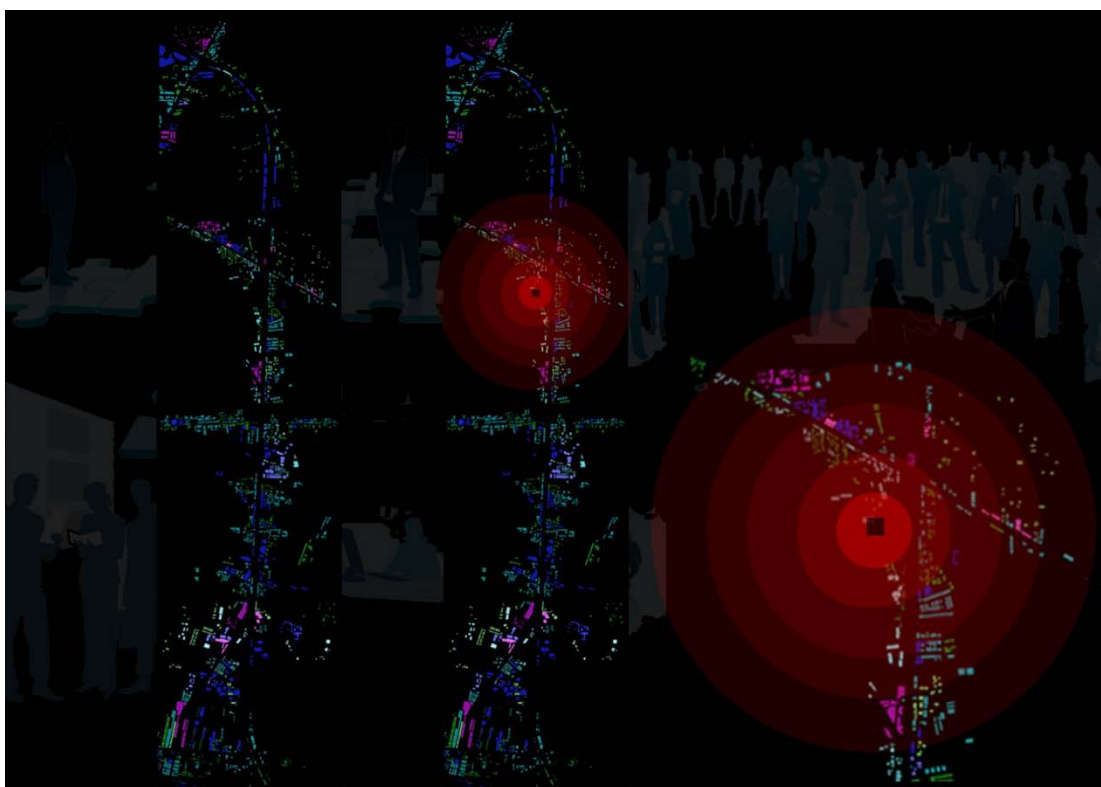
ภาพที่ 3.8 ความหนาแน่นของ บริษัทเล็ก ส่วนที่ 1 – 2

ภาพที่ 3.9 ความหนาแน่นของ บริษัทเล็ก ส่วนที่ 3 – 4

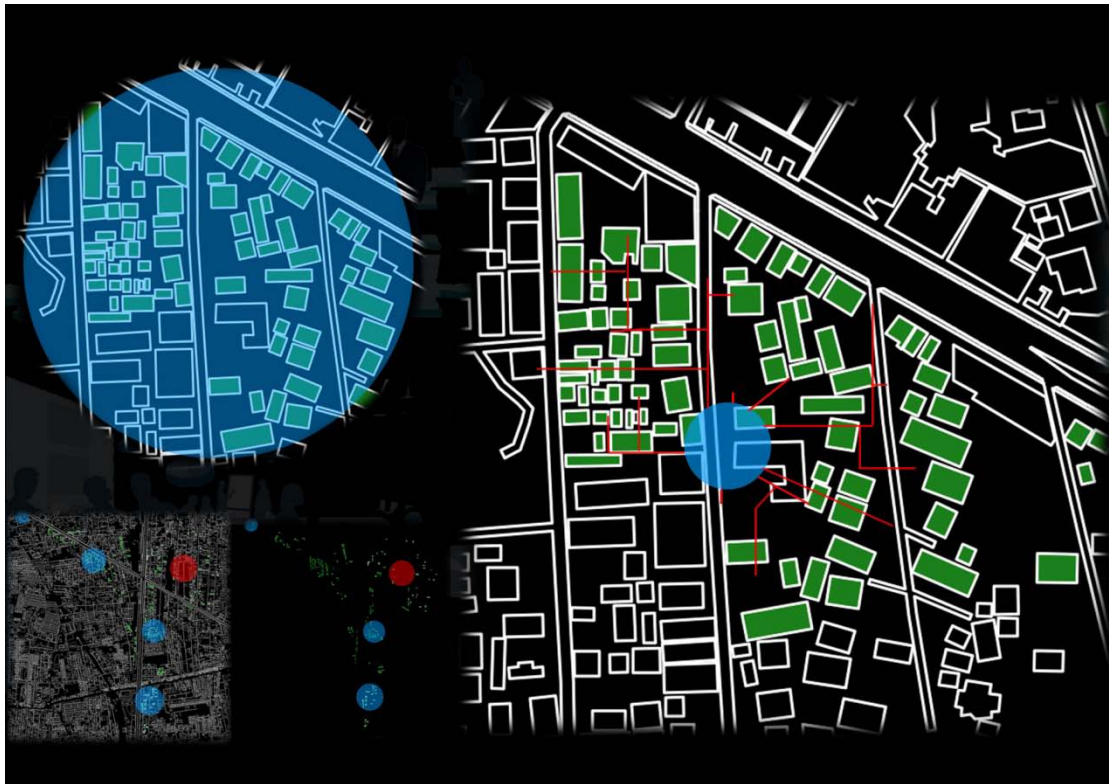
จากการ วิเคราะห์ ในส่วนนี้ เพื่อหาตำแหน่ง ที่เหมาะสม สำหรับการที่จะ สร้าง Landmark ของการทำงานรูปแบบใหม่ เพื่อตอบสนองต่อผู้คนที่ขาดพื้นที่การทำงาน และ ผู้คนที่ต้องการทำงานในพื้นที่ๆ แตกต่าง จากเดิมออกไป ซึ่งส่วนที่จะใช้ เกน ในการเลือกคือ จำนวน ความหนาแน่นของ บริษัทเล็กๆ ดูความหนาแน่นของพื้นที่ในส่วนนั้น ถ้าสังเกตจากการ วิเคราะห์ ส่วนที่ 2 ของเส้น รัชดา – พระราม 9 ส่วนที่ 2 จะมีความหนาแน่น เยอะที่สุด ซึ่งเหมาะแก่การ หาพื้นที่ ในการสร้าง Landmark ของเส้น รัชดา – พระราม 9

ตำแหน่งจุดศูนย์กลาง ของเส้นรัชดา

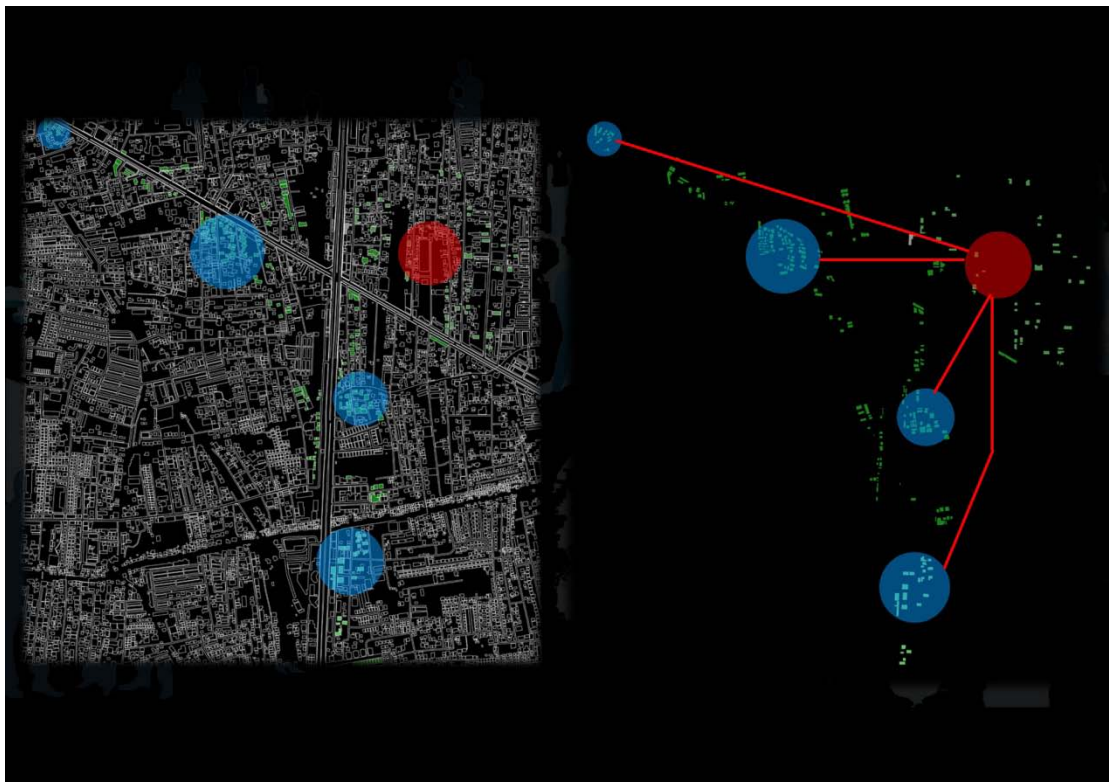

ภาพที่ 3.10 ตำแหน่ง ที่มีความหนาแน่นของ บริษัทเล็กๆ

ตำแหน่งที่เป็นศูนย์กลาง คือ จะอยู่ในช่วงกลางๆ ของเส้นรัชดา ซึ่งจะเป็นจุด รวม สำหรับผู้คน บริเวณรอบๆที่สามารถ เข้ามาใช้งานพื้นที่การทำงาน รูปแบบใหม่ที่จะเกิดขึ้น มี การดึงผู้คน และ เผยแพร่ ไปถึงสิ่งที่เหมาะสมสำหรับผู้คนที่ คิดที่จะเริ่มทำธุรกิจใหม่ ได้เข้ามา ทำงานร่วมกัน ได้มา แลกเปลี่ยนความรู้กันและกัน

ภาพที่ 3.11 การกระจายของบริษัท

ภาพที่ 3.12 การดึง บริษัทเล็กๆ เข้ามาใช้ร่วมกัน

3.2 การเลือกตำแหน่งที่ตั้ง

3.2.1 ประเภทของผู้คนที่ใช้งานภายในโครงการ

ภาพที่ 3.13 กลุ่มผู้ใช้งานหลัก

ผู้ใช้งานหลัก คือ กลุ่มคนหลักที่จะเข้ามาใช้งาน หรือ เข้ามาเช่าพื้นที่ในการทำงาน โดยอาจจะแบ่งการเช่าเป็น รายวัน รายเดือน หรือ รายปี แล้วแต่ความประสงค์ของแต่ละ ประเภทการทำงาน โดยแบ่งเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ

1. กลุ่มที่ทำทางด้านธุรกิจ

- ธุรกิจใหม่ (Startup)
- ธุรกิจเดิม ที่มีอยู่แล้ว

2. กลุ่มที่เข้ามาเช่า หรือเข้ามาทำงานร่วมกัน

- กลุ่มคนที่เป็นเจ้าของแปรนต์ อื่นๆ
- กลุ่มคนที่สนใจใน ธุรกิจ ต่างๆ
- กลุ่มคนที่ต้องการ เช่า พื้นที่โดยเฉพาะ

กลุ่มเป้าหมายรอง Sub User

กลุ่มคนที่ต้องการเข้าไปสนับสนุน การทำงานทางด้านธุรกิจในรูปแบบใหม่ Startup

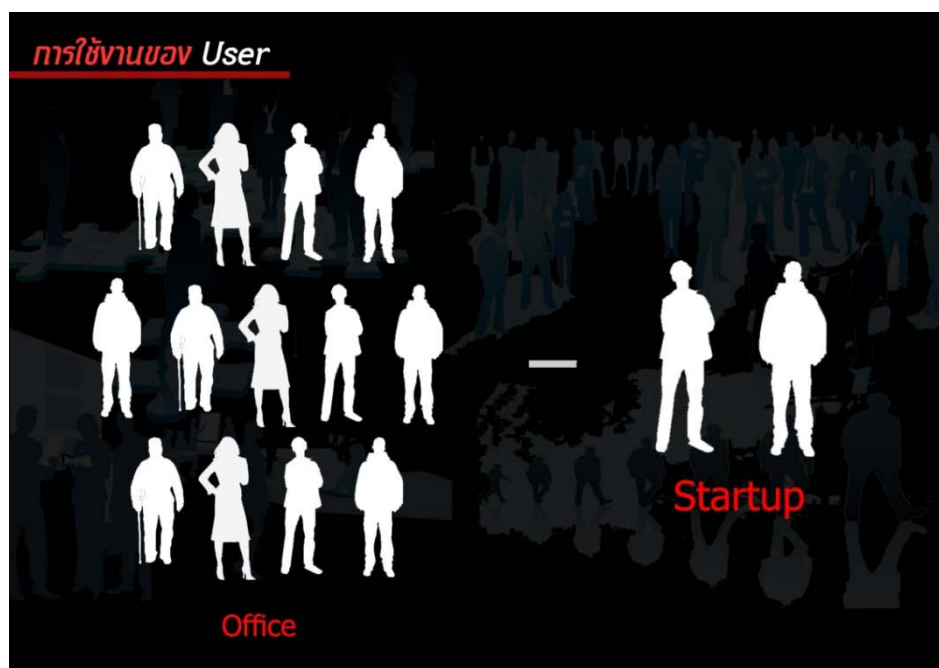
- ภาครัฐบาล
- ภาคเอกชน
- นักลงทุน (จากธุรกิจอื่น)

ภาพที่ 3.14 กลุ่มผู้ใช้งานรอง

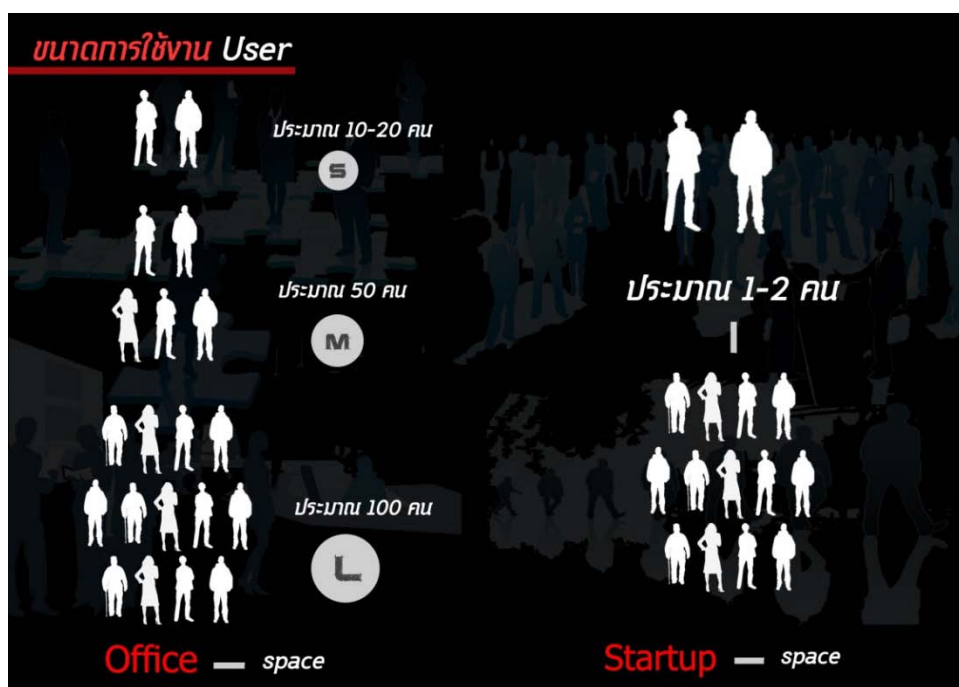
ผู้ใช้งานรอง คือ กลุ่มที่เข้ามาเพิ่มเติม หรือ จะเรียกว่ากลุ่มคนที่จะคอยเป็นผู้สนับสนุนหลักของโครงการที่เกิดขึ้น และ การสนับสนุนของธุรกิจต่างๆ ที่ต้องคอยพึ่งพาและคอยปรึกษากลุ่มคนพวกนี้ โดยแบ่งเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ

1. ภาครัฐบาล คือ ผู้ที่คอยสนับสนุนทางด้านพื้นที่ ที่เกิดขึ้น โดยจะเป็นพื้นที่ๆปล่อยให้ผู้คนได้เข้ามาเช่า และใช้งาน โดยรัฐบาลจะเป็นตัวหลักในการดึง ผู้คนที่ทำธุรกิจต่างๆ เข้ามาทำงานร่วมกัน โดยจะคอยให้คำปรึกษา และ แนะนำผู้สนับสนุนต่างๆ ให้กับผู้คนที่คิดจะเริ่มทำธุรกิจต่างๆ
2. ภาคเอกชน คือ ผู้ที่คอยสนับสนุน และ ให้คำปรึกษาผู้ที่ทำธุรกิจใหม่ รวมไปถึงเข้ามาช่วย ในด้านการเงินด้วย แต่ต้องมีข้อตกลงกันเรื่องเปอร์เซ็นต์หุ้นของบริษัท โดยจะแบ่ง ย้อยๆ เป็น 2 แบบ คือ นักลงทุนที่คอยสนับสนุน กับ นักลงทุนที่สนใจเข้าไปร่วมทำธุรกิจด้วย โดยมีธุรกิจของตัวเอง เข้ามา ทำงานร่วมกับอีกธุรกิจหนึ่ง

3.2.2 วิเคราะห์จำนวนการใช้พื้นที่กับ Space

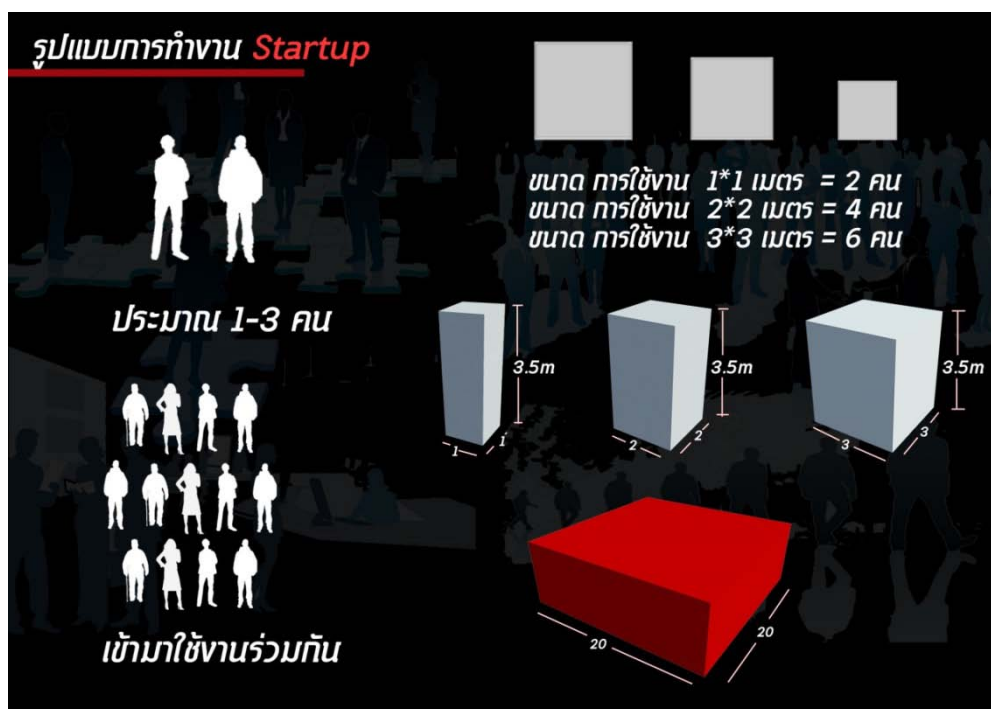
ภาพที่ 3.15 การใช้งาน ระหว่าง Office - Startup

ภาพที่ 3.16 จำนวนคน ระหว่าง Office – Startup

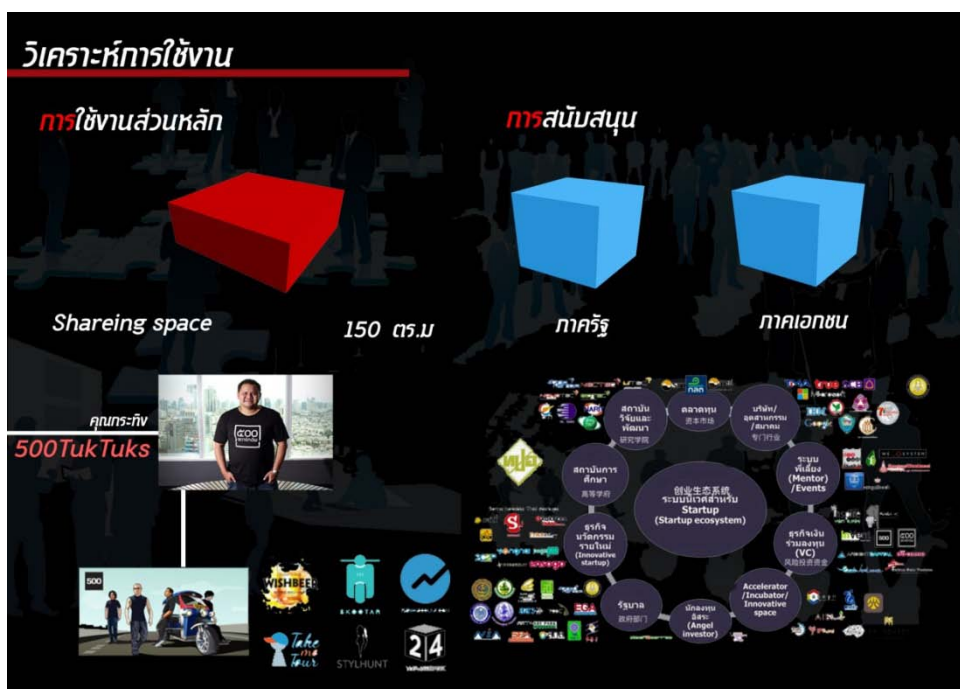
จำนวนการใช้งานของ คน Office ต่อ Space กับ Startup ต่อ Space รูปแบบของ Office จะมีรูปแบบการทำงานเป็นกลุ่มใหญ่ กับ รูปแบบของ Startup จะมีรูปแบบการทำงานแบบไม่ก็คนกระจายกันไป

3.2.3 วิเคราะห์จำนวนพื้นที่การใช้งาน กับ Space

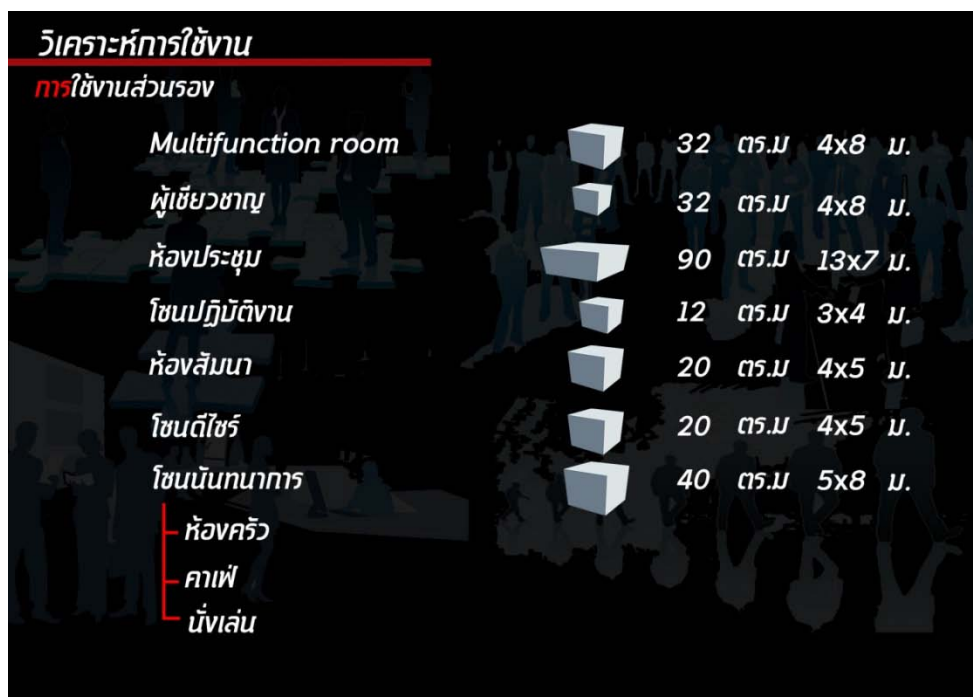

ภาพที่ 3.17 ขนาดการใช้ต่อจำนวนคน

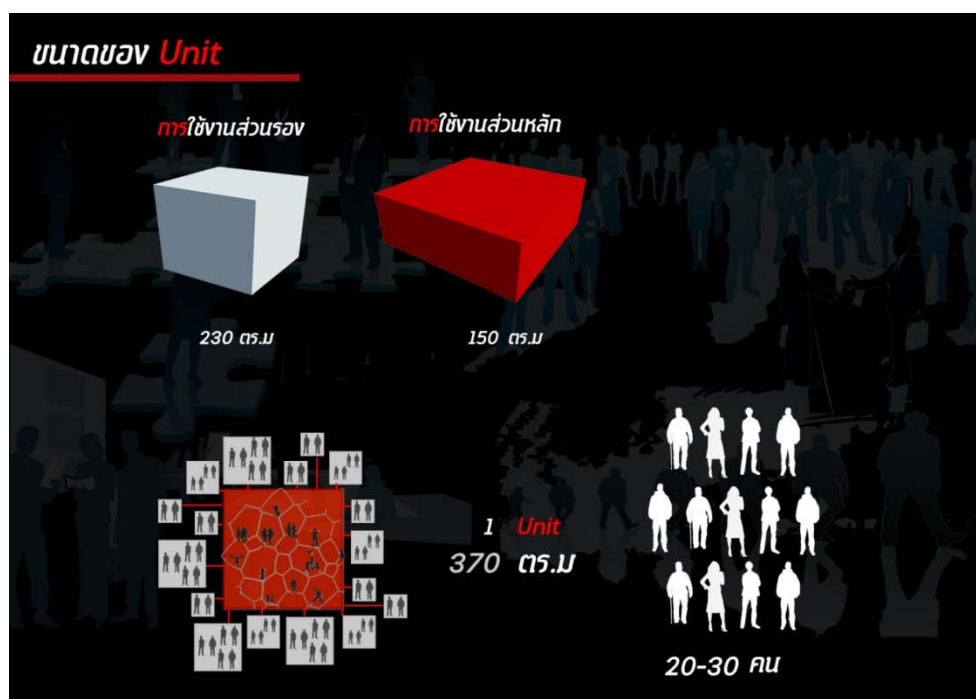
ขนาดการใช้งานกับพื้นที่ เมื่อเปรียบเทียบกับ จำนวนที่ผู้คน กับ ตารางเมตร ซึ่ง วิเคราะห์จากจำนวนคน 1 – 3 คน จะได้ขนาดพื้นที่ต่างๆ แต่เมื่อผู้คนที่เข้ามาใช้งานร่วมกัน จะ เกิดพื้นที่ Sharing ที่เกิดขึ้นภายใน Space เป็นขนาดที่เกิดขึ้นสำหรับผู้คนหลายคน

ภาพที่ 3.18 วิเคราะห์ขนาดการใช้งาน

ภาพที่ 3.19 ฟังก์ชันการใช้งาน กับ ขนาดพื้นที่

ภาพที่ 3.20 ขนาดการใช้งาน ต่อ 1 Unit

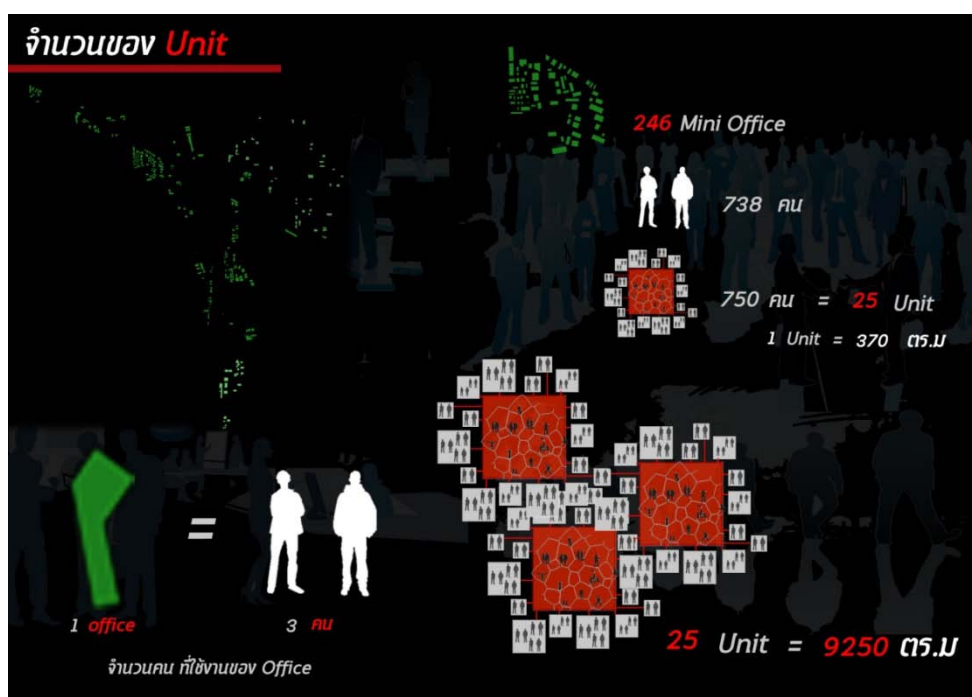
จากที่หาขนาดการใช้งานที่เกิดขึ้นภายในโครงการ จะแบ่งเป็น 2 ส่วน ส่วนฟังก์ชันการใช้งานรอง 230 ตร.ม กับ ส่วนฟังก์ชันการใช้งานหลัก 150 ตร.ม ซึ่งถ้านำพื้นที่ของฟังก์ชันมารวมกันเกิดเป็น Unit เกิดขึ้น 370 ตร.ม สามารถอยู่ได้ 20 – 30 คน ต่อ 1 Unit เพราะ การทำงานของ Startup จะอยู่ภายใน 1 Unit ไม่เกิน 30 คน เพื่อการที่จะเกิดเป็นสังคม ย่อมๆ

วิเคราะห์การใช้งาน

ส่วนบริการอาคาร			ส่วนงานระบบอาคาร		
ส่วนต้อนรับและให้ข้อมูล	32 ตร.ม	8x4	ห้องเก็บของ	140 ตร.ม	14x10
ส่วนสำนักงานบริการ	140 ตร.ม	14x10	ห้องเครื่องไฟฟ้า	24 ตร.ม	6x4
ส่วนพักผ่อนบริการ	64 ตร.ม	9x7	ห้องสำรองไฟฟ้า	24 ตร.ม	6x4
ศูนย์หนังสือ	120 ตร.ม	10x12	ห้องเครื่องแอร์	68 ตร.ม	7x10
Copycenter	24 ตร.ม	6x4	ห้องปั๊มน้ำ	20 ตร.ม	5x4
ATM booths	24 ตร.ม	6x4			
ห้องแม่บ้าน	32 ตร.ม	8x4			

ภาพที่ 3.21 ฟังก์ชันการใช้งานส่วนเสริม กับ ขนาดพื้นที่

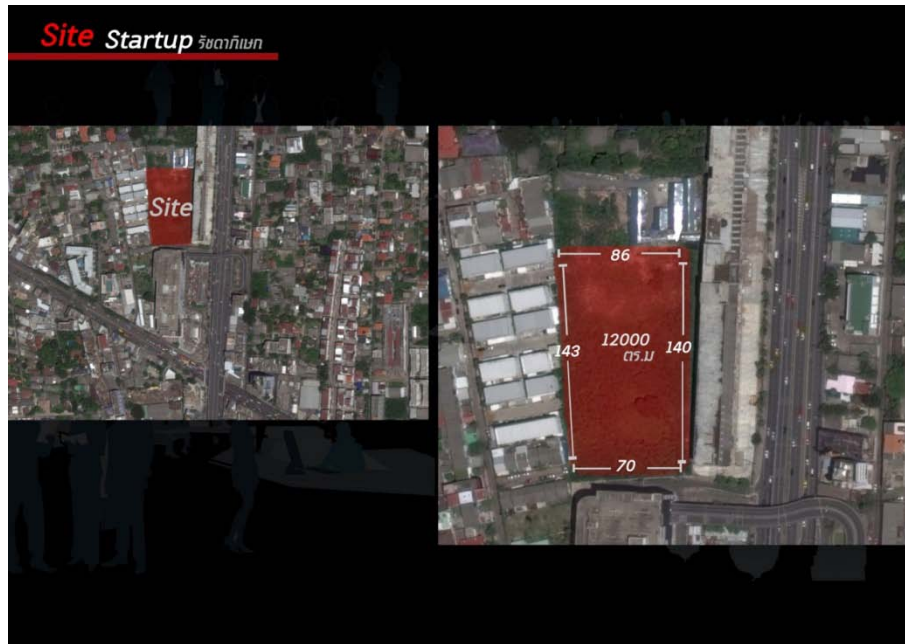
วิเคราะห์จำนวน Unit ที่จำเป็นในโครงการ

ภาพที่ 3.22 สรุปการวิเคราะห์ จำนวนUnit และ พื้นที่ ที่ต้องการ

จาก Site บริเวณพื้นที่ ที่มีบริษัทเล็กๆจำนวนมาก เปรียบเทียบ 1 Office = 3 คน จาก
 ที่วิเคราะห์ จำนวน Mini Office = 246 Office , เท่ากับ 738 คน ต้องการจำนวน Unit ที่
 ต้องการ 25 Unit 1 Unit = 370 ตร.ม , เท่ากับ 25 Unit = 9,250 ตร.ม

3.2.4 Site และ บริบทรอบ Site

ภาพที่ 3.23 Site ที่มีการตอบสนองต่อความต้องการ

สรุป จากที่วิเคราะห์การใช้งานที่ต้องใช้

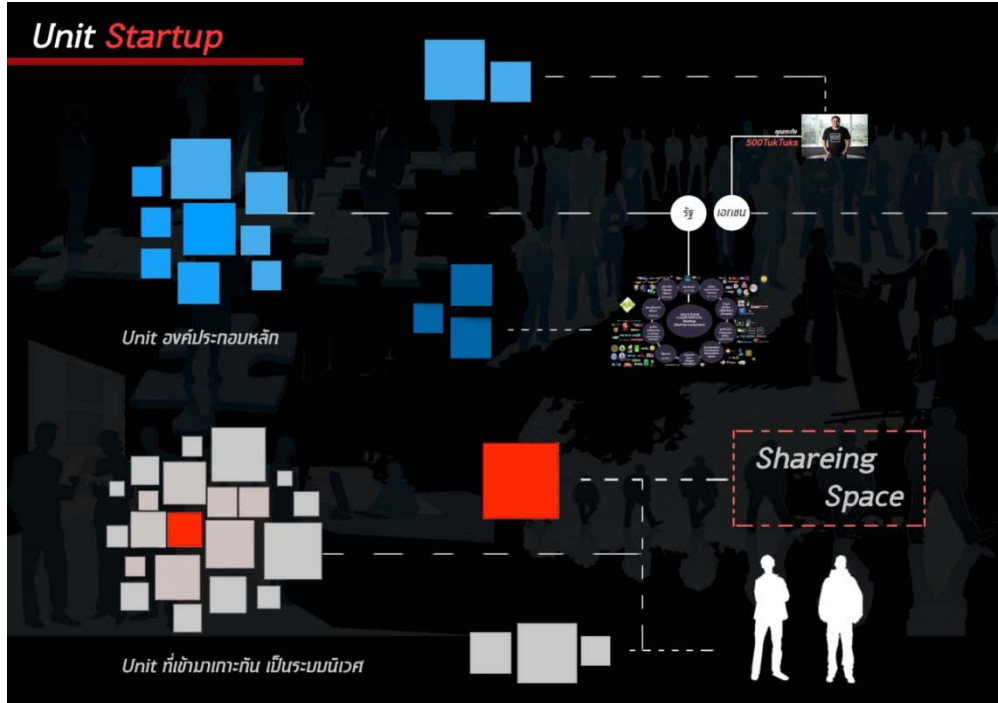
- ผู้คนที่ต้องเข้ามาใช้งาน 750 คน
- จำนวน Unit ที่จำเป็นต้องใช้งาน 25 Unit
- พื้นที่การใช้งานทั้งหมด 9,250 ตารางเมตร

ภาพที่ 3.24 บริบทรอบ Site

บทที่ 4 การออกแบบและบทสรุปของโครงการ

4.1 การออกแบบ

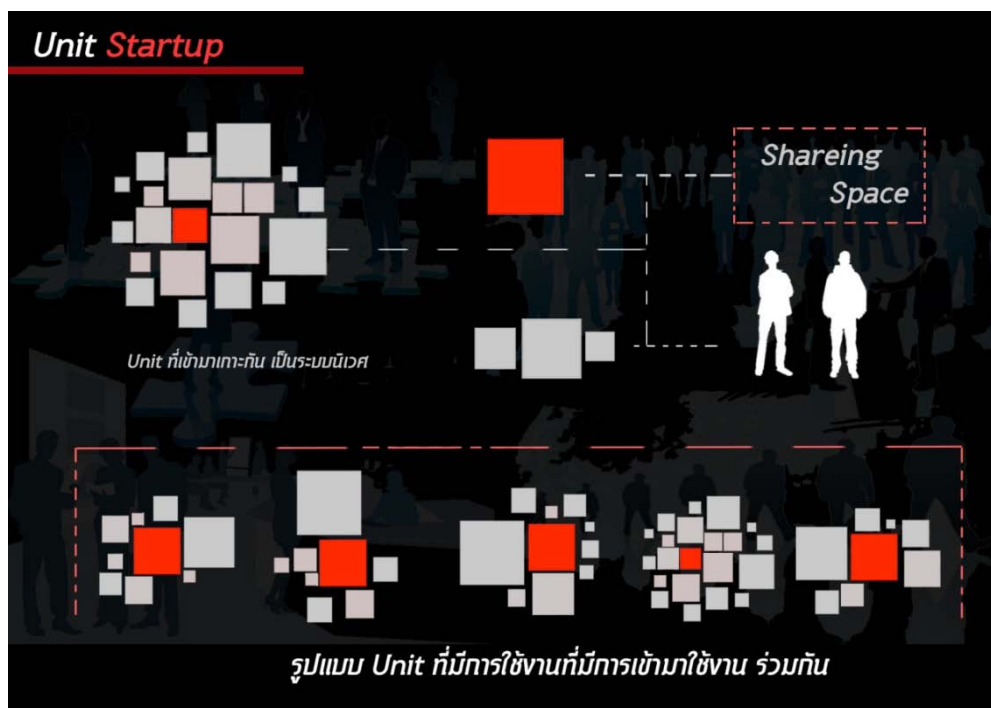
ภาพที่ 4.1 Unit ของ Startup

4.1.1 ประเภทของ Unit

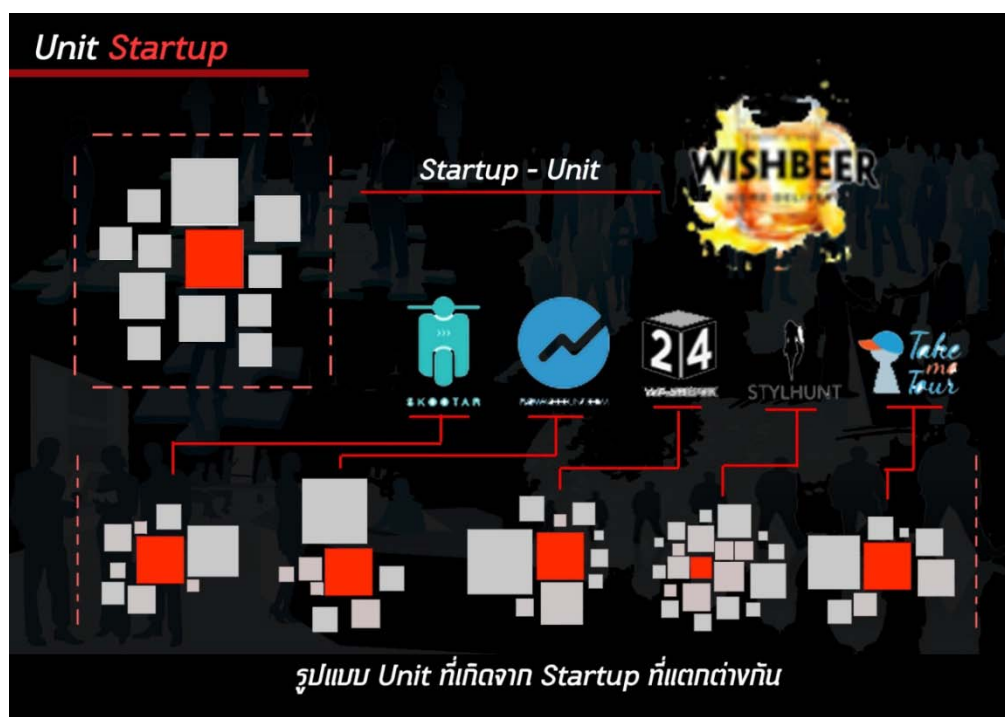
การออกแบบ โดยคิดจาก Unit แบ่งเป็น 2 ประเภท

1. Unit ขององค์กรประกอบหลัก โดยมีการเชื่อมกันของ Unit ระหว่าง รัฐบาล – ภาคเอกชน เป็นส่วนของ จุดกลางของการเชื่อมกันของ Unit โดยเกิดจากการที่มีส่วนของ ภาครัฐ – เอกชน เป็นตัวเชื่อม
2. Unit ที่เกิดเป็นระบบนิเวศ โดยมีการเชื่อมกันของ Unit ระหว่าง ผู้คนที่เข้ามาใช้งาน ภายใน Unit มาจากต่างที่ต่างทางมา กับ พื้นที่ Sharing ที่เป็นพื้นที่ๆ รวมผู้คนจากต่างที่มา เข้ามาใช้งานร่วมกัน ภายใน Unit

Unit ของ Startup ที่แตกต่างกัน

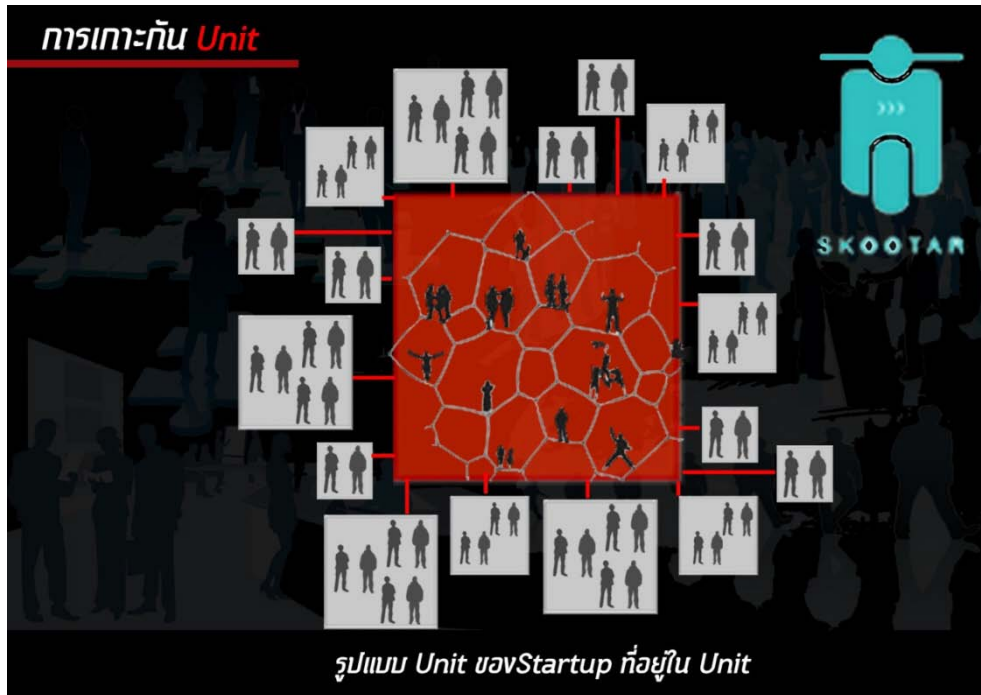
ภาพที่ 4.2 Unit หลายๆก้อน

ภาพที่ 4.3 1 Unit = บริษัท 1บริษัท

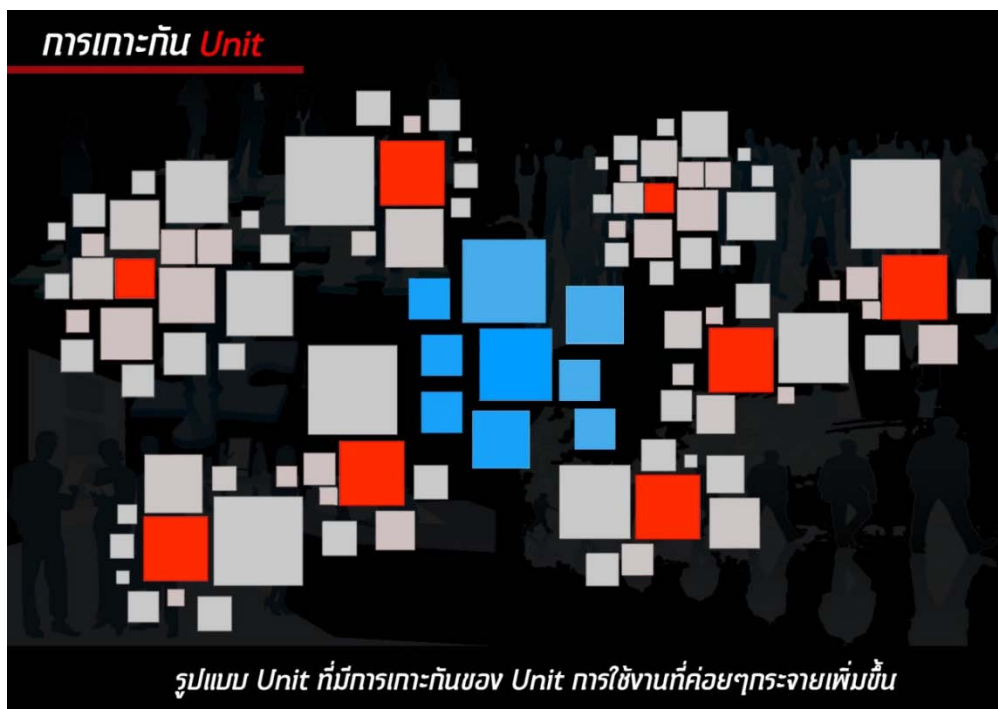
การทำงานของ Startup จะมีรูปการทำงาน ที่แตกต่างกันของ Unit ต่างๆ มาจากการทำงานที่แตกต่างกัน ในเชิงธุรกิจ ในด้านการบริหาร แต่ละ Unit จะสื่อถึง บริษัท 1 บริษัท ซึ่งแต่ละบริษัทจะมีรูปแบบการทำงานที่แตกต่างกัน หลากหลายในด้านรูปแบบการทำงาน

4.1.2 การเกาะกันของแต่ละ Unit

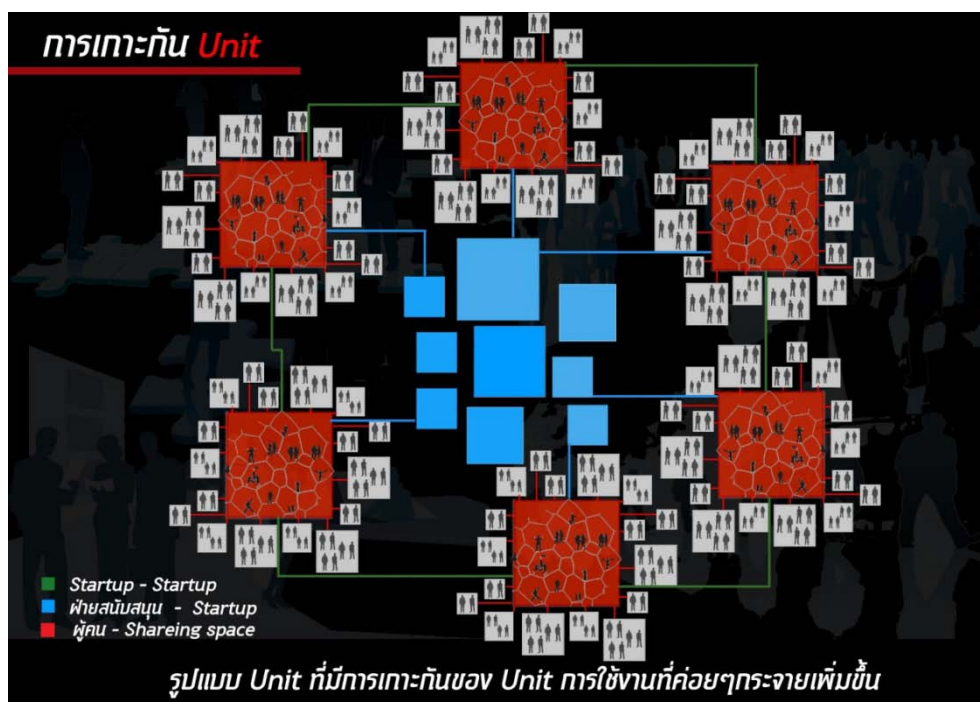
ภาพที่ 4.4 รูปแบบ Unit ของ Startup ใน Unit

การเกาะกันของแต่ละ Unit มีรูปแบบการทำงาน ที่เกิดจากพื้นที่ Sharing เป็น ส่วนกลาง โดยจะมี Unit ของ กลุ่มคนเล็กๆ ที่เข้ามาทำงานเข้ามาเกาะในพื้นที่ Sharing มี รูปแบบการทำงาน ที่เข้ามาทำงานร่วมกัน มีการแชร์ มีการติดต่อกัน

ภาพที่ 4.5 รูปแบบ Unit ที่เริ่มมีการเกาะกัน

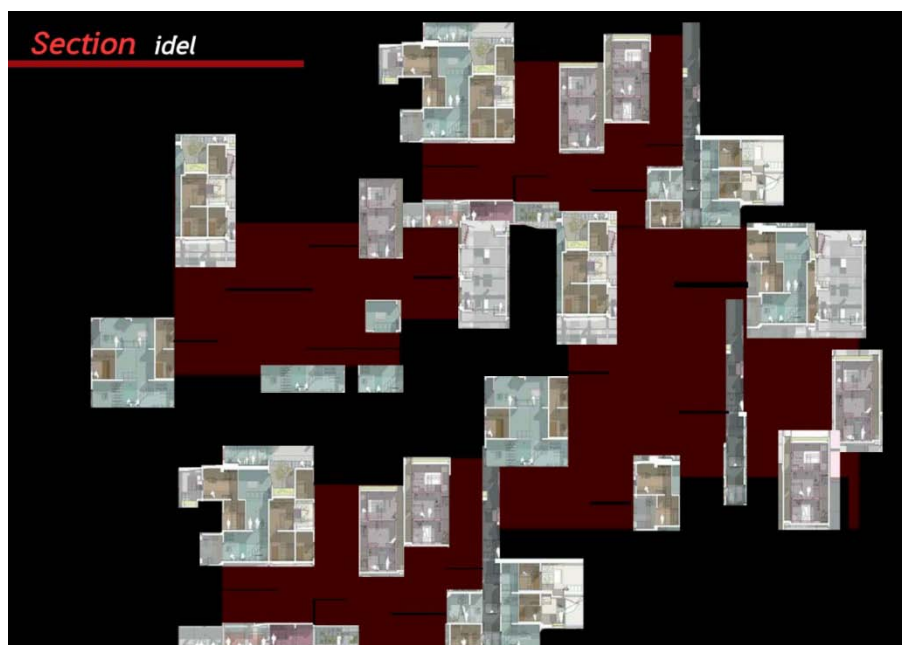
4.2 สรุปการเชื่อมกันของ Unit ต่าง ๆ

ภาพที่ 4.6 การเชื่อมกันของ Unit ต่างๆ

การเชื่อมกันของ Unit ที่มีการเชื่อมกัน โดยมีรูปแบบการเชื่อม โดยการใช้เงินเป็น ตัวหลัก ในการดึงกลุ่มของ Unit ต่างๆเข้ามาใช้งานร่วมกัน โดยจะใช้รูปแบบการเชื่อมกัน ระหว่าง Unit - Unit ด้วยกัน ระหว่างพื้นที่ Sharing

Unit Startup idea

ภาพที่ 4.7 แสดง idea การเชื่อมกันของ ฟังชั่น

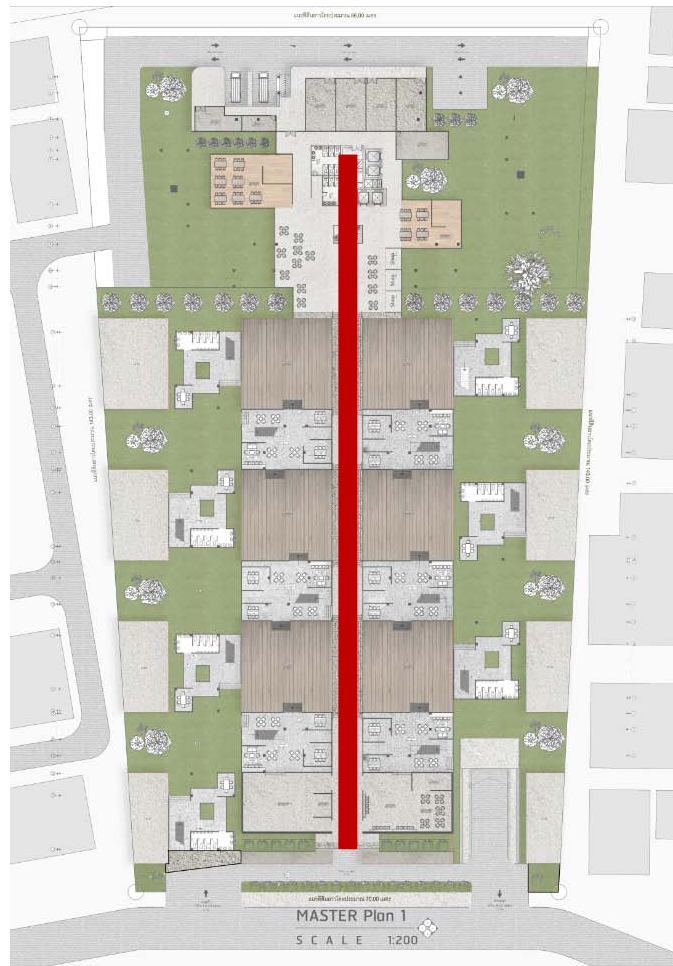
บทที่ 5 ขั้นตอนในการออกแบบ

5.1 แนวความคิดในการออกแบบ

5.1.1 แนวความคิดในการออกแบบผัง

รูปแบบการ ออกแบบของ Office Startup จะเน้นไปทางด้าน การ เชื่อมติดต่อกันของ ผู้คนในชุมชน โดยจะเน้นตั้งแต่ทางเข้าของตัว Site จะเน้นให้ผู้คนได้เดินเข้าจากทางด้านหน้า เดินทะลุเป็นเส้นยาว ตลอดทางจะผ่านทะลุ Office ต่าง ๆ ให้ผู้คนได้เดิน เข้า – ออก ทางเดียว

โดยจะโยงไปถึง ส่วนของ Lobby ของตึกสูง โดยจะเน้นไปทางการบังคับให้ชั้นลิฟ ให้ ผู้คนได้เข้ามาเจอกันและพบปะกัน

ภาพที่ 5.1 การออกแบบผัง

5.1.2 แนวความคิดในการออกแบบการวางอาคาร

รูปแบบการวางอาคาร จะเน้นไปการที่ Office จะแยกออกจากกันเป็นก้อน Unit แต่จะแบ่งเป็น 2 รูปแบบ คือ รูปแบบที่ 1 และ รูปแบบที่ 2 จะเน้นไปในด้านการใช้งานที่ต่างกันออกไป โดยใช้หลักการโดยกันหันเข้ามาหากัน เหมือนเป็น ตัวต่อจิ๊กซอ

- รูปแบบ อาคารที่ 1
- รูปแบบ อาคารที่ 2

ภาพที่ 5.2 Layout ผังบริเวณ

5.1.3 แนวความคิดในการเชื่อมกันของตัว Unit

มีรูปแบบการเชื่อมกันของตัวอาคาร Unit โดยมีการเชื่อมกันระหว่างทางเดิน ถึงกันตลอด ระหว่าง อาคาร - อาคาร ที่การเชื่อมกันจากชั้น 1 ไป ชั้น 2 แล้วเชื่อมกันผ่านด้วยลานระหว่างอาคาร

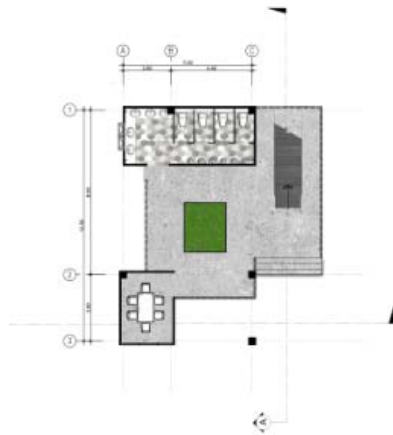
5.2 การออกแบบอาคาร

ผังอาคาร พื้นชั้น 1

ภาพที่ 5.3 ผังพื้น ชั้นที่ 1

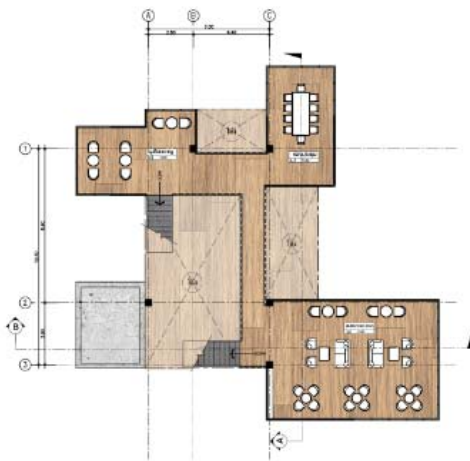
ผังอาคาร รูปแบบที่ 1

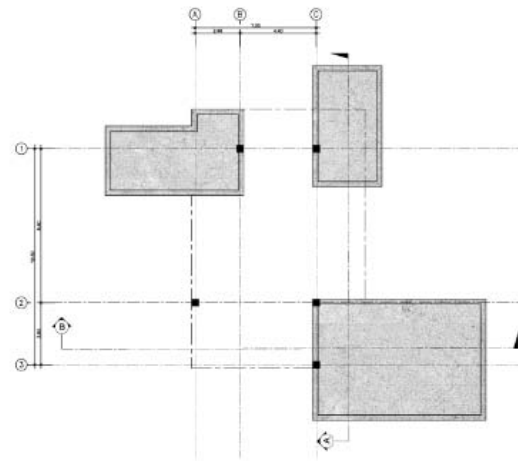
Floor Plan 1
SCALE 1:100 Type1

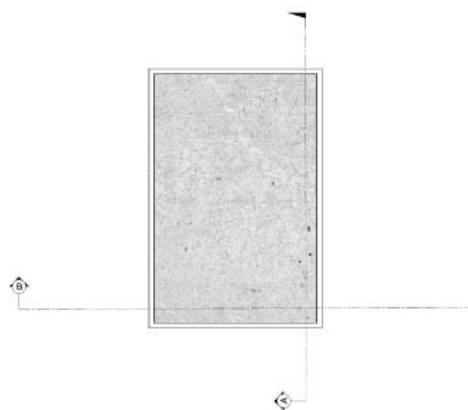
Floor Plan 2
SCALE 1:100 Type1

Floor Plan 3
SCALE 1:100 Type1

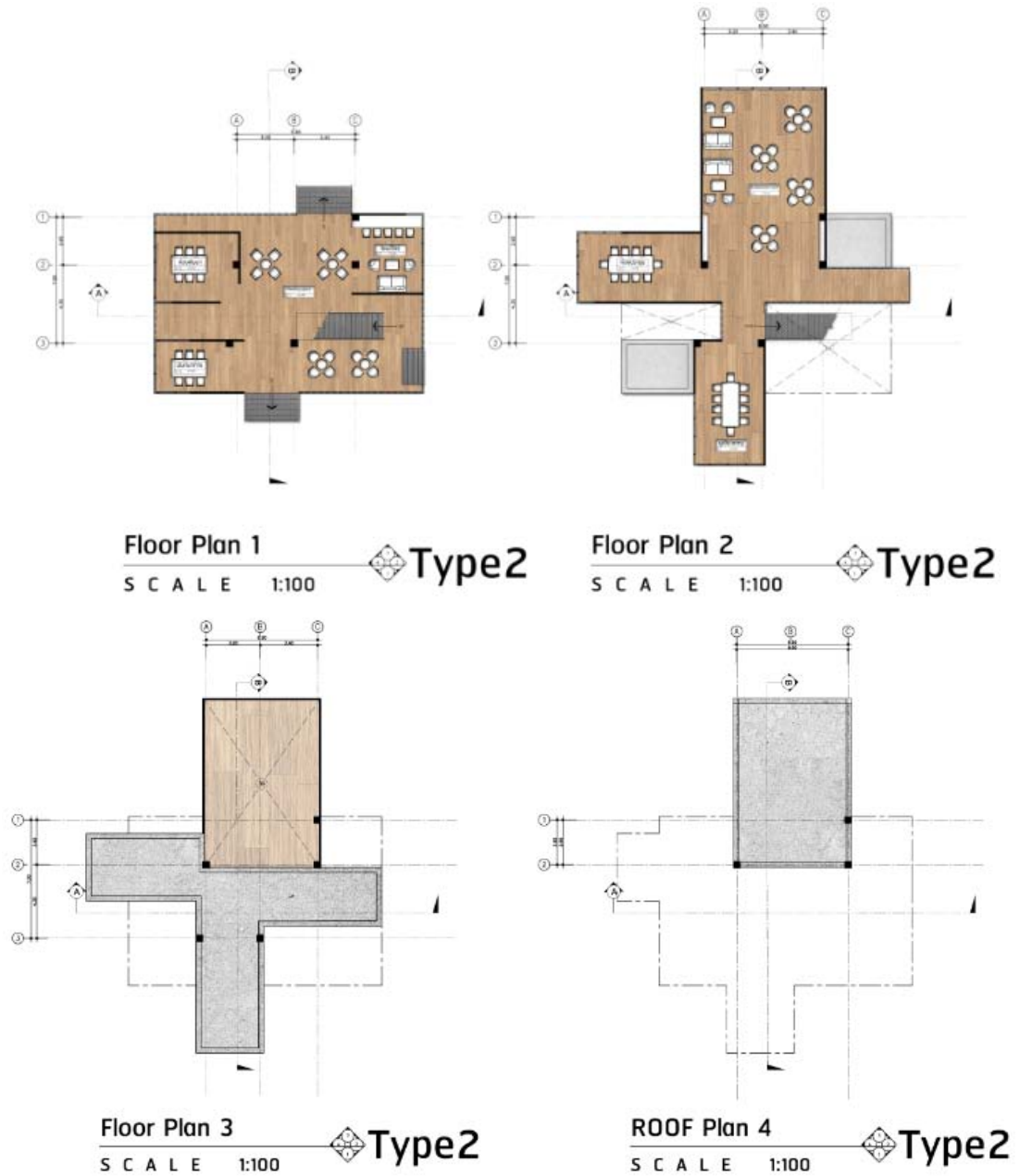
ROOF Plan 4
SCALE 1:100 Type1

ROOF Plan 5
SCALE 1:100 Type1

ภาพที่ 5.4 Plan 1 – 5 รูปแบบ Type อาคารที่ 1

ผังอาคาร รูปแบบที่ 2

ภาพที่ 5.5 Plan 1 – 4 รูปแบบ Type อาคารที่ 2

รูปด้านอาคาร รูปแบบที่ 1

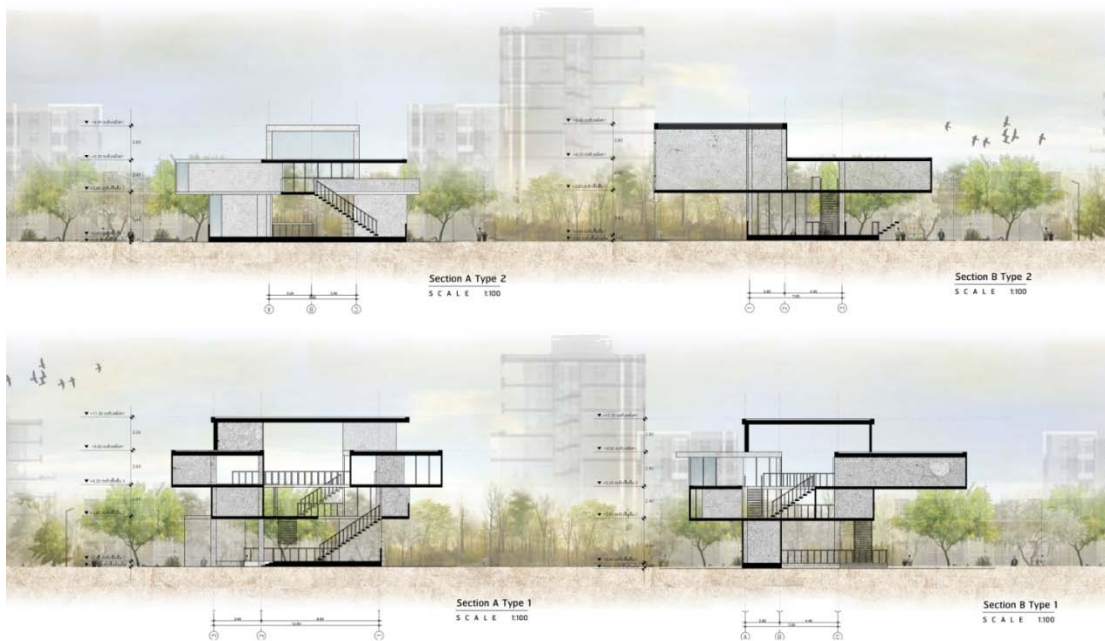
ภาพที่ 5.6 รูปด้าน 1 - 4 รูปแบบ Type อาคารที่ 1

รูปด้านอาคาร รูปแบบที่ 2

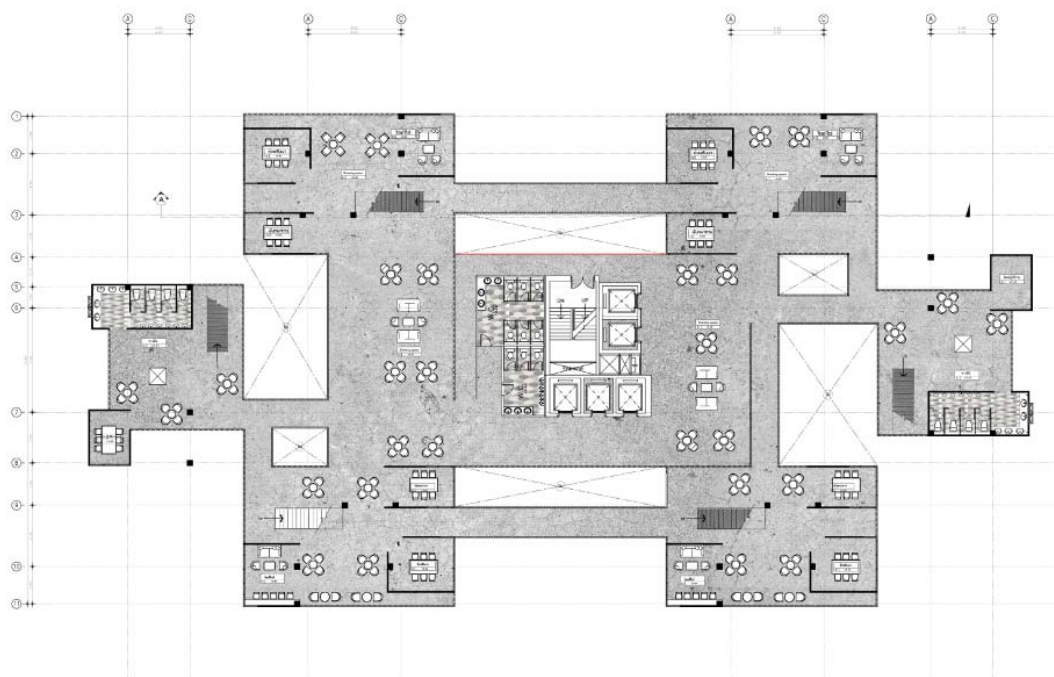
ภาพที่ 5.7 รูปด้าน 1 - 4 รูปแบบ Type อาคารที่ 2

รูปตัดอาคาร รูปแบบที่ 1-2

ภาพที่ 5.8 รูปตัด A , B รูปแบบ Type อาคารที่ 1 – 2

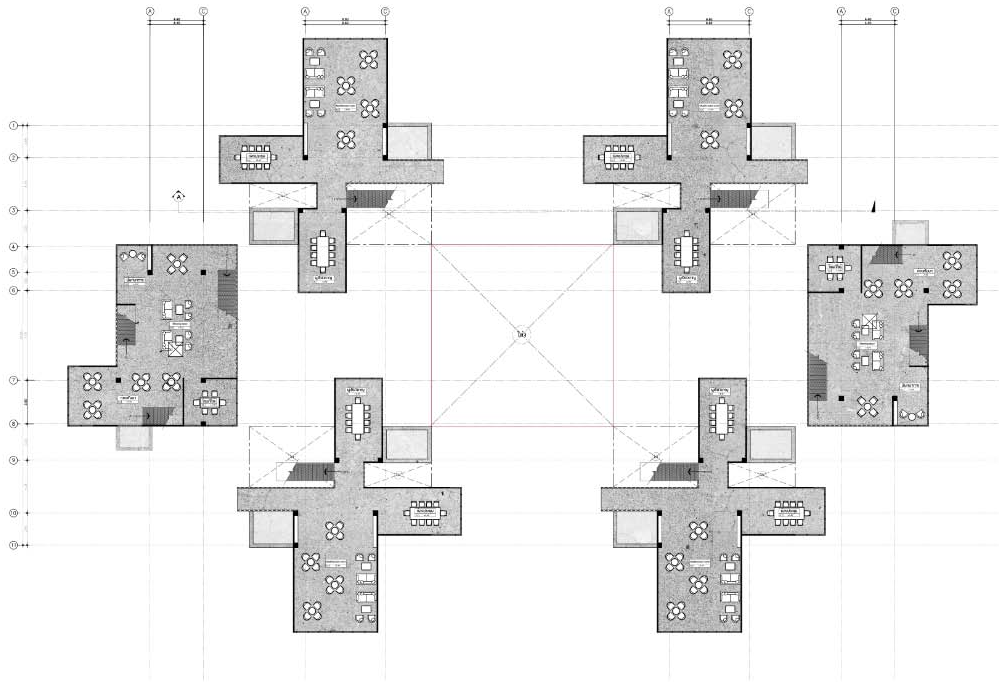
ผังอาคารสูง

Floor Plan 2,7

SCALE 1:100

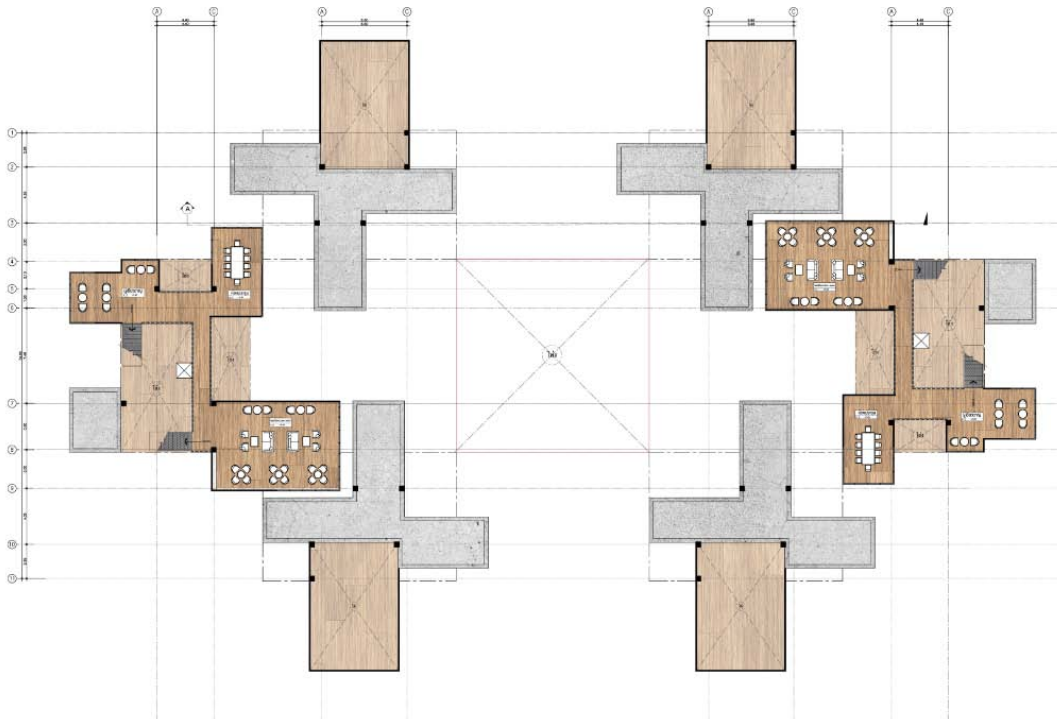
ภาพที่ 5.9 Plan 1 อาคารสูง

Floor Plan 3,8

S C A L E 1:100

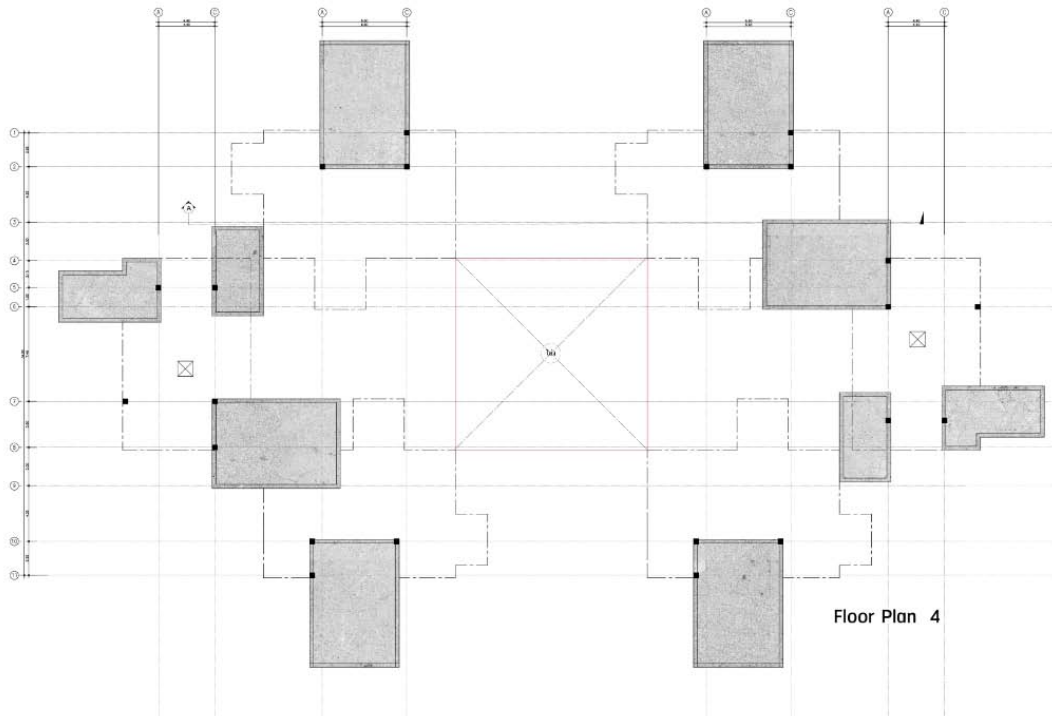
ภาพที่ 5.10 Plan 2 อาคารสูง

Floor Plan 4,9

S C A L E 1:100

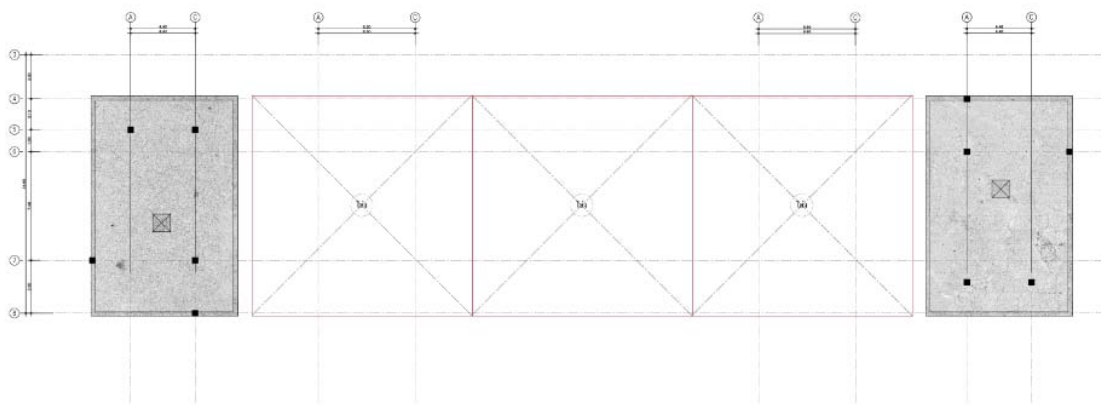
ภาพที่ 5.11 Plan 3 อาคารสูง

ROOF Plan 5,10

S C A L E 1:100

ภาพที่ 5.12 Plan 4 อาคารสูง

ROOF Plan 6,11

S C A L E 1:100

ภาพที่ 5.13 Plan 5 อาคารสูง

รูปด้านอาคารรวม

ภาพที่ 5.14 รูปด้านรวม 1

ภาพที่ 5.15 รูปด้านรวม 2

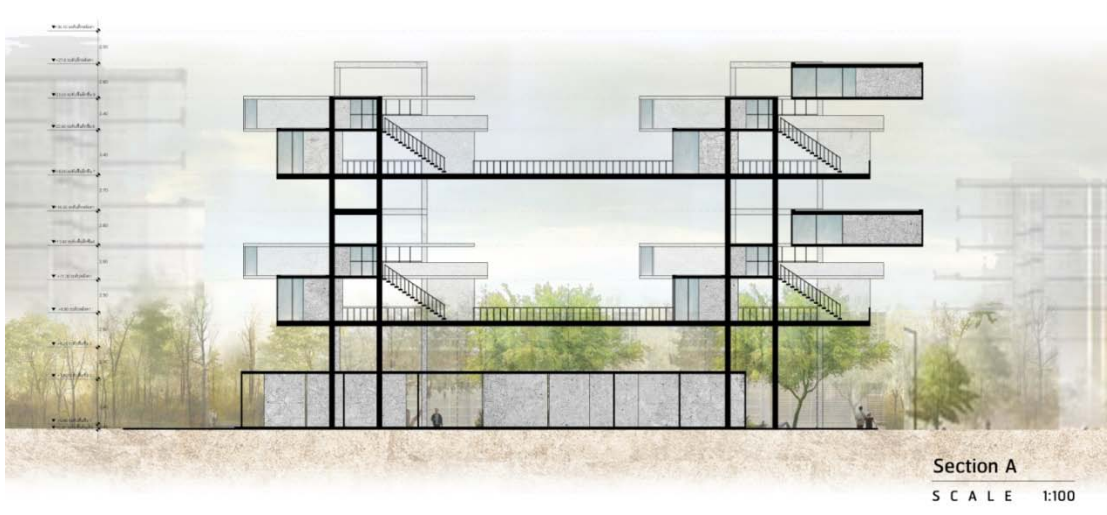

ภาพที่ 5.16 รูปด้านรวม 3

ภาพที่ 5.17 รูปด้านรวม 4

รูปตัดอาคารรวม

ภาพที่ 5.18 รูปตัดรวม A

ภาพที่ 5.19 รูปตัดรวม B

PERSPECTIVE

ภาพที่ 5.20 แสดง Perspective 3D

ภาพที่ 5.21 แสดง Perspective 3D

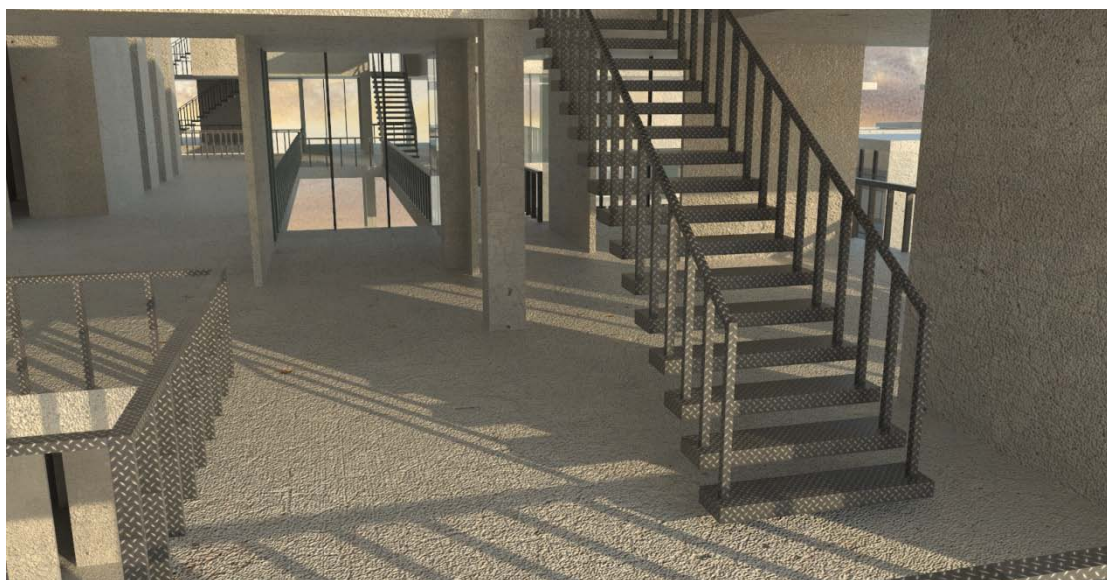
ภาพที่ 5.22 แสดง Perspective 3D

ภาพที่ 5.23 แสดง Perspective 3D

ภาพที่ 5.24 แสดง Perspective 3D

ภาพที่ 5.25 แสดง Perspective 3D

หุ่นจำลอง

ภาพที่ 5.26 แสดงหุ่นจำลอง โดยรวม

ภาพที่ 5.27 แสดงหุ่นจำลอง โดยรวม

ภาพที่ 5.28 แสดงหุ่นจำลอง โดยรวม

ภาพที่ 5.29 แสดงหุ่นจำลอง โดยรวม

ภาพที่ 5.30 แสดงหุ่นจำลอง Space ภายใน

ภาพที่ 5.31 แสดงหุ่นจำลอง Space ภายใน

ภาพที่ 5.32 แสดงหุ่นจำลอง Space ภายใน

ภาพที่ 5.33 แสดงหุ่นจำลอง Space ภายใน

ภาพที่ 5.34 แสดงหุ่นจำลอง Space ของตึกสูง

ภาพที่ 5.35 แสดงหุ่นจำลอง Space ของตึกสูง

ภาพที่ 5.36 แสดงหุ่นจำลอง Space ของตึกสูง

ภาพที่ 5.37 แสดงหุ่นจำลอง Space ของตึกสูง

ภาพที่ 5.38 แสดงหุ่นจำลอง Space ของตึกสูง

บรรณานุกรม

ข่าวเดลินิวส์. 2559. การสนับสนุนของท่านนายก. (ออนไลน์).

เข้าถึงเมื่อ 20 กุมภาพันธ์ 2559. จาก <https://www.facebook.com/ThailandStartup/>

สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย. 2558. การเติบโตของ **Startup**. (ออนไลน์).

เข้าถึงเมื่อ 20 กุมภาพันธ์ 2559. จาก. <http://www.ftikm.com/startup>

Startup Thailand. 2558. การสนับสนุนของภาครัฐ. (ออนไลน์).

เข้าถึงเมื่อ 13 มิถุนายน 2559. จาก. <http://www.most.go.th/main/index.php/>

Startup Thailand. 2558. มาตรการสร้างสังคมของStartup. (ออนไลน์).

เข้าถึงเมื่อ 13 มิถุนายน 2559. จาก. <http://www.most.go.th/main/index.php/>

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ชื่อ นาย ธรณิศวรรี สุขสวัสดิ์

ที่อยู่ 9/20 ม.2 ต.บางสีทอง อ.บางกรวย จ.นนทบุรี 11130

เกิดวันที่ 16 สิงหาคม 2537

ประวัติการศึกษา

- พ.ศ. 2554 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (4-6)
โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา พัฒนาการนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี
- พ.ศ. 2551 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (1-3)
โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา พัฒนาการนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี
- พ.ศ. 2548 สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา (4-6)
โรงเรียนประสาทวิทยา จังหวัดนนทบุรี
- พ.ศ. 2546 สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา (1-4)
โรงเรียนการัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี
- พ.ศ. 2542 สำเร็จการศึกษาระดับอนุบาลศึกษา (1-3)
โรงเรียนการัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี